

UNIVERZITA KOMENSKÉHO V BRATISLAVE
FAKULTA MATEMATIKY, FYZIKY A INFORMATIKY

**VLASTNOSTI A SYMETRIE LINEÁRNYCH
KÓDOV DEFINOVANÝCH INCIDENČNÝMI
MATICAMI REGULÁRNYCH GRAFOV S
MALÝM OBVODOM**

Diplomová práca

2022

Bc. Branislav Boráň

UNIVERZITA KOMENSKÉHO V BRATISLAVE
FAKULTA MATEMATIKY, FYZIKY A INFORMATIKY

**VLASTNOSTI A SYMETRIE LINEÁRNYCH
KÓDOV DEFINOVANÝCH INCIDENČNÝMI
MATICAMI REGULÁRNYCH GRAFOV S
MALÝM OBVODOM**

Diplomová práca

Študijný program: Aplikovaná informatika

Študijný odbor: 2511 Aplikovaná informatika

Školiace pracovisko: Katedra algebry a geometrie

Školiteľ: doc. RNDr. Róbert Jajcay, DrSc.

Bratislava, 2022

Bc. Branislav Boráň

Univerzita Komenského v Bratislave
Fakulta matematiky, fyziky a informatiky

ZADANIE ZÁVEREČNEJ PRÁCE

Meno a priezvisko študenta: Branislav Boráň

Študijný program: aplikovaná informatika (Jednoodborové štúdium,
magisterský II. st., denná forma)

Študijný odbor: informatika

Typ záverečnej práce: diplomová

Jazyk záverečnej práce: anglický

Sekundárny jazyk: slovenský

Názov: Properties and symmetries of linear codes defined via incidence matrices of regular graphs with small girth

Vlastnosti a symetrie lineárnych kódov definovaných incidenčnými maticami regulárnych grafov s malým obvodom

Anotácia: Lineárne kódy sú podpriestory konečnorozmerných vektorových priestorov nad konečnými poľami. Majú preto bohaté grupy automorfizmov, ktoré zároveň obsahujú množstvo informácií o uvažovanom kóde. Určenie úplnej grupy automorfizmov kódu je výpočtovo náročná úloha. Namiesto určenia grupy automorfizmov pre daný kód sa preto uvažuje obrátená úloha zostrojenia kódu s predpísanou grupou automorfizmov. Cieľom práce je preskúmať oba smery tejto interakcie.

Ciel: Cieľom navrhovanej problematiky je poskytnúť študentovi výpočtovo zložitý problém vyžadujúci dôkladné porozumenie štruktúry uvažovaných objektov ako aj programátorské a organizačné schopnosti.

Literatúra: R. Hill, A first course in coding theory, Oxford University Press, 1993

S. Roman, Coding and information theory, Springer, 1992

R. Jajcay, P. Potocnik and Stephen E. Wilson, Half-cyclic, dihedral and half-dihedral codes,

J. of Applied Mathematics and Computing 64 (2020), 691-708.

Kľúčové slová: lineárny kód, grupa automorfizmov, konečné pole, regulárny graf malého obvodu

Vedúci: doc. RNDr. Róbert Jajcay, DrSc.

Katedra: FMFI.KAG - Katedra algebry a geometrie

Vedúci katedry: doc. RNDr. Pavel Chalmovianský, PhD.

Dátum zadania: 09.12.2020

Dátum schválenia: 10.12.2020

prof. RNDr. Roman Ďuríkovič, PhD.

garant študijného programu

.....
študent

.....
vedúci práce

Čestne prehlasujem, že túto diplomovú prácu som vypracoval samostatne len s použitím uvedenej literatúry a za pomoci konzultácií u môjho školiteľa.

.....
Bratislava, 2022

Bc. Branislav Boráň

Pod'akovanie

Chcel by som sa v prvom rade pod'akovať môjmu školiteľovi doc. RNDr. Róbertovi Jajcayovi, DrSc. za odbornú pomoc a usmernenia pri písaní tejto práce, za materiály, cenné rady, ktoré mi veľmi pomohli pri riešení tejto diplomovej práce. V neposlednom rade chcem tiež pod'akovať celej mojej rodine, priateľke a kamarátom za podporu počas môjho štúdia.

Abstrakt

V našej práci skúmame vlastnosti a symetrie lineárnych kódov definovaných incidenčnými maticami regulárnych grafov s malým obvodom. V kapitole „Analýza problému“ popisujeme teoretické poznatky potrebné na pochopenie uvažovanej oblasti skúmania. Uvádzame lineárny kód, jeho využitie v komunikácii a procese prenosu informácií. Rovnako skúmame špeciálny typ lineárneho kódu LDPC a jeho grafovú reprezentáciu, na ktorej je založené nami navrhované generovanie LDPC kódov. Na skúmanie vlastností a symetrií lineárnych kódov využívame okrem parametrov, ktoré definujú samotný kód (dlžka kódu, maximálny počet kódových slov, minimálna vzdialenosť v kóde) porovnávanie kódov s optimálnymi a perfektnými kódmi aj kontrolné matice, generujúce matice a grupy automorfizmov. V grafovej reprezentácii LDPC kódov skúmame informačné pomery, Moorove ohraničenie a grupy automorfizmov. V kapitole „Návrh riešenia“ uvádzame nami vyvinuté metódy skúmania vlastností a symetrií. Popisujeme programovací jazyk a prostredie, v ktorom sme realizovali skúmanie a bola v ňom navrhnutá logika samotného riešenia. Návrh 2 softvérových diel, ktorých výstupmi sú výsledky našej práce, uvádzame v kapitole "Riešenie". Softvérové diela sa zakladajú na využití knižnice SageMath dvoma spôsobmi. Prvý spôsob je implementovaný v online aplikácii CoCalc vo forme Sage skriptov. Druhý spôsob je implementovaný ako konzolová aplikácia v programovacom jazyku Python, kde je

knižnica SageMath importovaná. V kapitole „Výstupy navrhovaných riešení“ prinášame výstupy oboch riešení, výsledky oboch riešení a porovnávame výsledky konzolovej aplikácie s výsledkami online aplikácie CoCalc. Niektoré výstupné údaje je možné uložiť a môžu v budúcnosti slúžiť ako vstupné dátam pre ďalšie oblasti skúmania.

Kľúčové slová: grupa automorfizmov, perfektné kódy, klietky

Abstract

Our research focusses on the properties and symmetries of linear codes defined via incidence matrices of regular graphs with a small girth in our thesis. The chapter "Problem analysis" centers the theoretical knowledge needed to understand the considered area of research. We present linear code, its use in communication and information transfer process. We also present a special type of linear code, the LDPC code and its graphical representation, on where our proposed generation of LDPC codes is based. To examine the properties and symmetries of linear codes, in addition to the parameters that define the code itself (code length, maximum number of codewords, minimum code distance), we also use parity check matrices, generating matrices and automorphism groups to compare our generated codes with optimal and perfect codes. In the graphical representation of LDPC codes, we examine information ratios, Moore bounds and automorphism groups. In the chapter "Solution design", we also examine our developed methods for looking into properties and symmetries. We describe the programming language and development environment in which our research was performed and where the logic of the solution was designed. The design of two softwares, the outputs of which are the results of our work, is presented in the chapter "Solutions". Softwares are based on the use of the SageMath library in two ways. The first method is implemented in the online application CoCalc in the form of

Sage scripts. The second method is implemented as a console application in the Python programming language, where the SageMath library is imported. In the "Outputs of the proposed solutions" chapter we demonstrate the outputs of both solutions, the results of both solutions and we compare console application results with online application CoCalc results.

Keywords: automorphism group, perfect codes, cages

Obsah

1	Úvod	1
2	Motivácia	2
3	Analýza problému	3
3.1	Komunikácia a prenos informácií	3
3.2	Lineárny kód	5
3.2.1	Generujúca matica lineárneho kódu	6
3.2.2	Kontrolná matica lineárneho kódu	6
3.2.3	Dĺžka lineárneho kódu	7
3.2.4	Počet slov v kóde a Optimálny kód	7
3.2.5	Minimálna Hammingova vzdialenosť v kóde	9
3.2.6	Informačný pomer	10
3.2.7	Perfektné lineárne kódy	10
3.2.8	LDPC kódy	11
3.3	Grafová reprezentácia LDPC kódov	12
3.3.1	Incidenčná matica a graf vzdialenosťi	12
3.3.2	Veľkosť obvodu grafu	14
3.3.3	Automorfizmus grafu	14
3.3.4	Automorfizmus lineárneho kódu	14

3.4 Konštrukcia LDPC kódov	15
3.4.1 Klietka a rekordný graf	15
4 Návrh riešenia	19
4.1 Programovací jazyk a prostredie	19
4.1.1 Návrh 1. riešenia - skripty v CoCalc	20
4.1.2 Návrh 2. riešenia - vlastná konzolová aplikácia	20
4.2 Návrh logiky samotného riešenia	22
4.2.1 Generovanie klietok a rekordných grafov	22
4.2.2 Validácia klietky a rekordného grafu	24
4.2.3 Získavanie údajov z klietky alebo rekordného grafu	24
4.2.4 Lineárny kód a generujúca matica získaná z kontrolnej matice	26
4.2.5 Validácia lineárneho kódu	28
4.2.6 Generovanie lineárnych kódov z grupy automorfizmov grafu	28
4.2.7 Generovanie grupy automorfizmov z lineárneho kódu .	30
5 Riešenie	32
5.1 Prvé riešenie - Cocalc (SageMath skripty)	32
5.1.1 Skript generateCageAndLinearCodeByParameters . .	33
5.1.2 Skript autCodesFromCages	35
5.1.3 Skript mooreBoundsCageValidation	37
5.1.4 Skript generateIncidnceMatrices	38
5.1.5 Skript generateParityCheckMatrices	40
5.1.6 Skript cagesData	42
5.1.7 Skript generateAutCodesFromCages	44
5.1.8 Skript generateGeneratorMatrices	46

5.1.9	Skript linearCodesData	48
5.1.10	Skript getLinearCodesParameter	50
5.1.11	Skript minDistanceLinearCodes	51
5.1.12	Skript maxWordsLinearCodes	53
5.1.13	Skript sizeNLinearCodesData	54
5.1.14	Skript autLinearCodesData	56
5.1.15	Skript generateAutGroupLCode	57
5.1.16	Skript linearCodeValidation	59
5.1.17	Skript autGroupCode	61
5.1.18	Skripty generujúce vstupné alebo výstupné textové súbory	62
5.1.19	Skripty informačného charakteru zobrazujúce detaľy a výpočty	63
5.2	Druhé riešenie - vlastná konzolová aplikácia	63
5.2.1	Výpočet Moorového ohraničenia $M(k,g)$	66
5.2.2	Validácia klietok Cage(k,g)	66
5.2.3	Konštrukcia klietky zo vstupných dát	68
5.2.4	Generovanie klietky Cage(6,4)	69
5.2.5	Parser na spracovanie textových súborov zoznamov susedností	70
5.2.6	Výpočet parametra perfektného kódu $p(n,m,d)$	71
5.2.7	Validácia lineárneho kódu $C(n,m,d)$	71
5.2.8	Generovanie incidenčných a kontrolných matíc	72
5.2.9	Ukladanie matice do textového súboru	73
5.2.10	Získanie a uloženie grupy automorfizmov z grafu	74
5.2.11	Získanie a uloženie grupy automorfizmov z lineárneho kódu $C(n,m,d)$	75

5.2.12	Inicializácia počiatočných vrcholov a doplnenie grupy automorfizmov grafu	76
5.2.13	Inicializácia počiatočných vrcholov, hrán a doplnenie grupy automorfizmov kódu	77
5.2.14	Zobrazenie obrazu grafu, jeho incidenčná kontrolná a generujúca matica	78
5.2.15	Formáter na formátovanie výstupných výpisov	79
5.3	Ukladanie výsledkov	81
6	Výstupy navrhovaných riešení	82
6.1	Klietky, rekordné grafy a ich reprezentujúce matice	82
6.1.1	Graficky zobraziteľné klietky alebo rekordné grafy . . .	83
6.1.2	Graficky nezobraziteľné klietky a rekordné grafy	96
6.2	Konštrukcia lineárneho kódu z klietky a rekordného grafu . . .	105
6.2.1	Lineárne kódy so všetkými uvažovanými parametrami .	106
6.2.2	Lineárne kódy bez parametra optimálneho kódu	107
6.2.3	Lineárne kódy bez minimálnej dĺžky, parametrov perfektného a optimálneho kódu	110
6.2.4	Lineárne kódy bez parametrov	112
6.3	Konštrukcia grupy automorfizmov z grafu	115
6.4	Konštrukcia grupy automorfizmov z lineárneho kódu	122
6.5	Porovnanie výstupov	129
7	Záver	136
Príloha A: Používateľská príručka		155
Príloha B: Obsah SDHC karty		156

Kapitola 1

Úvod

Na konštrukciu lineárnych kódov využívame klietky a rekordné grafy, ktoré sú špecialnymi typmi grafu vzdialenosťi. Graf vzdialenosťi nám v maticovej reprezentácii poskytuje kontrolnú maticu lineárneho kódu, na základe ktorej vieme vygenerovať lineárny kód. Lineárny kód je možné skúmať z viacerých aspektov, ale v našej práci sa venujeme skúmaniu vlastností a symetrií lineárnych kódov. Pomocou grupy automorfizmov získanej z grafu vieme vygenerovať lineárny kód a porovnať ho s kódom získaným priamo z klietky alebo rekordného grafu. Grupu automorfizmov vieme získať aj z lineárnych kódov. Skúmané lineárne kódy vieme vyhodnotiť. Návrh riešenia zahŕňa popis programovacieho jazyka, vývojového prostredia a návrh logiky samotného riešenia, kde detailne popisujeme, akým spôsobom získavame klietky, rekordné grafy, lineárne kódy a grupy automorfizmov. Samotné riešenie je interpretované v online aplikácii CoCalc vo forme SageMath skriptov a v konzolovej aplikácii s využitím programovacieho jazyka Python. Konzolová aplikácia je spustiteľná len po inštalácii v SageMath konzole. Výstupy navrhovaných riešení zahŕňajú okrem výsledkov spracovaných a zobrazených v jednotlivých tabuľkách aj výstupné textové súbory oboch aplikácií.

Kapitola 2

Motivácia

Problémom pri komunikácii a prenose informácií cez médium alebo komunikačný kanál je možná strata alebo skreslenie informácie v dôsledku pôsobenia šumu. Sekvencia kódov s rýchlosťou menšou ako je kapacita kanála má schopnosť opraviť všetky chyby spôsobené šumom pridaním redundantných symbolov k pôvodným údajom. Táto realizácia viedla k vývoju kódov na opravu chýb (ECC), ktorých cieľom je zakódovať údaje pridaním určitého množstva redundancie do správy, aby bolo možné pôvodnú správu obnoviť a dekódovať. Lineárne kódy sú podpriestory konečnorozmerných vektorových priestorov nad konečnými poľami. S lineárnymi kódmi sme sa stretli už v našej bakalárskej práci [Bor18], kde sme skúmali hustotu inverzií riedkych cyklických matíc v McElieceovom kryptosystéme. Zistili sme, že matica, ktorá predstavovala blok generujúcej matice, mala v niektorých prípadoch nízku hustotu a mohla by znamenať bezpečnostné riziko. V diplomovej práci sme nadviazali na tému lineárnych kódov a špecializujeme sa na generovanie lineárnych kódov z grafových štruktúr, skúmanie ich vlastností a symetrií. Lineárne kódy majú bohaté grupy automorfizmov, ktoré obsahujú množstvo informácií o uvažovanom kóde.

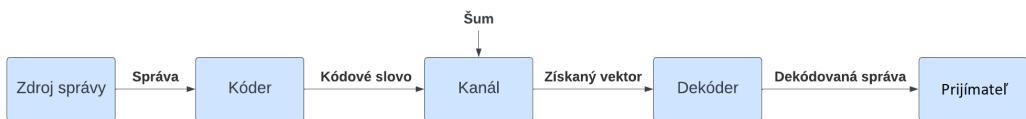
Kapitola 3

Analýza problému

3.1 Komunikácia a prenos informácií

Hlavným cieľom teórie kódovania je zabezpečiť, aby sa informácie dali posieláť z bodu A do bodu B bez toho, aby sa čokoľvek z nich stratilo alebo došlo k skresleniu pôvodnej informácie [Wes97]. Medzi príklady komunikácie môžeme zaradiť internetovú komunikáciu, počúvanie hudby, komunikáciu v ľudskom jazyku, komunikáciu prostredníctvom telefónnej linky, vysokofrekvenčné rádiovú komunikáciu, komunikáciu medzi satelitmi vo vesmíre alebo medzi satelitom a Zemou [Hil88]. Prenos informácií zo zdroja do cieľa je možný po preložení informácie do formátu, ktorý je následne pomocou komunikačného kanála alebo média možné odoslať [Wes97]. Komunikačný kanál alebo médium si môžme predstaviť ako vzduch, drôtové vedenia, optické vlákna [Mal07], magnetické pamäťové zariadenia, kompaktné disky a akýkoľvek druh elektronických komunikačných zariadení, ako sú mobilné telefóny [HP03]. Prenos údajov môže byť do veľkej miery ovplyvnený vonkajším šumom, ktorý by mohol rušiť alebo skresľovať signál predstavujúci tieto údaje, a tým v nich spôsobiť chyby [Mal07]. Vonkajší šum môžeme chápať ako ľud-

skú chybu pri posielaní správy, príliš veľký hluk pri komunikácii medzi ľuďmi, blesk, tepelný šum, nedokonalosti zariadenia a iné [Hil88]. V roku 1948 Shannon [Sha48] identifikoval číslo nazývané kapacita kanála a dokázal, že ľubovoľne spoľahlivá komunikácia je možná v každom prípade, ak je rýchlosť prenosu dát nižšia ako kapacita kanála [HP03]. Sekvencia kódov s rýchlosťou menšou ako je kapacita kanála má schopnosť opraviť všetky chyby [Mal07]. Detekcia a oprava chýb sa dosiahne pridaním redundantných symbolov k pôvodným údajom. Táto realizácia viedla k vývoju kódov na opravu chýb (ECC) [Mal07]. Cieľom kódov na opravu chýb je zakódovať údaje pridaním určitého množstva redundancie do správy, aby bolo možné obnoviť pôvodnú správu a dekódovať ju so špecifickým stupňom presnosti v takom prípade, ak sa nevyskytlo príliš veľa chýb [Hil88]. Na obrázku (Obr. 3.1) [Hil88] je znázornený prenos informácií od zdroja k prijímateľovi.

Obr. 3.1: Prenos informácií od zdroja k prijímateľovi

Zdroj odošle správu. Bez úprav správy by sa správa prenesla priamo cez kanál, akýkoľvek šum by správu skreslil tak, že by sa nedala obnoviť. Z tohto dôvodu kóder pridáva redundanciu a takáto správa je v obrázku nazývaná kódové slovo. Kódové slovo sa prenáša cez kanál, kde šum vo forme chybového vektora narúša kódové slovo a vytvára získaný vektor [HP03]. Získaný vektor sa odošle dekóderu na dekódovanie, odstránenie chýb a nadbytočností. Dekóder vytvorí odhad pôvodnej správy [HP03] a dekódovaná správa sa odošle prijímateľovi.

Nech F_q je abeceda, ktorá je často považovaná za $Z_q = \{0, 1, 2, \dots, q - 1\}$ [Hil88]. Súbor sekvencií symbolov, kde každý symbol je vyberaný zo súboru $F_q = \{\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_q\}$ q odlišných prvkov sa nazýva q-árny kód [Hil88]. Ak je q prvočíslo, potom často považujeme abecedu F_q za konečné pole rádu q. 2-árne kódy sa nazývajú binárne kódy, 3-árne kódy sa označujú ako ternárne kódy [HP03][Hil88]. V našej práci sa budeme venovať binárnym kódom.

3.2 Lineárny kód

Uvažujeme binárny kód. Ak je výsledkom súčtu každých dvoch slov modulo dvomi kódové slovo, tak uvažovaný binárny kód je zároveň lineárny [Mal07] [Hil88]. V našej práci sa zameriavame na binárne lineárne kódy a ak budeme spomínať lineárny kód, máme na mysli práve binárny lineárny kód.

Nech F_2 je priestor n-rozmerných vektorov. Lineárny kód je r-rozmerný lineárny podpriestor priestoru F_2 a r nazývame dimensiou lineárneho kódu [HP03]. Množinu všetkých usporiadaných n-tíc priestoru F_2 označujeme ako $V(n,2)$ a jej prvky budeme nazývať vektory. V prípade, že lineárny kód je z $V(n,2)$, potom lineárny kód môžme označiť ako $[n,r]$ -kód [Hil88]. Lineárny podpriestor rozmeru r obsahuje práve r lineárne nezávislých vektorov, ktoré tvoria bázu podpriestoru [Mis+13] [HP03].

Veta č. 1 (počet vektorov v lineárnom kóde)

Predpokladajme, že $\{v_1, v_2, \dots, v_r\}$ je bázou podpriestoru lineárneho kódu z $V(n,2)$. Potom každý vektor lineárneho kódu môže byť vyjadrený jednoznačne ako lineárna kombinácia základných vektorov a lineárny kód obsahuje presne 2^r vektorov [Hil88].

V prípade, že by sme chceli špecifikovať minimálnu vzdialenosť lineárneho kódu d (3.2.5), tak lineárny kód označujeme ako $[n,r,d]$ -kód alebo $(n,2^r,d)$ -kód (Veta č. 1) [Hil88]. V našej práci budeme využívať najmä označenie $(n,2^r,d)$ -kód, skrátene $C(n,m,d)$, kde n je dĺžka lineárneho kódu (3.2.3), m je maximálny počet slov (3.2.4) a d je minimálna Hammingova vzdialenosť v kóde (3.2.5).

3.2.1 Generujúca matica lineárneho kódu

Generujúca matica lineárneho kódu G je zostrojená z bázy lineárneho kódu $C[n,r]$ (3.2). Riadky matice predstavujú prvky bázy, a zároveň predstavujú lineárne nezávislé vektory dĺžky n [Mis+13] [HP03]. Generujúcu maticu G si môžeme zadefinovať nasledovne. Nech je vektor \vec{s} vstup, teda nekódované slovo a vektor \vec{x} je výstup, teda kódované slovo, potom platí vzťah (3.1):

$$C[n, r] = \{\vec{s} \times G : \vec{s} \in F_2^r\}, \quad \vec{x} = \vec{s} \times G \quad (3.1)$$

3.2.2 Kontrolná matica lineárneho kódu

V r -rozmernom linearnom kóde $C[n,r]$ v F_2 existuje $n - r$ lineárne nezávislých vektorov \vec{x} takých, že každé kódové slovo je kolmé na všetky tieto vektory. Keď týchto $n - r$ vektorov zoberieme ako riadky matice, dostaneme kontrolnú maticu lineárneho kódu H [Mis+13] [HP03]. Ľubovoľný vektor \vec{x} je kódovým slovom práve vtedy, ak platí vzťah (3.2):

$$C[n, r] = \{\vec{x} \in F_2 : H \times \vec{x}^T = 0\} \quad (3.2)$$

3.2.3 Dĺžka lineárneho kódu

Dĺžka lineárneho kódu n predstavuje dĺžku slov v kóde [Mis+13]. V generujúcej matici G predstavuje dĺžku lineárne nezávislých riadkov. V kontrolnej matici reprezentuje takisto dĺžku riadkov matice [Mal07]. V prípade, že uvažujeme bázu z $V(n,2)$, ktorá má n vektorov, tak platí vzťah (3.3) [Hil88]:

$$n = \dim(V(n, 2)) \quad (3.3)$$

3.2.4 Počet slov v kóde a Optimálny kód

Počet slov v kóde m je počet takých kódových slov, ktoré obsahuje lineárny kód $C(n,m,d)$. Nech parameter r predstavuje počet lineárne nezávislých riadkov generujúcej matice G , potom z (Veta č. 1) vyplýva vzťah (3.4) [Hil88]:

$$m = |C[n, r]| = 2^r \quad (3.4)$$

Veta č. 2 (Optimálny kód)

Uvažujme abecedu A dĺžky 2 a fixné parametre n a d , potom lineárny $[n, r, d]$ -kód, pre ktorý platí $2^r = A_2(n, d)$ sa nazýva optimálny lineárny kód $C(n,m,d)$, ak platí vzťah (3.5) [Hil88]:

$$A_2(n, d) = \max\{m = 2^r \mid \exists [n, r, d] \in F(2)\} \quad (3.5)$$

V nasledujúcich tabuľkách (Tabuľka 3.1) a (Tabuľka 3.2) si zobrazíme známe $A_2(n, d)$ pre niektoré fixné dĺžky lineárneho kódu n a minimálne vzdialenosť v kóde d [Hil88] [Bro18].

n	d = 3	d = 4	d = 5	d = 6
5	4	-	2	-
6	8	4	2	2
7	16	8	2	2
8	20	16	4	2
9	40	20	6	4
10	72-79	40	12	6
11	144-158	72	24	12
12	256	144	32	24
13	512	256	64	32
14	1024	512	128	64
15	2048	1024	256	128
16	2816-3276	2048	258-340	256
17	5632-6552	2816-3276	512-673	258-340
18	10496-13104	5632-6552	1024-1237	512-673
19	20480-26168	10496-13104	2048-2279	1024-1237
20	40960-43688	20480-26168	2560-4096	2048-2279
21	81920-87333	40960-43688	4096-6941	2560-4096
22	163840-172361	81920-87333	8192-13674	4096-6941
23	327680-344308	163840-172361	16384-24106	8192-13674
24	$2^{19} - 599184$	327680-344308	17920-47538	16384-24106
25	$2^{20} - 1198368$	$2^{19} - 599184$	32768-84260	17920-47538
26	$2^{21} - 2396736$	$2^{20} - 1198368$	65536-157285	32768-84260
27	$2^{22} - 4792950$	$2^{21} - 2396736$	131072-291269	65536-157285
28	-	$2^{22} - 4792950$	-	131072-291269

Tabuľka 3.1: Tabuľka známych abecied $A_2(n, d)$ č. 1

n	d = 7	d = 8	d = 10	d = 12	d = 14	d = 16
5	1	-	-	-	-	-
6	1	1	1	1	1	1
7	2	1	1	1	1	1
8	2	2	1	1	1	1
9	2	2	1	1	1	1
10	2	2	2	1	1	1
11	4	2	2	1	1	1
12	4	4	2	2	1	1
13	8	4	2	2	1	1
14	16	8	2	2	2	1
15	32	16	4	2	2	1
16	36-37	32	4	2	2	2
17	64	36	6	2	2	2
18	128	64	10	4	2	2
19	256	128	20	4	2	2
20	512	256	40	6	2	2
21	1024	512	42-47	8	4	2
22	2048	1024	64-84	12	4	2
23	4096	2048	80-150	24	4	2
24	4096-5421	4096	136-268	48	6	4
25	4104-9275	4096-5421	192-466	52-55	8	4
26	8192- 17099	4104-9275	384-836	64-96	14	4
27	16384- 32151	8192- 17099	512-1585	128-169	28	6
28	-	16384- 32151	1024-2817	178-288	56	8

Tabuľka 3.2: Tabuľka známych abecied $A_2(n, d)$ č. 2

3.2.5 Minimálna Hammingova vzdialenosť v kóde

Uvažujme vektory \vec{x} a \vec{y} ako kódové slová. Minimálna Hammingova vzdialenosť vektorov $d(\vec{x}, \vec{y})$, pre ktoré platí, že $\vec{x} \in F_2$ a $\vec{y} \in F_2$ je počet ko-

ordinátov, na ktorých sa vektory \vec{x} a \vec{y} líšia [Mis+13] [HP03]. Minimálna Hammingova vzdialenosť v kóde d je taká najmenšia vzdialenosť v lineárnom kóde $C(n,m,d)$, ktorá je definovaná ako najmenšia vzdialenosť zo všetkých vzdialostí medzi kódovými slovami, pričom platí vzťah (3.6) [Hil88]:

$$d = \min\{d(\vec{x}, \vec{y}) | \vec{x}, \vec{y} \in C(n, m, d), \vec{x} \neq \vec{y}\} \quad (3.6)$$

Minimálna Hammingová vzdialenosť v kóde je dôležitým parametrom lineárneho kódu $C(n,m,d)$ z hľadiska opravy chýb [Hil88].

3.2.6 Informačný pomer

Informačný pomer R (angl. Rate) udáva počet informácií alebo bitov nad celkovým počtom prenesených bitov [Sha48]. V lineárnom kóde je možné informačný pomer vyjadriť ako podiel rozmeru linéarneho kódu r a dĺžky lineárneho kódu n [Mal07]. V generujúcej matici G predstavuje r počet lineárne nezávislých riadkov a n reprezentuje dĺžku týchto riadov. V kontrolnej matici H predstavuje počet lineárne nezávislých riadkov rozdiel $n - r$ (3.2.2). Dĺžku týchto riadkov, podobne ako v generujúcej matici reprezentuje dĺžka lineárneho kódu n . Výpočet R je vyjadrený vzťahom (3.7) [Mal07]:

$$R = \frac{r}{n} \quad (3.7)$$

3.2.7 Perfektné lineárne kódy

Veta č. 3 (Sphere-packing ohraničenie)

Nech t je parameter, pre ktorý platí, že každé dve sféry polomeru t centrovane na odlišné kódové slová majú prázdnny prienik. Pomocou parametra t môžme vyjadriť minimálnu vzdialenosť v kóde d vzťahom (3.8) [Hil88]:

$$d = 2t + 1 \quad (3.8)$$

Pre binárny lineárny kód $C(n,m,d)$ potom platí označenie $C(n, m, 2t + 1)$ kód. Sphere-packing ohraničenie je dané vzťahom (3.9):

$$m \left\{ \binom{n}{0} + \binom{n}{1} + \dots + \binom{n}{t} \right\} \leq 2^n \quad (3.9)$$

Počet všetkých vektorov v m sférach s polomerom t centrovaných na m kódových slov je daný ľavou stranou rovnice. Sphere-packing ohraničenie platí vždy vtedy, ak je ľavá strana rovnice menšia, nanajvýš rovnajúca sa 2^n . Toto číslo vyjadruje celkový počet vektorov v $F(2)$. V prípade, že sú obe strany rovnice v rovnosti, tak hovoríme, že lineárny kód $C(n,m,d)$ je perfektný [Hil88].

3.2.8 LDPC kódy

LDPC kódy sú lineárne samoopravné kódy, ktoré umožňujú prenos dát rýchlosťou blízkou kapacite kanálu a zároveň pre ne existujú vysoko účinné dekódovacie algoritmy [Gos12][Van10]. Tieto kódy majú veľmi riedku kontrolnú maticu H , pomocou ktorej sa dajú opraviť chyby v kódových slovách [Mis+13] [Gos12]. Hlavnou nevýhodou väčšiny LDPC kódov je vysoká časová náročnosť ich kódovacieho algoritmu. Výhodou je paraleлизmus pri dekódovaní a jednoduché výpočtové operácie [Mal07]. Téme LDPC kódov sme sa okrajovo venovali aj v bakalárskej práci, v ktorej sme skúmali hustotu inverzií riedkych cyklických matíc. Zamerali sme sa však na QC-MDPC McElieceov kryptosystém. Skratka QC reprezentuje kvázicyklický lineárny kód. V kvázi-cyklickom lineárnom kóde sa kontrolná matica skladá z jednotlivých blokov,

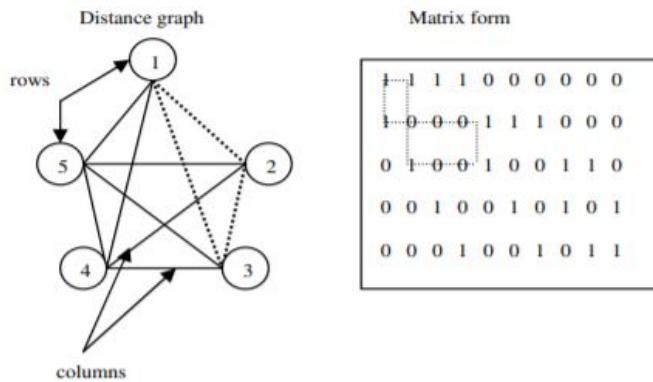
pričom platí, že jednotlivé bloky sú tvorené z cyklických matíc [Mis+13]. Rozdiel medzi MDPC kódmi a LDPC je v hustote kontrolnej matice, ktorá môže byť pre MDPC kódy o niečo hustejšia ako pri LDPC kódoch [Bor18]. V našej práci sa zameriavame na všeobecné LDPC kódy bez ohľadu na to, či sú kvázicyklické alebo nie.

3.3 Grafová reprezentácia LDPC kódov

3.3.1 Incidenčná matica a graf vzdialenosťi

Nech $L = (a_{i,j})$ je matica $x \times y$ tvorená z prvkov hodiny 0 alebo 1. Maticu L môžeme považovať za incidenčnú maticu elementov e_1, e_2, \dots, e_x oproti množinám S_1, S_2, \dots, S_y ; to znamená, že $a_{i,j} = 0$ alebo $a_{i,j} = 1$ podľa toho, či e_i je alebo nie je súčasťou S_j [FG65]. Graf vzdialenosťi je súvislý graf, ktorý má daný počet vrcholov $|ver|$, stupeň vrcholov k, v ktorom minimálna dĺžka cyklu medzi vrcholmi a hranami je g [Mal07]. Vrcholy grafu vzdialenosťi reprezentujú riadky incidenčnej matice L a počet takýchto vrcholov v grafe vzdialenosťi zodpovedá počtu riadkov v incidenčnej matici L. Hrany grafu vzdialenosťi reprezentujú stĺpce incidenčnej matice L a počet takýchto hrán v grafe vzdialenosťi zodpovedá počtu stĺpcov v incidenčnej matici L. Stĺpec incidenčnej matice L potom predstavuje takú množinu hrán, ktorá formuje kompletný graf vzdialenosťi medzi vrcholmi spojenými v stĺpci [Mal07].

Incidenčná matica L môže byť zobrazená ako graf vzdialenosťi. Nasledujúci obrázok ilustruje vzťah medzi incidenčnou maticou a grafom vzdialenosťi z ktorého je incidenčná matica L odvodená na obrázku (Obr. 3.2) [Mal07].

Obr. 3.2: Vzťah medzi grafom vzdialenosť a incidenčnou maticou

Graf vzdialenosť je formovaný cestami, ktoré sa skladajú buď z hrán alebo vrcholov. Cestu, ktorá sa začína a končí tým istým vrcholom alebo cestu, ktorá sa začína a končí tou istou hranou budeme nazývať obvod grafu vzdialenosť (3.3.3) [Mal07]. Na obrázku (Obr. 3.2) si môžeme všimnúť, že v incidenčnej matici L je obvod reprezentovaný uzavretou cestou, ktorá sa skladá z pospájaných prvkov hodnoty 1 po vertikálnej a horizontálnej línii tak, ako je zobrazené na obrázku. Môžme si všimnúť, že prvý riadok (vrchol 1) je spojený s druhým riadkom (vrchol 2) na prvej pozícii vertikálne, pretože oba riadky majú na začiatku prvok 1. V druhom riadku hľadáme horizontálne najbližší prvok hodnoty 1, ktorý by sme opäť mohli spojiť vertikálne s ďalším prvkom 1, nachádzajúcim sa v inom riadku. V prípade, že dokážeme vertikálne spojiť prvok 1 v ľubovolnom riadku opäť s prvým riadkom, cesta sa uzavrie a do stávame obvod incidenčnej matice L. Východiskový riadok nemusí byť nutne prvý, ale aby bol obvod kompletný, je nutné východiskovým riadkom skončiť. Jednotlivé obvody v grafe vzdialenosť korešpondujú s obvodmi v incidenčnej matici L.

3.3.2 Veľkosť obvodu grafu

Veľkosť obvodu grafu g ovplyvňuje rýchlosť dekódovania LDPC kódu. V grafovej reprezentácii LDPC kódu sa jedná o najmenší cyklus v grafe. Jeho dĺžku vypočítame buď pomocou vrcholov alebo pomocou hrán. Ako sme spomínali, jednotlivé obvody v grafe vzdialenosť korešpondujú s obvodmi v kontrolnej matici H . V kontrolnej matici H kódu je dĺžka obvodu $2g$ [ML06], pretože cyklus medzi riadkami a stĺpcami je vedený nielen vertikálne, ale aj horizontálne, pričom do veľkosti obvodu sa započítavaju všetky uvažované prepojenia s prvkami hodnoty 1. Z toho vyplýva, že cyklus grafu reprezentuje iba polovicu maticového kódu [ML06].

3.3.3 Automorfizmus grafu

Automorfizmus grafu je permutácia ϕ všetkých vrcholov grafu, ktorá zachováva jeho štruktúru takým spôsobom, že akékoľvek 2 vrcholy U a V susedia iba vtedy a len vtedy ak platí, že $\phi(U)$ susedí s $\phi(V)$ [EJ13]. Množina všetkých automorfizmov grafu tvorí grupu automorfizmov $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ [EJ13].

3.3.4 Automorfizmus lineárneho kódu

Nech S_n je symetrická grupa, ktorá pôsobí na F_n^2 akciou $v\phi := (v\phi_{(1)}^{-1}, \dots, v\phi_{(n)}^{-1})$, kde $v = (v_1, \dots, v_n) \in F_n^2$ a $\phi \in S_n$. Nech C je binárny lineárny kód, potom ak $v\phi \in C$ pre všetky $v \in C$, ϕ je automorfizmus binárneho lineárneho kódu C a množina všetkých automorfizmov binárneho lineárneho kódu C sa nazýva grupa automorfizmov binárneho lineárneho kódu [Nas19].

3.4 Konštrukcia LDPC kódov

Na konštrukciu LDPC kódov môžme využiť incidenčné matice L, ktoré získame z grafov vzdialenosťi. V prácach [Gos12], [Van10], [Mal07] autori používajú incidenčnú maticu ako kontrolnú maticu H lineárneho kódu, z ktorej už je možné získať lineárny kód C(n,m,d) a skúmať jeho vlastnosti, ako aj vlastnosti samotných grafov.

3.4.1 Klietka a rekordný graf

Grafy vzdialenosťi delíme na regulárne s vrcholmi rovnakého stupňa k a neregulárne s vrcholmi rôznych stupňov [Mal07]. V našej práci sa budeme venovať regulárnym grafom vzdialenosťi. Klietka Cage(k,g) je k-regulárny graf obvodu g s počtom vrcholov $|ver|$ väčším, nanajvýš rovnajúcim sa dolnému ohraničeniu počtu vrcholov, tiež známym ako Moorové ohraničenie $M(k,g)$ [EJ13]. Výpočet Moorovho ohraničenia sa lísi podľa toho, či je obvod g uvažovanej klietky nepárny (3.10) alebo párný (3.11):

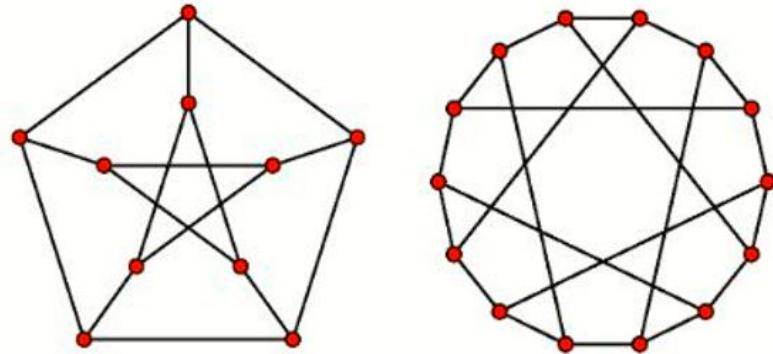
nepárny obvod:

$$M(k, g) \leq 1 + \sum_{i=0}^{(g-3)/2} k(k-1)^i = \frac{k(k-1)^{(g-1)/2} - 2}{k-2} \quad (3.10)$$

párný obvod:

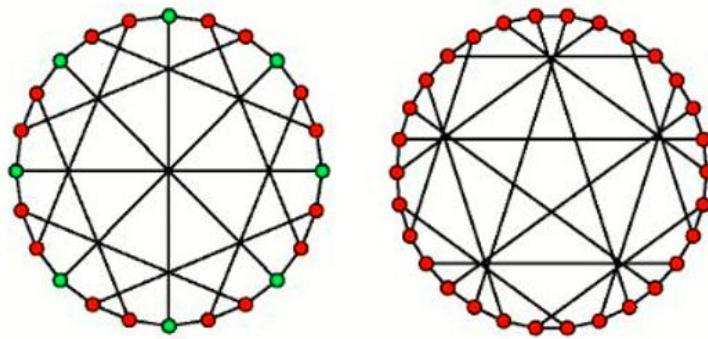
$$M(k, g) \leq 2 \sum_{i=0}^{(g-2)/2} k(k-1)^i = \frac{2(k-1)^{g/2} - 2}{k-2} \quad (3.11)$$

Aj keď neexistuje jednotná konštrukcia klietok, existuje niekoľko známych klietok pre stupeň vrchola k a obvod g [EJ13]. Ukážeme si niektoré z nich.

Obr. 3.3: Petersenov graf (vľavo) a Heawoodov graf (vpravo)

Petersenov graf (Obr. 3.3) predstavuje klietku Cage(3,5) a počet vrecholov $|ver|$ má 10. **Heawoodov graf** (Obr. 3.3) je klietkou Cage(3,6), počet vrcholov $|ver|$ má 14 a počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ má 336 [EJ13].

Obr. 3.4: McGeeho graf (vľavo) a Tutteho-Coxeterov graf (vpravo)

McGeeho graf (Obr. 3.4) znázorňuje klietku Cage(3,7), počet vrcholov $|ver|$ má 24 a počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ má 32. **Tutteho-Coxeterov graf** (Obr. 3.4) predstavuje klietku Cage(3,8), počet vrcholov $|ver|$ má 30 a počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(\text{C})|$ má 1440. **Balabanov graf** znázorňuje klietku Cage(3,11), počet vrcholov $|ver|$ má 112 a počet automorfizmov

$|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ má 64. **Bensonov graf** je klietkou Cage(3,12), počet vrcholov $|ver|$ má 126 a počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ má 12096. **Robertsonov graf** predstavuje klietku Cage(4,5). **Exoo, McKay a Nandorov graf** znázorňujú klietku Cage(4,7). Cage(5,5) je skupina grafov, ktoré majú počty automorfizmov 20, 30 a 120. **Hoffmanov-Singletonov graf** je klietkou Cage(7,5). **O'Keefe a Wongov graf** predstavujú klietku Cage(7,6) [EJ13].

Doposiaľ sme uvažovali známe klietky Cage(k,g). Jednalo sa o grafy, ktorých počty vrcholov $|ver|$ sú preukázateľne najmenšie a také aj ostatné. Okrem klietok poznáme ešte **rekordné grafy Rec(k,g)**. Rekordný graf Rec(k,g) je graf, ktorého počet vrcholov $|ver|$ je najmenší v súčasnosti známy. Hoci niektoré z týchto grafov môžu byť v skutočnosti klietky, väčšina bude s najväčšou pravdepodobnosťou nakoniec nahradená menšími grafmi. [EJ13] V nasledujúcej tabuľke (Tabuľka 3.3) zobrazujeme rekordné grafy Rec(k,g) so známym počtom vrcholov a automorfizmov.

Rec(k,g)	 ver 	 AutGroup(Cage)
Rec(3,13)	272	-
Rec(3,14)	384	-
Rec(3,15)	620	14880
Rec(3,16)	960	96
Rec(3,17)	544	2176
Rec(3,18)	2560	640
Rec(3,19)	4324	51888
Rec(3,20)	5376	2688
Rec(3,21)	16028	-
Rec(3,22)	16206	-
Rec(3,23)	49326	-
Rec(3,24)	49608	-
Rec(3,25)	108906	-
Rec(8,5)	80	-
Rec(9,5)	96	-
Rec(10,5)	124	-
Rec(11,5)	154	-
Rec(12,5)	203	-
Rec(13,5)	230	-

Tabuľka 3.3: Tabuľka známych rekordných grafov Rec(k,g)

Kapitola 4

Návrh riešenia

V kapitole návrh riešenia uvádzame použité programovacie jazyky, vývojové prostredie a návrh samotnej logiky oboch riešení.

4.1 Programovací jazyk a prostredie

Riešenie navrhujeme v programovacom jazyku Python [VD09] aplikovaním knižnice SageMath [The+20]. SageMath ponúka množstvo funkcií určených na prácu s grafmi a lineárnymi kódmi. Navrhujeme dve riešenia. Prvé riešenie je implementované v online aplikácii CoCalc [Sag20] vo forme SageMath skriptov. Druhé riešenie je implementované ako konzolová aplikácia v programovacom jazyku Python [VD09], kde je knižnica SageMath naimportovaná.

Obr. 4.1: SageMath a CoCalc

4.1.1 Návrh 1. riešenia - skripty v CoCalc

CoCalc (z ang. Collaborative Calculation in the Cloud) je virtuálny online pracovný priestor určený na výpočty, výskum, spoluprácu a vytváranie dokumentov. Užívateľ potrebuje iba webový prehliadač. Práca v CoCalc je realizovaná vo forme projektov. Každý projekt pozostáva zo súborov, ku ktorým máte prístup iba vy a vaši spolupracovníci. Tieto súbory je možné upravovať súčasne, čo znamená, že vaše zmeny sa medzi všetkými účastníkmi projektu synchronizujú v reálnom čase. Otvárajú sa v pridruženom online editore a užívateľ môže interaktívne pracovať v prostredí CoCalc. Napríklad súbory končiace na *.sagews sú určené na prácu s [SageMath] v Sage Worksheets, súbor *.ipynb spúšťa implementácie CoCalc pre Jupyter Notebook a súbor *.tex otvára editor pre dokumenty LaTeX. V našom navrhovanom riešení využijeme práve Sage Worksheets. CoCalc je voľne dostupný vo forme skúšobnej verzie. Bez zakúpenia licencie je jej výkon 10-krát pomalší, užívateľ nemôže inštalovať balíky, klonovať repozitáre z GitHub alebo stahovať datasety [Sag20]. Nevýhodami Sage Worksheets, ktoré nás limitujú sú pomalší výkon, výpočtovo náročný a neprehľadný prístup k výsledkom. Z týchto dôvodov navrhujeme aj druhé riešenie.

4.1.2 Návrh 2. riešenia - vlastná konzolová aplikácia

Ako druhé riešenie navrhujeme vývoj konzolovej aplikácie v programovačom jazyku Python [VD09], do ktorého bude potrebné knižnicu SageMath [The+20] naimportovať. Keďže už nevyužívame online úložný priestor, ale pracovný priestor v našom notebooku, v tabuľke (Tabuľka 4.1) uvažujeme jeho technické parametre.

názov	DELL Precision 15 (7550)
RAM	16 GB
procesor	Intel(R) Core(TM) i7-10750H CPU @ 2.60GHz 2.59 GHz
operačný systém	Windows 10 Pro (procesor typu x64)
grafické karty	NVIDIA Quadro T2000
úložné médium	SSD

Tabuľka 4.1: Tabuľka technických parametrov zariadenia

Využitím vlastného zariadenia do určitej miery eliminujeme problém prvého riešenia v pomalšom výkone. Stále však musíme brať do úvahy isté obmedzenia výkonu vyplývajúce z technických parametrov. Ako vývojové prostredie využijeme Visual Studio Code [Mic15]. Aplikáciu budeme spúštať volaním hlavnej triedy odkiaľ bude volaná trieda s hlavným menu. Okrem hlavného menu uvažujeme aj ďalšie vnorené menu, ku ktorým sa bude môcť používateľ dostať a k výsledkom sa vie navigovať výberom z rôznych možností. Týmto spôsobom zlepšíme prístup k výsledkom a znížime výpočtovú náročnosť, pretože nebude potrebné počítať všetky výpočty ako v prvom riešení, ale iba tie najnutnejšie, ktoré sú potrebné k dosiahnutiu požadovaného výsledku. Na spustenie aplikácie je potrebné stiahnuť si a nainštalovať aplikáciu SageMath [The+20], ktorá je voľne dostupná na stiahnutie, inštaláciu a podporuje aj skripty a projekty v jazyku Python [VD09]. Po stiahnutí získame 3 aplikácie: SageMath, SageMath Shell a SageMath Notebook [The+20]. Využívame iba aplikáciu SageMath, kde budeme spúštať našu aplikáciu načítaním takého Pythonového súboru, ktorý obsahuje hlavnú triedu na spustenie konzolovej aplikácie.

4.2 Návrh logiky samotného riešenia

4.2.1 Generovanie klietok a rekordných grafov

Existuje viacero možností ako vygenerovať klietku Cage(k,g) alebo rekordný graf Rec(k,g) v programe SageMath [The+20]. V našej práci uvažujeme 3 spôsoby generovania Cage(k,g) alebo Rec(k,g). Prvý spôsob je využitie grafov, ktoré SageMath ponúka ako vopred naimplementované grafy [The+20]. Druhý spôsob sa opiera o naprogramovanie vlastného parsera, ktorý dokáže spracovať vstupné textové súbory zoznamu susedností a z nich vytvoriť Cage(k,g) alebo Rec(k,g). Tretí spôsob spočíva vo využití známych údajov, ktoré sú pre danú klietku Cage(k,g) všeobecne známe (počet vrcholov |ver|, typ grafu a podobne) [EJ13][Mal07] a navrhnutie vlastného postupu, ktorý bude viest' k vygenerovaniu Cage(k,g) alebo Rec(k,g).

Sage grafy ako vstupné dátá

Program Sage ponúka zopár vopred naimplementovaných grafov, ktoré môžme využiť ako klietky Cage(k,g) [**sagemath**]. Na generovanie využijeme triedu *sage.graphs.graph_generators.GraphGenerators* [**sagemath**]. Trieda po-zostáva z konštruktorov pre niekoľko bežných grafov. Ku generátoru zástupcov pristupujeme cez funkciu *graphs()* [**sagemath**]. Na zobrazenie známych grafov Sage využíva Spring-layout algoritmus [**sagemath**]. Z grafov využívame: Petersenov graf - Cage(3,5), Heawoodov graf - Cage(3,6), McGeeho graf - Cage(3,7), Tutteho-Coxeterov graf - Cage(3,8), Balabanov graf - Cage(3,10), Robertsonov graf - Cage(4,5), Hoffman-Singletonov graf - Cage(7,5). Tieto grafy už majú vopred naimplementované všetky vrcholy a hrany medzi jednotlivými vrcholmi [**sagemath**].

Zoznam susedností ako vstupné dáta

Uvažujeme existujúce vstupné textové súbory, ktoré nesú informácie o susednostiach všetkých uvažovaných vrcholov jednotlivo pre 1 klietku $Cage(k,g)$ alebo rekordný graf $Rec(k,g)$. Riadok predstavuje zoznam vrcholov, s ktorými susedí konkrétny vrchol. Tieto vstupné súbory je možné získať na webovej stránke [Exo]. Navrhнемe si vlastný parser, ktorý nám rozdelí tieto dátu na zoznamy vrcholov. Z nich bude možné vytvoriť hrany. Tieto hrany bude možné pridať prázdnemu grafu (pomocou funkcie $EmptyGraph()$) [**sagemath**] a tým z neho vytvoriť $Cage(k,g)$ alebo $Rec(k,g)$.

Vlastný návrh generovania

Generovanie klietok bez vstupných dát nemá jednotný prístup. Je potrebné k nim pristupovať jednotlivo alebo preskúmať skupiny, ktoré sa generujú podobným spôsobom [EJ13]. Navrhujeme vlastný spôsob generovania klietky $Cage(6, 4)$ na základe parametrov k a g bez ďalších vstupných parametrov. Budúcu klietku vygenerujeme ako bipartitný graf. V Sage použijeme funkciu $DegreeSequenceBipartite(s,s)$ [**sagemath**], ktorá bude mať 2 rovnaké parametre s , pričom každý predstavuje zoznam vrcholov. Najskôr je potrebné si vypočítať Moorové ohraničenie pre klietku $M(6, 4)$ pre minimálny počet vrcholov. $Cage(6, 4)$ je taký typ klietky, ktorej počet vrcholov $|ver|$ je rovnaký ako minimálny počet vrcholov z $M(k,g)$ [Mal07]. Tieto vrcholy rozdelíme na 2 zoznamy takým spôsobom, že každý zoznam bude obsahovať $\frac{m}{2}$ vrcholov stupňa k a teda platí vzťah (4.1).

$$s = [k, k, k, k, k, k] \quad len(s) = \frac{m}{2} \quad (4.1)$$

Budúcej klietke $\text{Cage}(k,g)$ nastavíme vrcholy pomocou funkcie `set_vertex()` [sagemath]. Výsledný graf bude $\text{Cage}(6, 4)$.

4.2.2 Validácia klietky a rekordného grafu

Na validáciu existencie klietok $\text{Cage}(k,g)$ a rekordných grafov $\text{Rec}(k,g)$ bude potrebné zistiť Moorové ohraničenie pre klietku $M(k,g)$, na základe ktorého vieme otestovať počet vrcholov $|ver|$ ako aj existenciu klietky $\text{Cage}(k,g)$ (3.10). Ako vstup využijeme parametre stupeň k a obvod g . Pomocou vstupných parametrov vieme vypočítať Moorové ohraničenie pre klietku $M(k,g)$, ktoré porovnáme so skutočným počtom vrcholov $|ver|$ našej klietky $\text{Cage}(k,g)$ alebo rekordného grafu $\text{Rec}(k,g)$. Následne vieme otestovať aj počet hrán $|edg|$, ktoré vieme rovnako na základe Moorového ohraničenia $M(k,g)$ vypočítať a porovnať očakávaný počet hrán s naším skutočným počtom hrán našej klietky $\text{Cage}(k,g)$ alebo rekordného grafu $\text{Rec}(k,g)$.

4.2.3 Získavanie údajov z klietky alebo rekordného grafu

Sage ponúka zopár vopred naimplementovaných funkcií na získanie údajov z klietky $\text{Cage}(k,g)$ alebo rekordného grafu $\text{Rec}(k,g)$, niektoré však bude potrebné naprogramovať. Údaje, ktoré budeme pri $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$ sledovať, budú vrcholy a hrany ako aj počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ zistený priamo z $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$. Okrem $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ sa budeme zaoberať aj samotnou grupou automorfizmov pre $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$. Špeciálny údaj bude aj incidenčná matica, ktorú budeme v ďalšej časti spracovávať v spojitosti s lineárnym kódom $C(n,m,d)$. Z incidenčnej matici vieme zistiť kontrolnú maticu a informačný pomer R .

Počet vrcholov, hrán a automorfizmov grafu

Z vygenerovanej klietky Cage(k,g) alebo rekordného grafu Rec(k,g) v podobe grafu, ktorému sme na základe zoznamu susednosti zadefinovali vrcholy a prepojenia alebo na zaklade grafu, ktorý ich už mal zadefinované vieme získať zoznam všetkých vrcholov pomocou funkcie *vertices()* [**sagemath**], zoznam všetkých hrán (pomocou funkcie *edges()* [**sagemath**]) a zoznam všetkých automorfizmov grafu (pomocou *automorphism_group()* [**sagemath**]). Pre zistenie počtu vrcholov $|ver|$, hrán $|edg|$ a počtu automorfizmov $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ nám stačí iba zistiť veľkosť ich zoznamov. Skúmame aj samotnú grupu automorfizmov pre Cage(k,g) alebo Rec(k,g). Pre ďalšiu prácu so samotnou grupou automorfizmov bude dôležité označenie vrcholov. Tie musia byť označené kladnými číslami (4.2.6).

Incidenčná matica a kontrolná matica

Z klietky Cage(k,g) alebo rekordného grafu Rec(k,g) vieme získať incidenčnú maticu (pomocou funkcie *incidence_matrix()* [**sagemath**]). V prácach [Gos12], [Van10], [Mal07] používajú incidenčnú maticu ako kontrolnú maticu lineárneho kódu, avšak pomocou Gauss-Jordanovej eliminácie [Bee12] incidenčnej matice L ľahko zistíme, že matica neobsahuje iba lineárne nezávislé riadky. Z tohto dôvodu sme sa rozhodli, že kontrolnou maticou LDPC kódu bude incidenčná matica L , ktorá po Gauss-Jordanovej eliminácii [Bee12] nebude obsahovať žiadne lineárne závislé riadky, ostane v riadkovom echelónovom tvare [Bee12] a bude obsahovať $n - r$ lineárne nezávislých riadkov ako je uvedené v sekcií (3.2.2). Pomocou funkcie *echelon_form()* [**sagemath**] získame z incidenčnej matice L maticu v echelónovom tvare [Bee12], pričom ak obsahovala L lineárne závislé riadky, tak v echelónovom tvare získame vynulovaný taký počet riadkov, koľko ich bolo lineárne závislých. Napokon kontrolnú

maticu vytvoríme tým, že budeme porovnávať riadky s nami vytvoreným nulovým vektorom dĺžky n , pričom si v nej ponecháme iba "nenulové" riadky, čiže tie, ktoré neobsahujú samé nuly.

Informačný pomer

V práci [Mal07] autor počíta informačné pomery z incidenčných matíc L , ktoré považuje za kontrolné matice H . V našej práci však budeme vychádzať z kontrolných matíc, ktoré sme odvodili od incidenčných matíc vyššie v sekciu (4.2.3). Informačný pomer R udávajúci počet informácií alebo bitov nad celkovým počtom prenesených bitov vypočítame pomocou už známeho počtu riadkov kontrolnej matice a známeho počtu stĺpcov kontrolnej matice vychádzajúc zo vzťahu (3.7). Parameter n predstavuje počet stĺpcov matice H a z počtu riadkov matice H vieme odvodiť parameter r pomocou vzťahu (4.2):

$$r = n - |H\text{rows}| \quad (4.2)$$

Následne pomocou vzťahu (3.7) navrhнемe výpočet R .

4.2.4 Lineárny kód a generujúca matica získaná z kontrolnej matice

Z kontrolnej matice H je možné získať lineárny kód $C(n,m,d)$ pomocou existujúcej funkcie v Sage `codes.from_parity_check_matrix(H)` [**sagemath**] a následne z neho generujúcu maticu lineárneho kódu G pomocou funkcie `systematic_generator_matrix()` [**sagemath**]. Ďalej nás bude zaujímať minimálna kódová vzdialenosť d , počet kódových slov m , grupa automorfizmov $\text{AutGroup}(C)$, porovnanie s optimálnymi lineárnymi kódmi a s perfektnými

lineárnymi kódmi.

Minimálna kódová vzdialenosť, maximálny počet slov a grupa automorfizmov

Minimálnu vzdialenosť v kóde d je možné zistiť z lineárneho kódu pomocou funkcie *minimum_distance()* [sagemath]. Maximálny počet slov m je možné zistiť z generujúcej matice G pomocou vzťahu (3.4). Grupu automorfizmov $\text{AutGroup}(C)$ je možné zistiť z lineárneho kódu $C(n,m,d)$ pomocou funkcie *permutation_automorphism_group()* [sagemath] a počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(C)|$ je možné zistiť z grupy automorfizmov $\text{AutGroup}(C)$ pomocou funkcie *order()* [sagemath]. Získavanie grupy automorfizmov lineárneho kódu podrobnejšie popisujeme v sekcii (4.2.7).

Porovnanie s optimálnymi kódmi

Zadefinujeme si parameter $o(n,m,d)$ na základe (Veta č. 2) o optimálnom kóde ako podiel nášho počtu slov a tabuľkovej hodnoty pre optimálny kód $A_2(n, d)$ podľa vzťahu (4.2):

$$o(n, m, d) = \frac{m}{A_2(n, d)} \quad (4.3)$$

Tento parameter v intervale $<0,1>$ znázorňuje, akým spôsobom sa líšime od optimálneho kódu ($o(n,m,d) = 1$ by znamenalo, že uvažujeme optimálny kód). Výpočet realizujeme mimo navrhovaných softvérových riešení.

Porovnanie s perfektnými kódmi

Zadefinujeme si parameter $p(n,m,d)$ na základe (Veta č. 3) o perfektnom kóde ak vieme, že parameter $d = 2t + 1$ podľa vzťahu (4.3):

$$p(n, m, d) = \frac{m \left\{ \binom{n}{0} + \binom{n}{1} + \dots + \binom{n}{t} \right\}}{2^n} \quad (4.4)$$

Tento parameter v intervale $<0,1>$ znázorňuje, akým spôsobom sa líšime od perfektného kódu ($p(n,m,d) = 1$ by znamenalo, že kód je perfektný).

4.2.5 Validácia lineárneho kódu

Na validáciu využijeme vzťah z definície lineárneho kódu $C(n,m,d)$ a jeho kontrolnej matice H (3.2) a odvodíme vzťah (4.5)

$$G \times H^T = 0 \quad (4.5)$$

Vstupmi validácie sú kontrolná matica H a generujúca matica G . Súčin generujúcej matice G a transponovanej kontrolnej matice H sa musí rovnať nulovej matici [Hil88], ktorá má počet riadkov rovnajúci sa počtu riadkov generujúcej matice G a počet stĺpcov rovnajúci sa počtu stĺpcov transponovanej kontrolnej matice H .

4.2.6 Generovanie lineárnych kódov z grupy automorfizmov grafu

Grupu alebo v našom prípade zoznam všetkých automorfizmov grafu popisujeme v sekcií (3.3.3 a vieme ju získať pomocou funkcie *automorphism_group()*

[**sagemath**]. Na to, aby sme určili počet automorfizmov z klietky $\text{Cage}(k,g)$ alebo rekordného grafu $\text{Rec}(k,g)$ nám stačí zistiť veľkosť zoznamu $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ všetkých automorfizmov. Funkcia *automorphism_group()* [**sagemath**] nám však nevracia automorfizmy v úplnom tvaru, aby sme z nich boli schopní vygenerovať obraz pôvodnej klietky alebo rekordného grafu. Funkcia *Permutation()* [**sagemath**], ktorej jedným z argumentov je automorfizmus, bere do úvahy iba kladné hodnoty vrcholov a automorfizmus musí obsahovať aj informáciu o vrcholoch, ktoré ostávajú na pôvodnom mieste aj v obraze $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$. Z tohto dôvodu je funkcia *automorphism_group()* [**sagemath**] sama o sebe nedostatočná a je nutné pridať automorfizmu informáciu o chýbajúcich vrcholoch. Ako prvý krok je nutné si vrcholy klietky $\text{Cage}(k,g)$ alebo rekordného grafu $\text{Rec}(k,g)$ označiť tak, aby obsahovali iba kladné hodnoty pomocou funkcie *relabel()* [**sagemath**], pričom jej vstup tvorí usporiadany zoznam vrcholov od jedna až po počet vrcholov daného grafu. Následne si upravíme automorfizmus pridaním informácie o chýbajúcich vrcholoch. Neskôr je možné použiť funkciu *Permutation()* [**sagemath**], ktorej vstupom je automorfizmus a výstupom je zoznam vrcholov v takom poradí, akým budú označovať obraz $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$. Tento zoznam aplikujeme ako vstup funkcie *relabel()* [**sagemath**], ktorú zavoláme opäťovne a dostaneme nový obraz $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$. Z tohto obrazu už pomocou nami implementovaných metód *getIncidenceMatrix()*, *getParityCheckMatrix()* a *getGeneratorMatrix()* získame zo všetkých grafových automorfizmov najskôr incidenčné matice L , ktoré porovnávame s incidenčnou maticou L získanou priamo z uvažovanej klietky $\text{Cage}(k,g)$ alebo rekordného grafu $\text{Rec}(k,g)$. Z incidenčných matíc automorfizmov grafu získame kontrolné matice H automorfizmov grafu, ktoré porovnávame s kontrolnou maticou H získanou priamo z uvažovanej klietky $\text{Cage}(k,g)$ alebo rekordného

grafu $\text{Rec}(k,g)$. Z kontrolných matíc automorfizmov grafu získame generujúce matice G automorfizmov grafu, ktoré porovnávame s generujúcou maticou G získanou priamo z uvažovanej klietky $\text{Cage}(k,g)$ alebo rekordného grafu $\text{Rec}(k,g)$.

4.2.7 Generovanie grupy automorfizmov z lineárneho kódu

Grupu automorfizmov lineárneho kódu popisujeme v sekcií (3.3.4 a vieme ju zistiť pomocou funkcie *permutation_automorphism_group()* [sagemath]). Následne je z nej možné získať zoznam automorfizmov pomocou funkcie *list()* [sagemath]. Na to, aby sme určili počet automorfizmov z lineárneho kódu nám stačí zistiť veľkosť zoznamu $|\text{AutGroup}(C)|$ všetkých automorfizmov. Funkcie *permutation_automorphism_group()* [sagemath] a *list()* [sagemath] nám vrátia zoznam permutácií hrán, ktoré sme doposiaľ v grafovej reprezentácii neuvažovali. V grafovej reprezentácii by bol automorfizmus lineárneho kódu permutácia ϕ všetkých hrán grafu, ktorá zachováva jeho štruktúru takým spôsobom, že akékoľvek 2 hrany $edgU$ a $edgV$ susedia iba vtedy a len vtedy ak platí, že $\phi(edgU)$ susedí s $\phi(edgV)$. Pre lepšiu orientáciu v grafovej reprezentácii lineárneho kódu preto potrebujeme pridať označenie hrán. Pomocou nami naprogramovaných funkcií *setDefaultVertices(graph)* použitím SageMath funkcie *relabel()* [sagemath] a *setDefaultEdges(graph)* použitím SageMath funkcie *set_edge_label* [sagemath] si nastavíme pôvodné označenie hrán a vrcholov grafu, ktorý reprezentuje incidenčná matica L . Funkcia *permutation_automorphism_group()* [sagemath] nám nevracia automorfizmy v úplnom tvare, aby sme z nich vygenerovali obraz lineárneho kódu reprezentovaný grafom incidenčnej matice potrebnej k získaniu kontrolnej matice spomínaného lineárneho kódu. Pomocou nami na-

vrhnutej funkcie `getPermutationsOfAutomorphisms()` v lineárnom kóde pridávame zvyšné údaje permutácií tak, aby permutácia obsahovala informácie o všetkých hranách grafu reprezentujúceho incidenčnú maticu L. Okrem zvyšných hrán pridávame aj označenie 2 vrcholov, medzi ktorými hrana existuje. Grupa automorfizmov lineárneho kódu v takejto forme nám umožňuje sledovať zmenu označenia hrán medzi vrcholmi, a tým pádom vieme získať obraz reprezentujúci automorfizmus. Tento obraz by sme už mali byť schopní porovnať s obrazmi, ktoré sme získali z grupy automorfizmov grafu.

Kapitola 5

Riešenie

V kapitole riešenie detailne popisujeme obe riešenia z hľadiska jednotlivých tried, spustiteľných skriptov, vývojových diagramov, diagramu tried a zobrazujeme najdôležitejšie funkcie, ktoré bolo potrebné implementovať. Riešenie sa zakladá na dvoch spôsoboch využitia knižnice SageMath [**sagemath**]. Prvé riešenie je implementované v online aplikácii CoCalc [Sag20] priamo v skriptoch. Druhé riešenie je implementované ako konzolová aplikácia v programovacom jazyku Python [VD09], kde je knižnica SageMath [**sagemath**] nainportovaná.

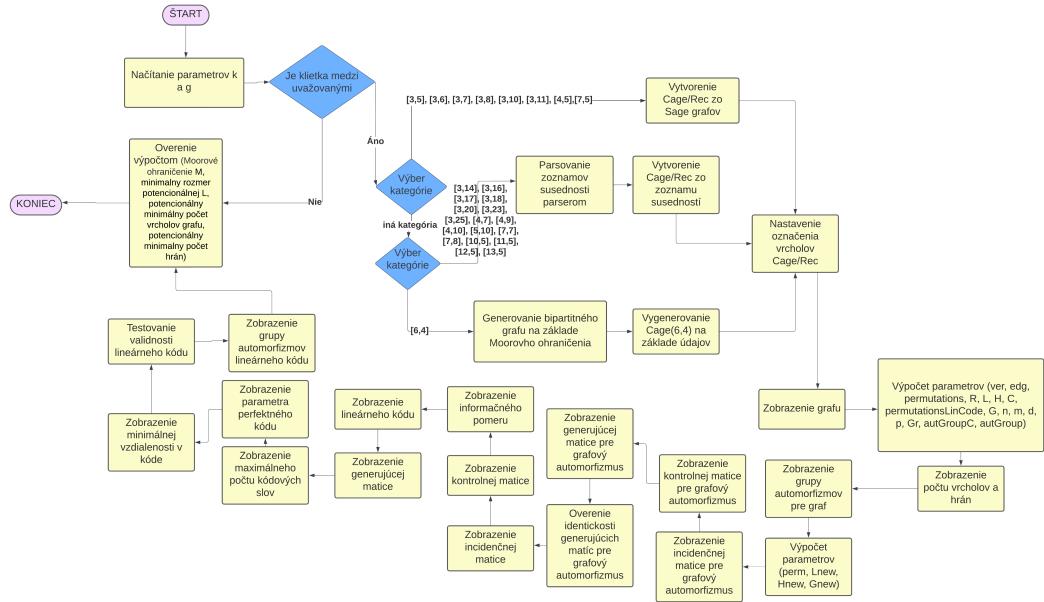
5.1 Prvé riešenie - Cocalc (SageMath skripty)

V prvom riešení uvažujeme 17 SageMath skriptov, ktoré fungujú samostatne nezávisle od seba. Niektoré skripty však generujú textové súbory, ktoré slúžia nielen ako výsledky, ale aj ako vstupy pre iné skripty. Tento prístup je výhodný, pretože dokážeme robiť výpočty pre všetky uvažované vstupné dátá vrámci jedného spustenia skriptu, avšak pre dosiahnutie relevantných výsledkov je potrebné zachovať poradie spúšťania niektorých skriptov. Na začiatku

je potrebné spustiť skript, ktorý má nastarosti vytvorenie textových súborov incidenčných matíc L. Tie slúžia ako vstupy pre generovanie kontrolných matíc H, ktoré sú tiež ukladané do textových súborov. Z L a H je potom možné získať detaľy a parametre popisujúce samotné grafy, ich grupy automorfizmov AutGroup(Cage) a tvoria prechod ku samotným lineárnym kódom. Kontrolné matice H slúžia ako vstupy pre generovanie lineárnych kódov spolu s ich generujúcimi maticami G. Generujúce matice G môžme využiť tiež ako vstupné údaje, a preto je potrebné v nasledujúcom kroku spustiť skript, ktorý ich vygeneruje a uloží podobne do textových súborov. Z nich je potom možné získať detaľy a parametre lineárnych kódov C(n,m,d), ako aj grupu automorfizmov AutGroup(C). Iný prístup k vstupným údajom berie do úvahy iba parametre grafu, a tým pádom skript generuje výsledky nie naraz, ale jednotlivo v závislosti od zmeny parametrov. Na základe vstupných a výstupných údajov skriptov vieme rozdeliť skripty na tie, ktoré spracovávajú dátu na základe parametrov a tie, ktoré spracovávajú dátu na základe vstupného textového súboru. Ďalej sú to skripty, ktoré generujú textové súbory a skripty, ktoré majú len informačný charakter, pretože nás informujú o rôznych vypočítaných parametroch alebo výsledkoch. V nasledujúcich sekciách popíšeme jednotlivo všetky skripty pomocou vývojového diagramu.

5.1.1 Skript generateCageAndLinearCodeByParameters

V skripte *generateCageAndLinearCodeByParameters.sagews* implementujeme všetky funkcionality okrem ukladania výsledkov do textových súborov vždy pre jednu Cage(k,g) alebo Rec(k,g). Skript spracúva a generuje dátu na základe vstupných parametrov. Vo vývojovom diagrame pre náš skript zobrazujeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.1).

Obr. 5.1: Vývojový diagram - generateCageAndLinearCodeByParameters skript

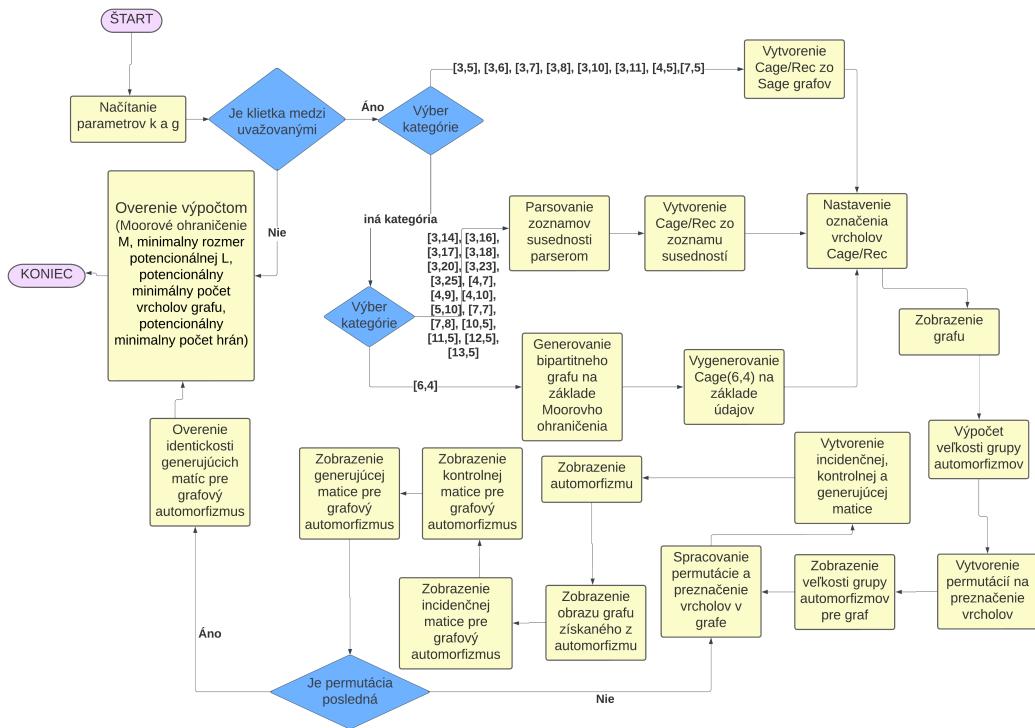
Na obrázku (Obr. 5.1) môžme vidieť, že vstupom pre skript sú užívateľom zadané parametre k a g (predpokladáme, že používateľ bude meniť obe hodnoty), ktoré skript načíta a následne sa rozhoduje, či má uvažovaný graf parametre z troch zoznamov dvojíc parametrov k a g . Ak ich nemá, dostane sa k overeniu výpočtom bez generovania grafu a skončí. Ak ich má, tak na základe zoznamu dvojíc parametrov vie skript zostrojiť graf pomocou Sage-Math grafov, zo zoznamu susedností alebo využije generovanie na základe vlastných údajov. Získanému grafu sa nastaví označenie vrcholov z kladných čísel. Následne vygenerovaný graf zobrazíme. Postupne realizujeme výpočty na získanie počtu vrcholov, hrán, gruppy automorfizmov grafu a incidenčnej matice z grafu. Z incidenčnej matice zistíme kontrolnú maticu, z ktorej vieme vypočítať informačný pomer a získať lineárny kód spolu s jeho generujúcou maticou. Z generujúcej matice získame dĺžku kódu, maximálny po-

čet kódových slov, minimálnu Hammingovú vzdialenosť, parameter perfektného kódu a grupu automorfizmov lineárneho kódu. Po realizácii výpočtov skript začne postupne zobrazovať zistené údaje. Zobrazí počet vracholov a hrán grafu, grupy automorfizmov pre graf, následne pre každý automorfizmus zistí permutácie, incidenčnú, kontrolnú a generujúcu maticu. Jednotlivé matice grafového automorfizmu skript takisto zobrazí. Skript overí, či sú všetky generujúce matice pre grafový automorfizmus identické. Skript postupne zobrazí aj incidenčnú a kontrolnú maticu pre pôvodný graf. Takisto sa zobrazí aj informačný pomer, lineárny kód, generujúca matica a maximálny počet slov lin. kódu, parameter perfektného lin. kódu, minimálnej Hammingovej vzdialnosti. Skript otestuje, či je lineárny kód validný, zobrazí grupu automorfizmov lineárneho kódu a ako posledný krok overí výpočtom pomocou Moorového ohraničenia minimálny rozmer potencinálnej incidenčnej matice, potencionálny obvod cyklu v incidenčnej matici, ako aj potencionálny počet vracholov a hrán. Následne je skript ukončený. Skript *textgenerateCageAndLinearCodeByParameters.sagews* obsahuje takmer všetku funkcionality prvého riešenia, čo nám umožňuje získať informácie pre uvažovaný graf naraz, avšak pre zložitejšie grafy je menej a menej účinný a postupne získavame menej a menej výsledkov. Aby sme získali viac výsledkov aj zo zložitejších štruktúr, vytvorili sme viacero skriptov, ktoré sa zameriavajú na určitú časť funkcionality.

5.1.2 Skript autCodesFromCages

V skripte *autCodesFromCages.sagews* zobrazujeme automorfizmy, obrazy grafu, kontrolné a generujúce matice z automorfizmov. Skript spracúva a generuje dátá na základe vstupných parametrov. Vo vývojovom diagrame pre náš skript zobrazujeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k

získaniu výsledkov (Obr. 5.2).

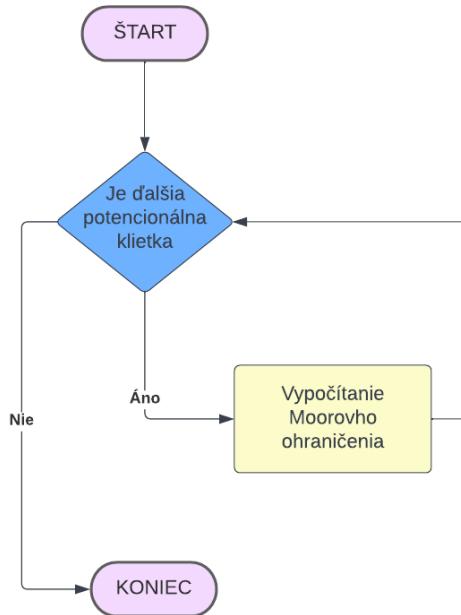
Obr. 5.2: Vývojový diagram - autCodesFromCages skript

Na obrázku (Obr. 5.2) môžeme vidieť, že vstupom pre skript je zoznam dvojíc parametrov k a g (užívateľ môže zoznam upraviť a pridať dvojice navyše), ktoré skript načíta a následne sa rozhoduje, či má uvažovaný graf parametre z troch zoznamov dvojíc parametrov k a g . Ak ich nemá, dostane sa k overeniu výpočtom bez generovania grafu a skončí. Ak ich má, tak na základe zoznamu dvojíc parametrov vie skript zostrojiť graf pomocou SageMath grafov, zo zoznamu susedností alebo využije generovanie na základe vlastných údajov. Získanému grafu sa nastaví označenie vrcholov z kladných čísel. Následne vygenerovaný graf zobrazíme. Vypočíta veľkosť grupy automorfizmov grafu a vytvoria sa permutácie na preznačenie vrcholov. Permutácie sa spracujú a

vrcholy v grafe sú preznačené kladnými číslami. Pre každý automorfizmus sa vytvorí incidenčná, kontrolná a generujúca matica. Jednotlivé automorfizmy sa zobrazia. Zobrazí sa aj obraz grafu získaného z automorfizmu ako graf s novým usporiadaním vrcholov. Skript zobrazí všetky vytvorené matice a rozhoduje sa na základe toho, či je na konci vstupného zoznamu dvojíc. Ak nie je, vráti sa k spracovaniu permutácie a preznačeniu vrcholov v grafe. Ak je, tak už spraví iba overenie, či sú všetky generujúce matice grafového automorfizmu identické, overí sa výpočtom správnosť získaných údajov z Moorového ohraničenia a skript skončí. Skript *autCodesFromCages.sagews* nám umožňuje získať naraz (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné) jednotlivé automorfizmy grafu, im prislúchajúce obrazy a takisto incidenčné, kontrolné a generujúce matice prislúchajúce jednotlivým automorfizmom.

5.1.3 Skript `mooreBoundsCageValidation`

V skripte *mooreBoundsCageValidation.sagews* zobrazujeme Moorove ohraničenia vypočítané na základe vstupných parametrov. Vo vývojovom diagrame pre náš skript zobrazujeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.3).

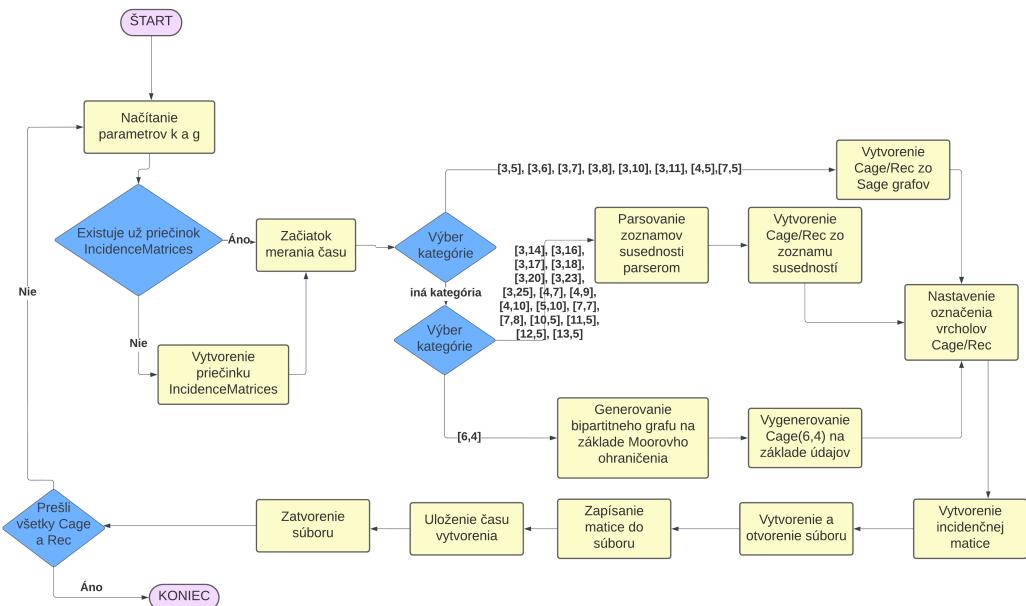

Obr. 5.3: Vývojový diagram - *mooreBoundsCageValidation* skript

Na obrázku (Obr. 5.3) môžme vidieť proces výpočtu Moorového ohraničenia pre všetky uvažované klietky a rekordné grafy. Užívateľ nezadáva ani neupravuje na vstupe nič. Skript *mooreBoundsCageValidation.sagews* nám umožňuje získať Moorové ohraničenie pre všetky uvažované klietky a rekordné grafy.

5.1.4 Skript *generateIncidenceMatrices*

V skripte *generateIncidenceMatrices.sagews* generujeme incidenčné matice a ukladáme ich do textových súborov. Skript spracúva na vstupe zoznamy parametrov všetkých uvažovaných grafov. Vo vývojovom diagrame pre nás skript zobrazujeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.4).

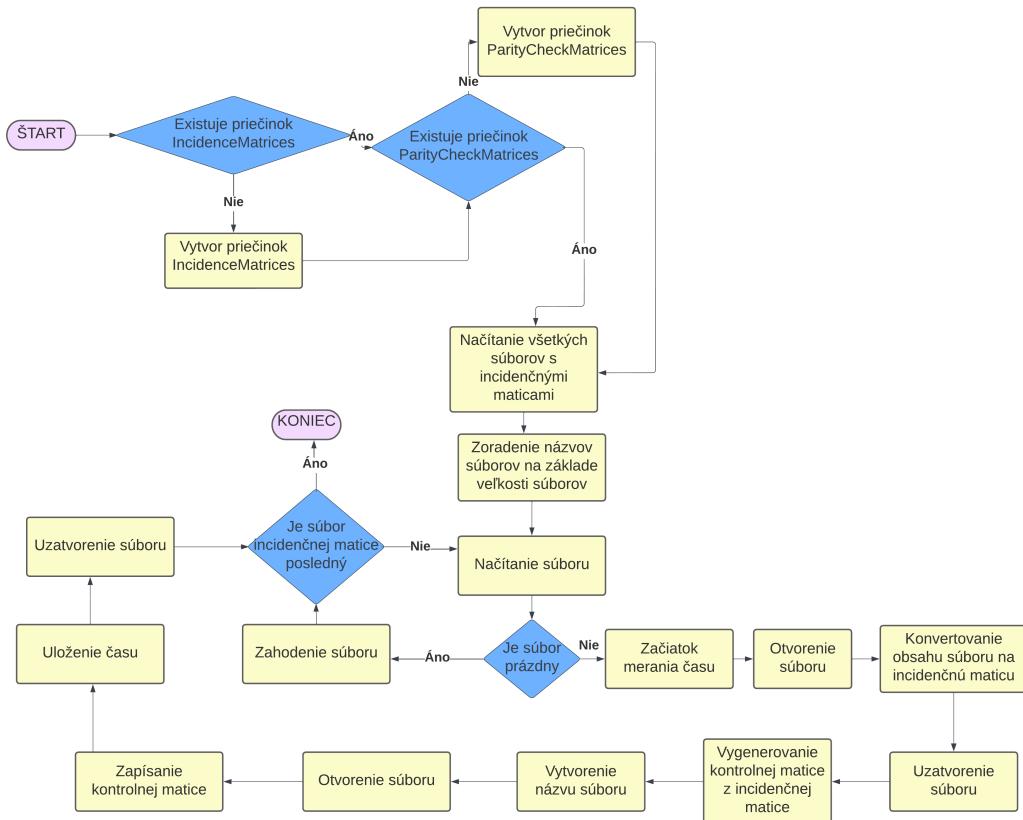
Obr. 5.4: Vývojový diagram - `generateIncidenceMatrices` skript

Na obrázku (Obr. 5.4) môžeme vidieť, že vstupom pre skript je zoznam dvojíc parametrov **k** a **g** (užívateľ na vstupe nič neupravuje), ktoré skript načíta. Skript následne musí overiť, či už existuje priečinkok **IncidenceMatrices**, kde sa budú ukladať vygenerované incidenčné matice. Ak taký priečinok ešte neexistuje, tak ho vytvorí a pokračuje na zapnutie časomieri. V opačnom prípade hned' pokračuje na zapnutie časomieri. V ďalšom kroku sa skript rozhoduje, z ktorého zoznamu dvojíc parametrov má uvažované parametre **k** a **g**. Na základe zoznamu dvojíc parametrov vie skript zstrojiť graf pomocou SageMath grafov, zo zoznamu susedností alebo využije generovanie na základe vlastných údajov. Získanému grafu sa nastaví označenie vrcholov z kladných čísel. Z grafu vytvorí skript incidenčnú maticu. Vytvorí a zapíše maticu do nového textového súboru, ktorý bude umiestnený v priečinku **IncidenceMatrices**. Po uložení skript zistí čas potrebný na vygenerovanie a uloženie matice a zatvorí súbor. Na záver skript sleduje, či prešli všetky dvo-

jice parametrov s uvažovaného zoznamu. Ak neprešli, proces sa opakuje od načítania nových parametrov a nakoniec skript skončí. Skript *generateIncidenceMatrices.sagews* nám umožňuje získať naraz (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné) incidenčné matice uvažovaných grafov a uloží ich do priečinku *IncidenceMatrices*.

5.1.5 Skript *generateParityCheckMatrices*

V skripte *generateParityCheckMatrices.sagews* generujeme kontrolné matice a ukladáme ich do textových súborov. Skript spracúva na vstupe zoznamy parametrov všetkých uvažovaných grafov. Vo vývojovom diagrame pre náš skript zobrazujeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.5).

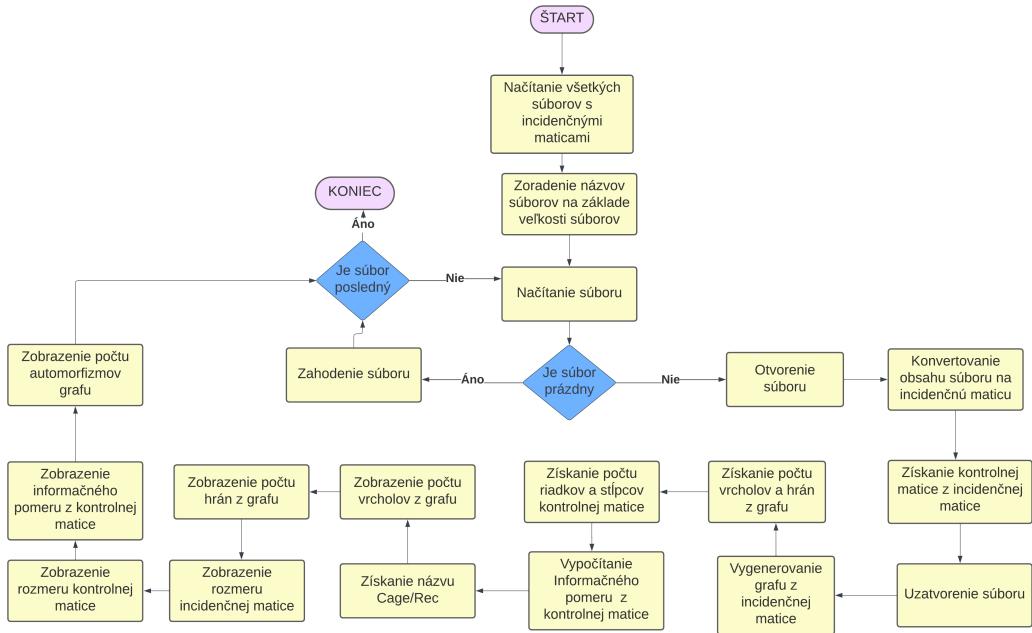
Obr. 5.5: Vývojový diagram - generateParityCheckMatrices skript

Na obrázku (Obr. 5.5) môžeme vidieť, že skript skúma existenciu priečinkov IncidenceMatrices a ParityCheckMatrices. Ak by priečinky chýbali, vytvorí ich. Následne skript načíta všetky súbory s incidenčnými maticami a zoradí názvy súborov na základe veľkosti. Zavolá sa textový súbor s incidenčnou maticou. Skript potrebuje zistiť, či niečo obsahuje. Ak je súbor prázdny, zahodí sa, a ak sa nejedná o posledný súbor v priečinku IncidenceMatrices, zavolá sa ďalší. Ak súbor nie je prázdny, spúšťa sa časomiera, otvorí sa súbor s incidenčnou maticou, konvertuje sa obsah na incidenčnú maticu a súbor sa uzavrie. Následne sa z incidenčnej matice vygeneruje kontrolná matica a vygeneruje sa aj nový názov súboru, do ktorého bude kontrolná matica uložená.

Nový súbor sa otvorí, zapíše sa doňho kontrolná matica, zastaví sa meranie času, čas generovania a zápisu sa uloží. Textový súbor s novou kontrolnou maticou sa uzavrie a skript zistuje, či ešte má nejaké textové súbory s incidenčnými maticami na vstupe alebo nie. Ak ešte má textový súbor na vstupe, tak pokračuje od jeho načítania, v opačnom prípade skript skončí. Skript *generateParityCheckMatrices.sagews* nám umožňuje získať naraz (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné) kontrolné matice z textových súborov incidenčných matíc a uloží ich do priečinky *IncidenceMatrices*.

5.1.6 Skript *cagesData*

V skripte *cagesData.sagews* získavame informácie o uvažovaných grafoch ako sú počet hrán a vrcholov, názov grafu, informačný pomer a ďalšie. Skript spracúva na vstupe textové súbory kontrolných matíc. Vo vývojovom diagrame pre náš skript zobrazujeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.6).

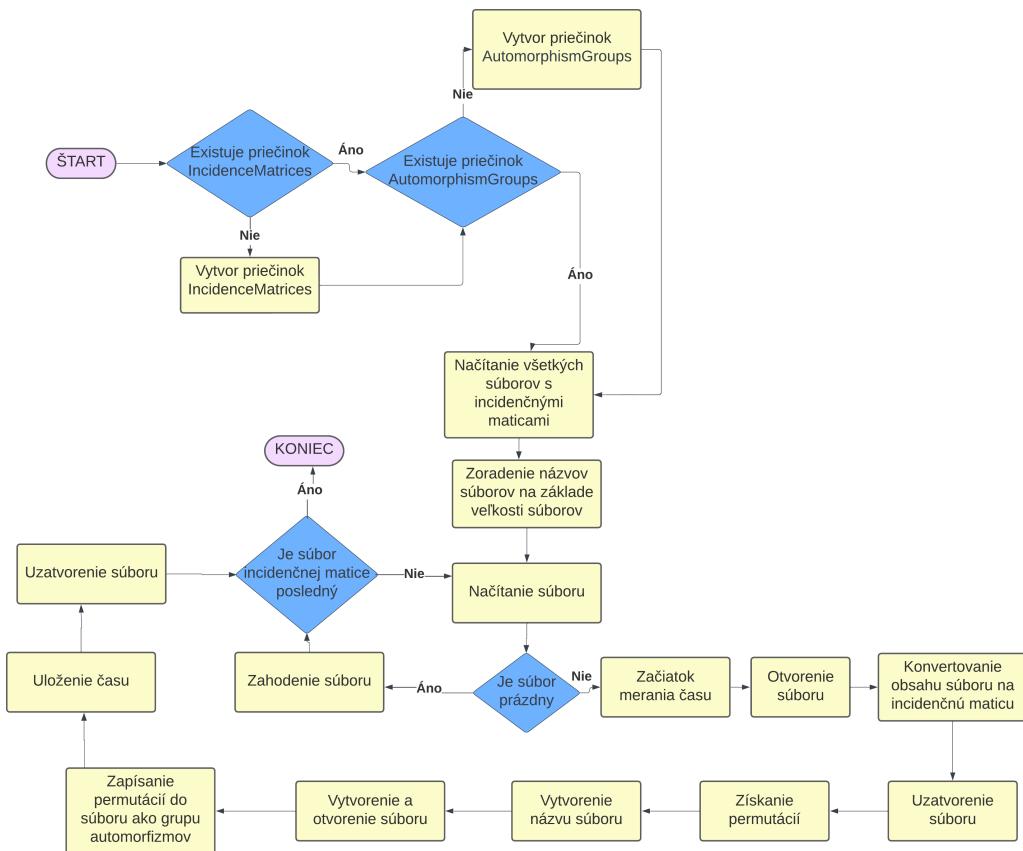
Obr. 5.6: Vývojový diagram - cagesData skript

Na obrázku (Obr. 5.6) môžme vidieť, že skript najskôr načíta všetky súbory s incidenčnými maticami a zoradí názvy súborov na základe veľkosti. Zavolá sa textový súbor s incidenčnou maticou. Skript potrebuje zistiť, či niečo obsahuje. Ak je súbor prázdny, zahodí sa, a ak sa nejedná o posledný súbor v priečinku IncidenceMatrices, zavolá sa ďalší. Ak súbor nie je prázdny, otvorí sa súbor s incidenčnou maticou, konvertuje sa obsah na incidenčnú maticu, z nej sa získa kontrolná matica a súbor sa uzavrie. Z incidenčnej matice sa vygeneruje graf, z ktorého získame informáciu o počte vrcholov a hrán. Z kontrolnej matice získame počet riadkov a informačný pomer. Následne skript získa z názvu textového súboru incidenčnej matice názov klietky alebo rekordného grafu. Zobrazia sa informácie o počte vrcholov, počte hrán, rozmere incidenčnej matice, rozmere kontrolnej matice, informačného pomeru a zobrazí sa počet automorfizmov z grafu. Ak je súbor incidenčnej matice

posledný, skript skončí. V opačnom prípade sa zavolá ďalší súbor s incidenčnou maticou. Skript *cagesData.sagews* nám umožňuje načítať naraz (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné) incidenčné matice z textových súborov a získať z nich informácie o grafoch a kontrolných maticiach.

5.1.7 Skript generateAutCodesFromCages

V skripte *generateAutCodesFromCages.sagews* generujeme grupy automorfizmov grafov a ukladáme ich do textových súborov. Skript spracúva na vstupe zoznamy parametrov všetkých uvažovaných grafov. Vo vývojovom diagrame pre náš skript zobrazujeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.7).

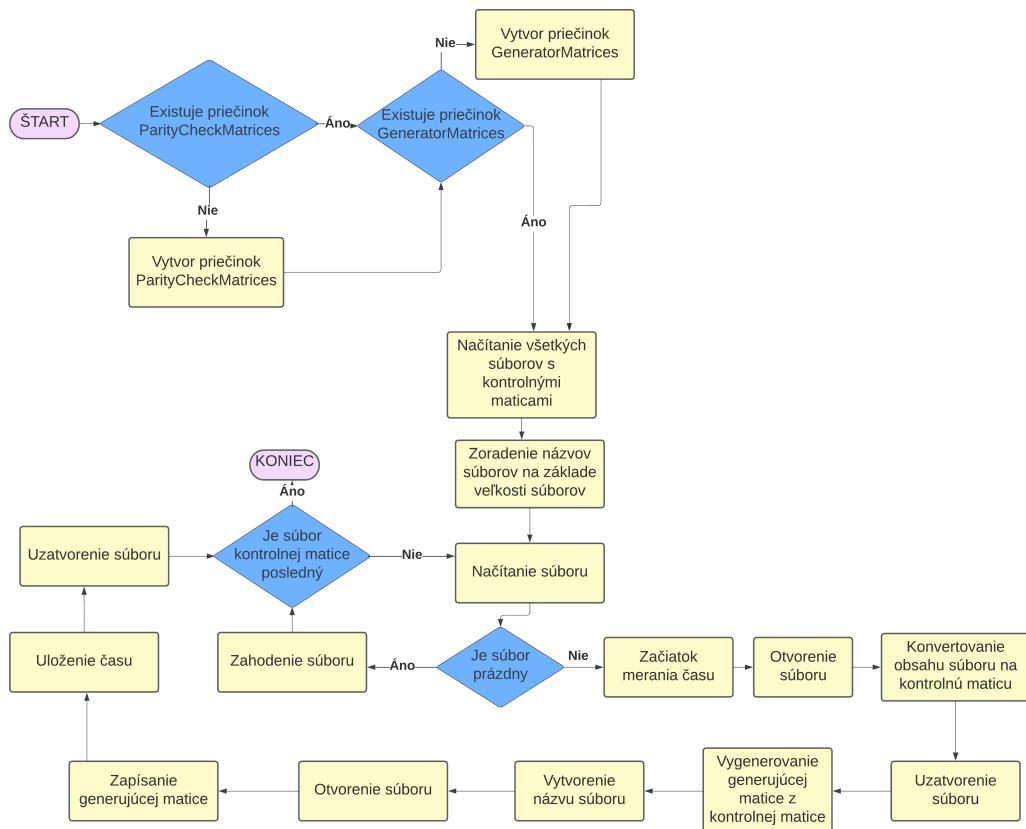
Obr. 5.7: Vývojový diagram - generateAutCodesFromCages skript

Na obrázku (Obr. 5.7) môžeme vidieť, že skript skúma existenciu priečinkov IncidenceMatrices a AutomorphismGroups. Ak by priečinky chýbali, vytvorí ich. Následne skript načíta všetky súbory s incidenčnými maticami a zoradí názvy súborov na základe veľkosti. Zavolá sa textový súbor s incidenčnou maticou. Skript potrebuje zistiť, či niečo obsahuje. Ak je súbor prázdny, zahodí sa, a ak sa nejedná o posledný súbor v priečinku IncidenceMatrices, zavolá sa ďalší. Ak súbor nie je prázdny, spúšťa sa časomiera, otvorí sa súbor s incidenčnou maticou, konvertuje sa obsah na incidenčnú maticu a súbor sa uzavrie. Skript následne získa permutácie potrebné na určenie automor-

fizmov. Z textového súboru incidenčnej matice sa vytvorí názov súboru pre grupu automorfizmov. Následne sa vytvorí a otvorí nový súbor, zapíšu sa doňho všetky permutácie a vytvorí sa grupa automorfizmov. Zastaví sa mera- nie času a súbor sa uzavrie. Ak je textový súbor incidenčnej matice posledný, skript skončí. V opačnom prípade sa zavolá ďalší súbor s incidenčnou mati- cou. Skript *generateAutCodesFromCages.sagews* nám umožňuje získať naraz (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné) grupy automorfizmov grafov z textových súborov incidenčných matíc a uložiť ich do priečinku Automorp- hismGroups.

5.1.8 Skript generateGeneratorMatrices

V skripte *generateGeneratorMatrices.sagews* generujeme generujúce matice a ukladáme ich do textových súborov. Skript spracúva na vstupe textové súbory kontrolných matíc. Vo vývojovom diagrame pre náš skript zobrazu- jeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.8).

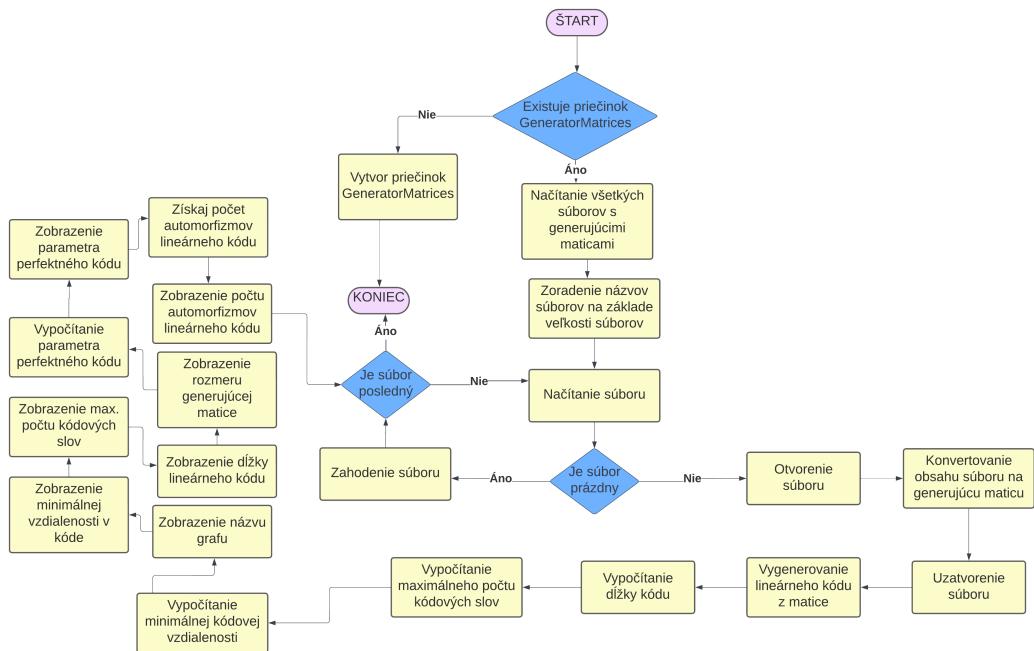
Obr. 5.8: Vývojový diagram - generateGeneratorMatrices skript

Na obrázku (Obr. 5.8) môžeme vidieť, že skript skúma existenciu priečinkov ParityCheckMatrices a GeneratorMatrices. Ak by priečinky chýbali, vytvorí ich. Následne skript načíta všetky súbory s kontrolnými maticami a zoradí názvy súborov na základe veľkosti. Zavolá sa textový súbor s kontrolnou maticou. Skript potrebuje zistiť, či niečo obsahuje. Ak je súbor prázdný, zahodí sa, a ak sa nejedná o posledný súbor v priečinku ParityCheckMatrices, zavolá sa ďalší. Ak súbor nie je prázdný, spúšťa sa časomiera, otvorí sa súbor s kontrolnou maticou, konvertuje sa obsah na kontrolnú maticu a súbor sa uzavrie. Následne sa z kontrolnej matice vygeneruje generujúca matica a vygeneruje sa aj nový názov súboru, do ktorého bude generujúca matica

uložená. Nový súbor sa otvorí, zapíše sa doňho generujúca matica, zastaví sa meranie času. Textový súbor s novou generujúcou maticou sa uzavrie a skript zistuje, či ešte má nejaké textové súbory s kontrolnými maticami na vstupe alebo nie. Ak ešte má textový súbor na vstupe, tak pokračuje od jeho načítania, v opačnom prípade skript skončí. Skript *generateGeneratorMatrices.sagews* nám umožňuje získať naraz (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné) generujúce matice z textových súborov kontrolných matíc a uloží ich do priečinku GeneratorMatrices.

5.1.9 Skript linearCodesData

V skripte *linearCodesData.sagews* generujeme dátá lineárnych kódov, ako sú dĺžka lin. kódu, maximálny počet kódových slov, minimálna kódová vzdialenosť, názov zdrojového grafu, rozmer generujúcej matice, parameter perfektného kódu a počet automorfizmov z lin. kódu. Skript spracúva na vstupe textové súbory generujúcich matíc. Vo vývojovom diagrame pre náš skript zobrazujeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.9).

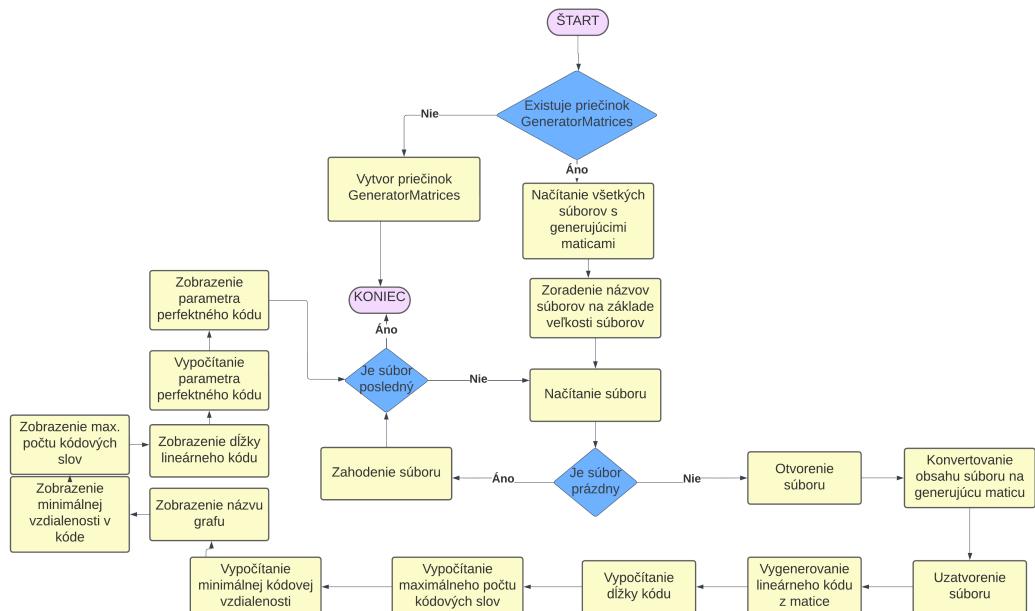
Obr. 5.9: Vývojový diagram - linearCodesData skript

Na obrázku (Obr. 5.9) môžeme vidieť, že skript skúma existenciu priečinku GeneratorMatrices. Ak by priečinok chýbal, vytvorí ho a skript skončí. V opačnom prípade skript načíta všetky súbory s generujúcimi maticami a zoradí názvy súborov na základe veľkosti. Zavolá sa textový súbor s generujúcou maticou. Skript potrebuje zistiť, či niečo obsahuje. Ak je súbor prázdný, zahodí sa, a ak sa nejedná o posledný súbor v priečinku GeneratorMatrices, zavolá sa ďalší. Ak súbor nie je prázdný, otvorí sa súbor s generujúcou maticou, konvertuje sa obsah na generujúcu maticu a súbor sa uzavrie. Z generujúcej matice sa získa lineárny kód. Skript následne vypočíta dĺžku kódu, maximálny počet kódových slov a minimálnej kódovej vzdialenosťi. Následne sa zobrazí názov grafu a postupne sa zobrazujú detaile lineárneho kódu. Zobrazí sa minimálna vzdialenosť v kóde, maximálny počet kódových slov, dĺžka lineárneho kódu a rozmer generujúcej matice. Vypočíta a zobrazí sa

parameter perfektného kódu, získa sa a zobrazí počet automorfizmov lineárneho kódu. Ak je súbor s generujúcou maticou posledný, skript skončí. V opačnom prípade načíta ďalší textový súbor s generujúcou maticou. Skript *linearCodesData.sagews* nám umožňuje získať naraz (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné) údaje z textových súborov generujúcich matíc.

5.1.10 Skript getLinearCodesParameter

V skripte *getLinearCodesParameter.sagews* zobrazujeme parametre lineárnych kódov. Skript spracúva na vstupe textové súbory generujúcich matíč. Vo vývojovom diagrame pre nás skript zobrazujeme všetky základné a roz-
hodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.10).

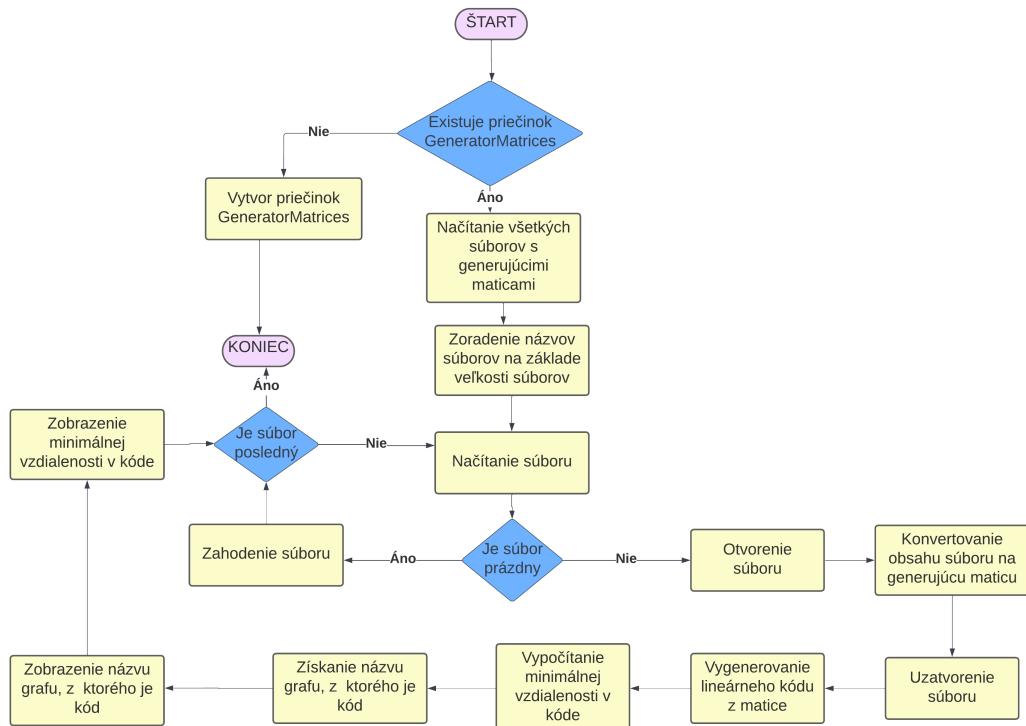
Obr. 5.10: Vývojový diagram - getLinearCodesParameter skript

Na obrázku (Obr. 5.10) môžme vidieť, že skript skúma existenciu priečinku GeneratorMatrices. Ak by priečinok chýbal, vytvorí ho a skript skončí. V

opačnom prípade skript načíta všetky súbory s generujúcimi maticami a zoradí názvy súborov na základe veľkosti. Zavolá sa textový súbor s generujúcou maticou. Skript potrebuje zistiť, či niečo obsahuje. Ak je súbor prázdný, zahodí sa, a ak sa nejedná o posledný súbor v priečinku GeneratorMatrices, zavolá sa ďalší. Ak súbor nie je prázdný, otvorí sa súbor s generujúcou maticou, konvertuje sa obsah na generujúcu maticu a súbor sa uzavrie. Z generujúcej matice sa získa lineárny kód. Skript následne vypočíta dĺžku kódu, maximálny počet kódových slov a minimálnej kódovej vzdialenosťi. Následne sa zobrazí názov grafu a postupne sa zobrazujú detailly lineárneho kódu. Zobrazí sa minimálna vzdialenosť v kóde, maximálny počet kódových slov a dĺžka lineárneho kódu. Vypočíta a zobrazí sa parameter perfektného kódu. Ak je súbor s generujúcou maticou posledný, skript skončí. V opačnom prípade načíta ďalší textový súbor s generujúcou maticou. Skript *linearCodesData.sagews* nám umožňuje získať naraz (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné) parametre perfektného kódu spolu s parametrami lineárneho kódu potrebnými na jeho dosiahnutie z textových súborov generujúcich matíc.

5.1.11 Skript minDistanceLinearCodes

V skripte *minDistanceLinearCodes.sagews* zobrazujeme minimálne kódové vzdialenosťi. Skript spracúva na vstupe textové súbory generujúcich matíc. Vo vývojovom diagrame pre náš skript zobrazujeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.11).

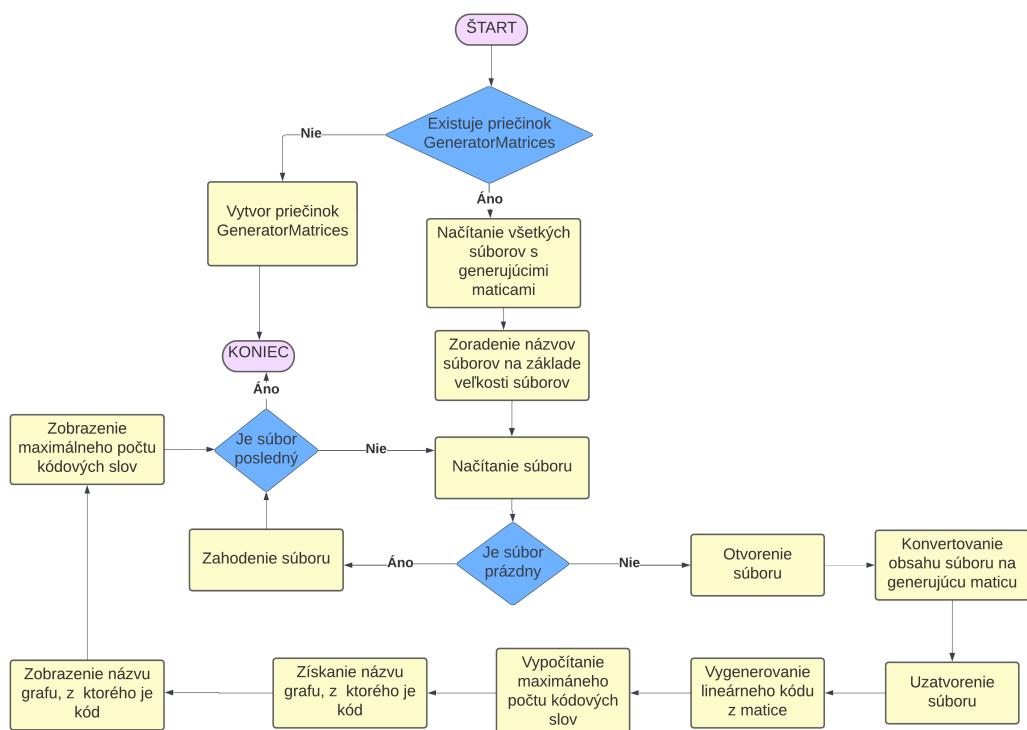
Obr. 5.11: Vývojový diagram - minDistanceLinearCodes skript

Na obrázku (Obr. 5.11) môžeme vidieť, že skript skúma existenciu priečinku GeneratorMatrices. Ak by priečinok chýbal, vytvorí ho a skript skončí. V opačnom prípade skript načíta všetky súbory s generujúcimi maticami a zoradí názvy súborov na základe veľkosti. Zavolá sa textový súbor s generujúcou maticou. Skript potrebuje zistiť, či niečo obsahuje. Ak je súbor prázdný, zahodí sa, a ak sa nejedná o posledný súbor v priečinku GeneratorMatrices, zavolá sa ďalší. Ak súbor nie je prázdný, otvorí sa súbor s generujúcou maticou, konvertuje sa obsah na generujúcu maticu a súbor sa uzavrie. Z generujúcej matice sa získa lineárny kód. Skript následne vypočíta minimálnu kódovú vzdialenosť. Následne sa získa názov grafu, zobrazí názov grafu a zobrazí sa aj minimálna vzdialenosť v kóde. Ak je súbor s generujúcou ma-

ticou posledný, skript skončí. V opačnom prípade načíta ďalší textový súbor s generujúcou maticou. Skript *minDistanceLinearCodes.sagews* nám umožňuje získať naraz (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné) minimálne Hammingové vzdialenosťi z textových súborov generujúcich matíc.

5.1.12 Skript maxWordsLinearCodes

V skripte *maxWordsLinearCodes.sagews* zobrazujeme maximálne počty kódových slov. Skript spracúva na vstupe textové súbory generujúcich matíc. Vo vývojovom diagrame pre nás skript zobrazujeme všetky základné a roz- hodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.12).

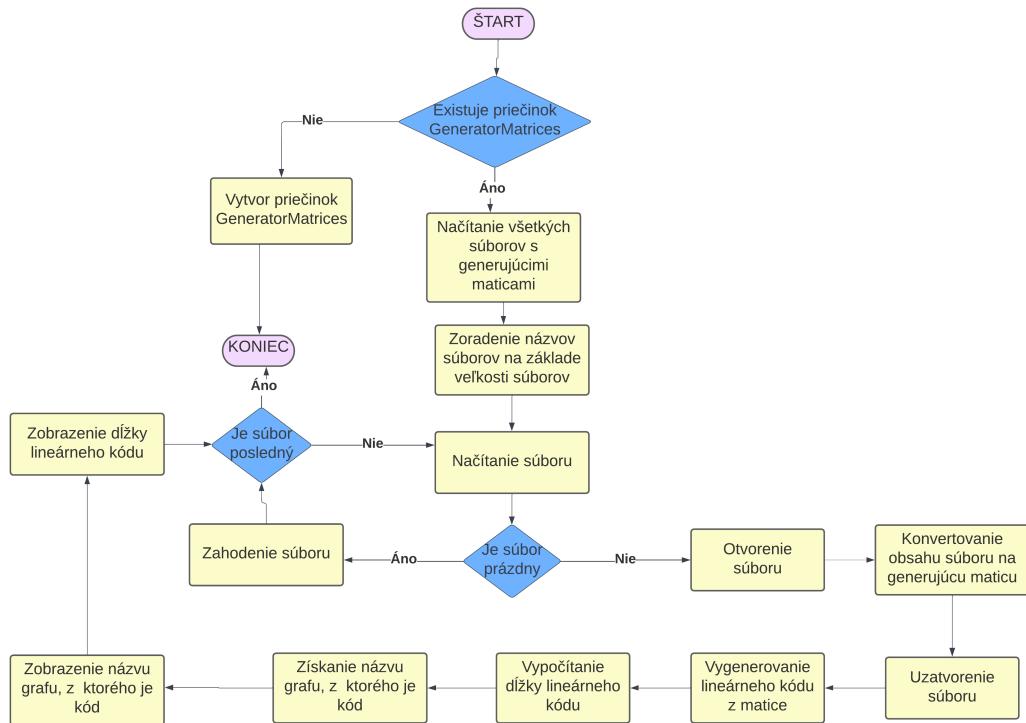
Obr. 5.12: Vývojový diagram - maxWordsLinearCodes skript

Na obrázku (Obr. 5.12) môžme vidieť, že skript skúma existenciu priečinku

GeneratorMatrices. Ak by priečinok chýbal, vytvorí ho a skript skončí. V opačnom prípade skript načíta všetky súbory s generujúcimi maticami a zoradí názvy súborov na základe veľkosti. Zavolá sa textový súbor s generujúcou maticou. Skript potrebuje zistiť, či niečo obsahuje. Ak je súbor prázdny, zahodí sa, a ak sa nejedná o posledný súbor v priečinku GeneratorMatrices, zavolá sa ďalší. Ak súbor nie je prázdny, otvorí sa súbor s generujúcou maticou, konvertuje sa obsah na generujúcu maticu a súbor sa uzavrie. Z generujúcej matice sa získa lineárny kód. Skript následne vypočíta maximálny počet kódových slov. Následne sa získa názov grafu, zobrazí názov grafu a zobrazí sa aj maximálny počet kódových slov. Ak je súbor s generujúcou maticou posledný, skript skončí. V opačnom prípade načíta ďalší textový súbor s generujúcou maticou. Skript *maxWordsLinearCodes.sagews* nám umožňuje získať naraz (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné) maximálne počty kódových slov z textových súborov generujúcich matíc.

5.1.13 Skript sizeNLinearCodesData

V skripte *sizeNLinearCodesData.sagews* zobrazujeme dĺžky lineárnych kódov. Skript spracúva na vstupe textové súbory generujúcich matíc. Vo vývojovom diagrame pre náš skript zobrazujeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.13).

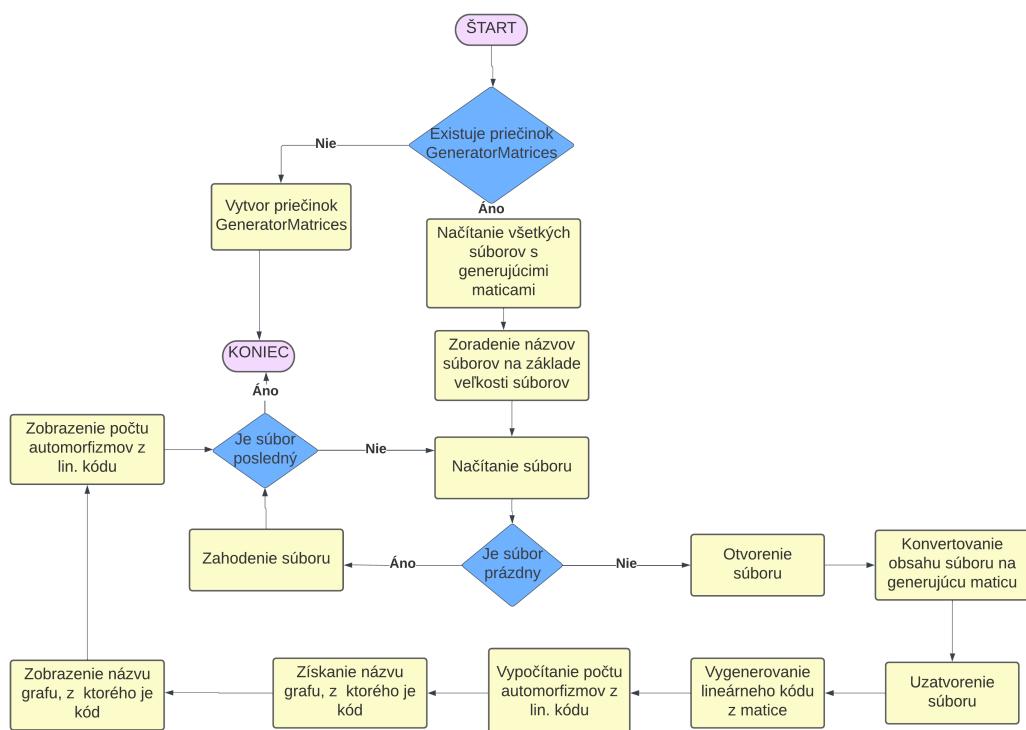
Obr. 5.13: Vývojový diagram - sizeNLinearCodesData skript

Na obrázku (Obr. 5.13) môžeme vidieť, že skript skúma existenciu priečinka GeneratorMatrices. Ak by priečinok chýbal, vytvorí ho a skript skončí. V opačnom prípade skript načíta všetky súbory s generujúcimi maticami a zořadí názvy súborov na základe veľkosti. Zavolá sa textový súbor s generujúcou maticou. Skript potrebuje zistiť, či niečo obsahuje. Ak je súbor prázdný, zahodí sa, a ak sa nejedná o posledný súbor v priečinku GeneratorMatrices, zavolá sa ďalší. Ak súbor nie je prázdný, otvorí sa súbor s generujúcou maticou, konvertuje sa obsah na generujúcu maticu a súbor sa uzavrie. Z generujúcej matice sa získa lineárny kód. Skript následne vypočíta dĺžku lineárneho kódu. Následne sa získa názov grafu, zobrazí sa názov grafu a dĺžka lineárneho kódu. Ak je súbor s generujúcou maticou posledný, skript skončí.

V opačnom prípade načíta ďalší textový súbor s generujúcou maticou. Skript *sizeNLinearCodesData.sagews* nám umožňuje získať naraz (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné) dĺžky lineárnych kódov z textových súborov generujúcich matíc.

5.1.14 Skript autLinearCodesData

V skripte *autLinearCodesData.sagews* zobrazujeme veľkosť grupy automorfizmov lineárnych kódov. Skript spracúva na vstupe textové súbory generujúcich matíc. Vo vývojovom diagrame pre náš skript zobrazujeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.14).

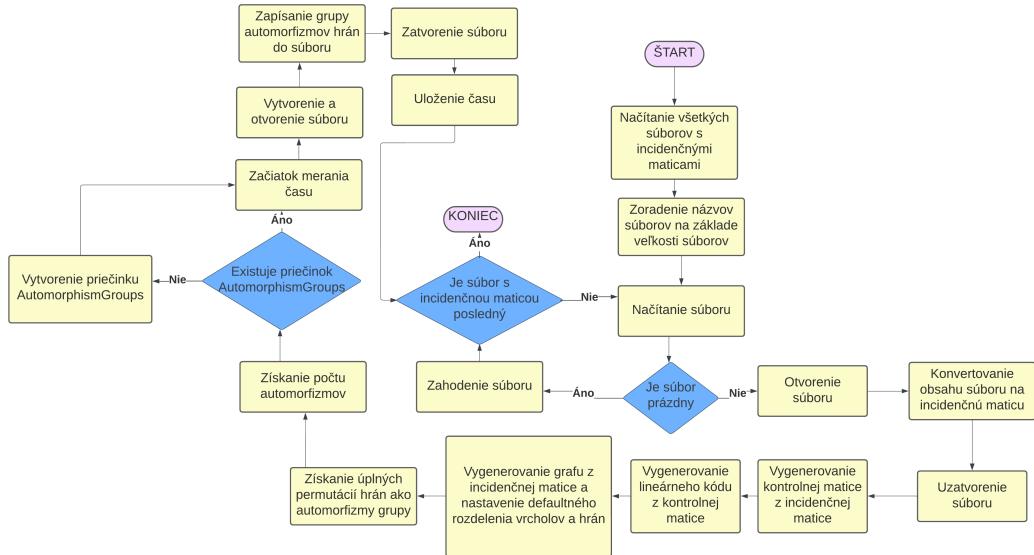
Obr. 5.14: Vývojový diagram - *autLinearCodesData* skript

Na obrázku (Obr. 5.14) môžme vidieť, že skript skúma existenciu priečinku

GeneratorMatrices. Ak by priečinok chýbal, vytvorí ho a skript skončí. V opačnom prípade skript načíta všetky súbory s generujúcimi maticami a zoradí názvy súborov na základe veľkosti. Zavolá sa textový súbor s generujúcou maticou. Skript potrebuje zistiť, či niečo obsahuje. Ak je súbor prázdný, zahodí sa, a ak sa nejedná o posledný súbor v priečinku GeneratorMatrices, zavolá sa ďalší. Ak súbor nie je prázdný, otvorí sa súbor s generujúcou maticou, konvertuje sa obsah na generujúcu maticu a súbor sa uzavrie. Z generujúcej matice sa získa lineárny kód. Skript následne vypočíta počet automorfizmov z lineárneho kódu. Následne sa získa názov grafu, zobrazí názov grafu a zobrazí sa aj počet automorfizmov lineárneho kódu. Ak je súbor s generujúcou maticou posledný, skript skončí. V opačnom prípade načíta ďalší textový súbor s generujúcou maticou. Skript *autLinearCodesData.sagews* nám umožňuje získať naraz (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné) veľkosť grúp automorfizmov lineárnych kódov z textových súborov generujúcich matíc.

5.1.15 Skript generateAutGroupLCode

V skripte *generateAutGroupLCode.sagews* ukladáme grupy automorfizmov lineárnych kódov. Skript spracúva na vstupe textové súbory kontrolných matíc. Vo vývojovom diagrame pre náš skript zobrazujeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.15).

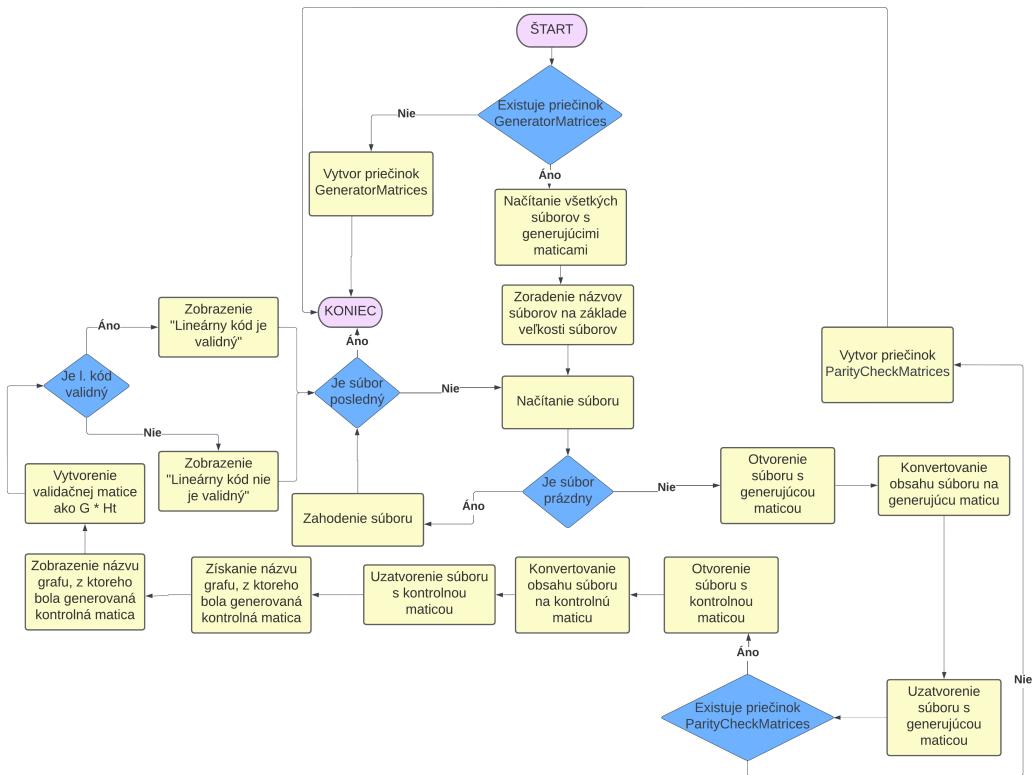
Obr. 5.15: Vývojový diagram - generateAutGroupLCode skript

Na obrázku (Obr. 5.15) môžeme vidieť, že skript najskôr načíta všetky súbory s incidenčnými maticami a zoradí názvy súborov na základe veľkosti. Zavolá sa textový súbor s incidenčnou maticou. Skript potrebuje zistiť, či niečo obsahuje. Ak je súbor prázdný, zahodí sa, a ak sa nejedná o posledný súbor v priečinku IncidenceMatrices, zavolá sa ďalší. Ak súbor nie je prázdný, otvorí sa súbor s incidenčnou maticou, konvertuje sa obsah na incidenčnú maticu, z nej sa získava kontrolná matica a súbor sa uzavrie. Z incidenčnej matice sa vygeneruje kontrolná matica a z nej sa vygeneruje lineárny kód. Následne skript vygeneruje graf z incidenčnej matice a nastaví počiatočné rozdelenie vrcholov a hrán. V ďalších krokoch získame úplné permutácie hrán ako automorfizmy grupy a počet automorfizmov lineárneho kódu. Skript si potrebuje overiť, či existuje priečinok AutomorphismGroups a ak neexistuje tak ho vytvorí a pokračuje ďalej spustením časomieri. Vytvorí sa nový textový súbor, do ktorého sa zapíše grupa automorfizmov hrán. Následne sa súbor zavrie a

meranie času sa ukončí. Ak je súbor s incidenčnou maticou posledný, skript skončí. V opačnom prípade načíta ďalší textový súbor s incidenčnou maticou. Skript *generateAutGroupLCode.sagews* nám umožňuje získať a uložiť naraz (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné) grupy automorfizmov lineárnych kódov z textových súborov incidenčných matíc.

5.1.16 Skript `linearCodeValidation`

V skripte *linearCodeValidation.sagews* testujeme, či sú lineárne kódy validné pomocou ich uložených generujúcich matíc a kontrolných matíc. Skript správca na vstupe textové súbory generujúcich a kontrolných matíc. Vo vývojovom diagrame pre náš skript zobrazujeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.16).

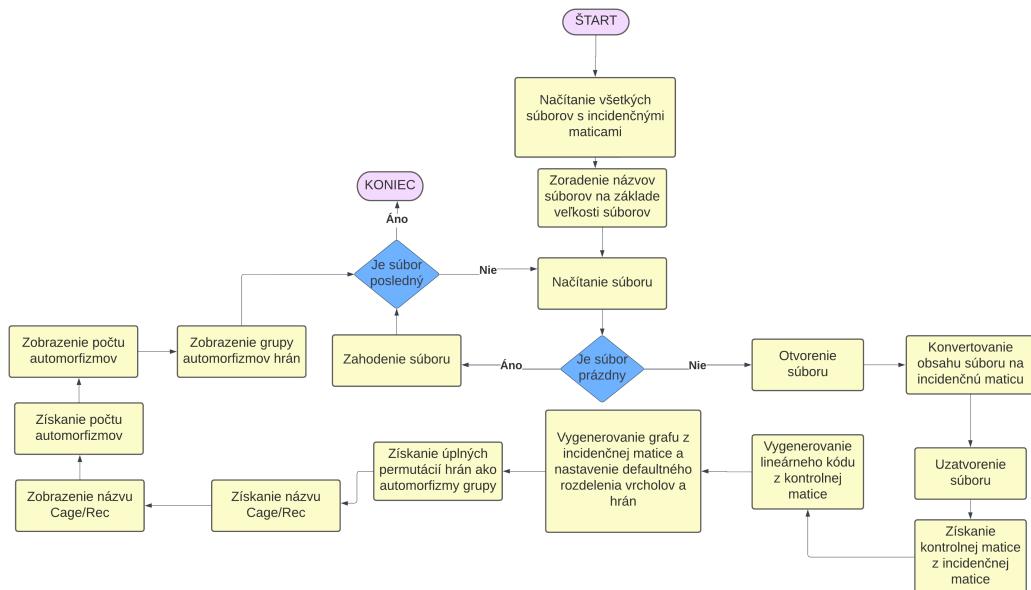
Obr. 5.16: Vývojový diagram - linearCodeValidation skript

Na obrázku (Obr. 5.16) môžeme vidieť, že skript skúma existenciu priečinku GeneratorMatrices. Ak by priečinok chýbal, vytvorí ho a skript skončí. V opačnom prípade skript načíta všetky súbory s generujúcimi maticami a zoradí názvy súborov na základe veľkosti. Zavolá sa textový súbor s generujúcou maticou. Skript potrebuje zistiť, či niečo obsahuje. Ak je súbor prázdny, zahodí sa, a ak sa nejedná o posledný súbor v priečinku GeneratorMatrices, zavolá sa ďalší. Ak súbor nie je prázdny, otvorí sa súbor s generujúcou maticou, konvertuje sa obsah na generujúcu maticu a súbor sa uzavrie. Skript následne skúma existenciu priečinku ParityCheckMatrices. Ak by priečinok chýbal, vytvorí ho a skript skončí. V opačnom prípade sa otvorí súbor s kontrolnou maticou, konvertuje sa obsah na kontrolnú maticu a súbor sa uzavrie.

Z textového súboru generujúcej matice sa získa a zobrazí názov grafu. Skript vygeneruje validačnú maticu. Bez ohľadu na to, či je alebo nie je lineárny kód validny, skript zobrazí túto informáciu. Ak je súbor s generujúcou maticou posledný, skript skončí. V opačnom prípade načíta ďalší textový súbor s generujúcou maticou. Skript *linearCodeValidation.sagews* nám umožňuje získať naraz (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné) validácie lineárnych kódov z textových súborov kontrolných a generujúcich matíc.

5.1.17 Skript autGroupCode

V skripte *autGroupCode.sagews* zobrazujeme grupy automorfizmov hrán lineárnych kódov. Skript spracúva na vstupe textové súbory kontrolných matic. Vo vývojovom diagrame pre náš skript zobrazujeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.17).

Obr. 5.17: Vývojový diagram - autGroupCode skript

Na obrázku (Obr. 5.17) môžme vidieť, že skript najskôr načíta všetky súbory s incidenčnými maticami a zoradí názvy súborov na základe veľkosti. Zavolá sa textový súbor s incidenčnou maticou. Skript potrebuje zistiť, či niečo obsahuje. Ak je súbor prázdny, zahodí sa, a ak sa nejedná o posledný súbor v priečinku `IncidenceMatrices`, zavolá sa ďalší. Ak súbor nie je prázdny, otvorí sa súbor s incidenčnou maticou, konvertuje sa obsah na incidenčnú maticu, z nej sa získa kontrolná matica a súbor sa uzavrie. Z incidenčnej matice sa vygeneruje kontrolná matica a z nej sa vygeneruje lineárny kód. Následne skript vygeneruje graf z incidenčnej matice a nastaví počiatočné rozdelenie vrcholov a hrán. V ďalších krokoch získame úplné permutácie hrán ako automorfizmy grupy. Názov grafu zistíme zo vstupného textového súboru a zobrazíme ho. Následne získame počet automorfizmov lineárneho kódu. Zobrazíme počet automorfizmov spolu s grupou automorfizmov zloženou z hrán. Ak je súbor s incidenčnou maticou posledný, skript skončí. V opačnom prípade načíta ďalší textový súbor s incidenčnou maticou. Skript `autGroupCode.sagews` nám umožňuje získať (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné) grupy automorfizmov lineárnych kódov z textových súborov incidenčných matíc. Vyššie uvedené skripty môžme podľa dôležitosti rozdeliť na skripty generujúce vstupné alebo výstupné textové súbory a skripty informačného charakteru zobrazujúce detaile a výpočty.

5.1.18 Skripty generujúce vstupné alebo výstupné textové súbory

Do tejto kategórie zaradujeme všetky skripty, ktoré je potrebné spustiť, aby sme skriptami informačného charakteru dostali relevantné výsledky v nasledujúcim poradí: `generateParityCheckMatrices`, `generateAutCodesFromCages`, `generateGeneratorMatrices`, `generateAutGroupLCode`.

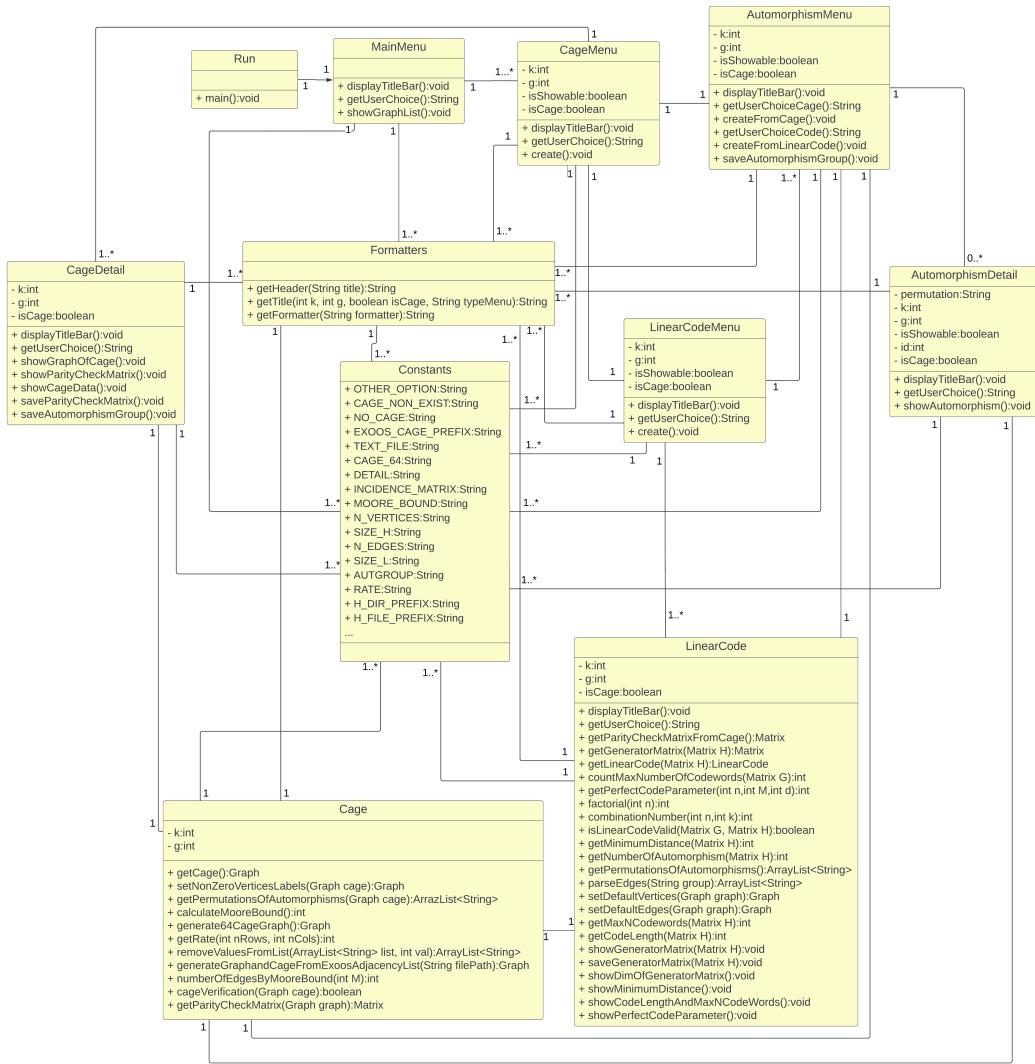
5.1.19 Skripty informačného charakteru zobrazujúce detaily a výpočty

Do tejto kategórie zaraďujeme všetky ostatné skripty potrebné na získanie výsledkov: *generateCageAndLinearCodeByParameters*, *autCodesFromCages*, *mooreBoundsCageValidation*, *cagesData*, *linearCodesData*, *getLinearCodesParameter*, *minDistanceLinearCodes*, *maxWordsLinearCodes*, *sizeNLinearCodesData*, *autLinearCodesData*, *linearCodeValidation*, *autGroupCode*. Niektoré skripty sú navrhované príliš komplikované s vysokou duplicitou základných funkcií voči ostatným skriptom a ich výpočet je časovo a výpočtovo náročný.

5.2 Druhé riešenie - vlastná konzolová aplikácia

Hlavná logika generovania klietok alebo rekordných grafov je implementovaná v *Cage.py*. Používateľ spustí súbor *Run.py*, ktorý ho presmeruje na súbor *MainMenu.py* s hlavným menu. Následne sa naviguje medzi klietkami alebo rekordnými grafmi. Po vybratí konkrétnej klietky $\text{Cage}(k,g)$ alebo rekordného grafu $\text{Rec}(k,g)$ vie užívateľ zobraziť jej graf (ak je to možné), incidenčnú maticu L , kontrolnú maticu H , údaje klietky (Moorove ohraničenie $M(k,g)$, počet vrcholov $|ver|$, rozmer incidenčnej L a kontrolnej matice H , počet hrán $|edg|$, počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$, informačný pomer R pomocou *CageDetail.py*), grupu automorfizmov pre danú klietku $\text{AutGroup}(\text{Cage})$, pričom pri jej zobrazení vie užívateľ zvoliť konkrétny automorfizmus. Z konkrétneho automorfizmu vie získať L , H aj G , a ak $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$ patrí do kategórie "graficky zobraziteľných", vie zobraziť aj obraz $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$ (*AutomorphismMenu.py* a *Automorphism.py*).

Incidenčnú maticu L získanú z $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$ vie používateľ aj uložiť, a rovnako tak aj $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ a kontrolnú maticu H . Užívateľ sa dokáže dostať k menu lineárny kód (*LinearCodeMenu.py*). V menu lineárny kód dokáže používateľ zobraziť a uložiť G , zobraziť jej rozmer, $|\text{AutGroup}(C)|$ v lineárnom kóde, dĺžku lineárneho kódu n , počet slov v kóde m , minimálnu Hammingovu vzdialenosť v kóde d a parameter perfektného kódu $p(n,m,d)$ (*LinearCode.py*). Takisto vie zobraziť aj uložiť grupu automorfizmov lineárneho kódu $\text{AutGroup}(C)$ (*AutomorphismMenu.py* a *AutomorphismDetail.py*). Textové konštanty sú uložené v *Constants.py*. Na formátovanie výpisov sme navrhli vlastnú triedu *Formatters.py*, kde formátujeme reťazcové výstupy a hlavičku aplikácie spolu s meniacimi sa názvami rôznych menu. Zobrazovanie výsledkov umožňuje užívateľovi vyberať si konkrétné výpočty pre konkrétné $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$ a z nich aj konkrétné automorfizmy. Pythonové súbory, vrátane tried, sú navrhované s minimálnou duplicitou základných funkcií a ich výpočet je menej časovo a výpočtovo náročný, avšak vždy vieme pracovať s grafmi iba jednotlivco. Všetky spomínané triedy znázorňujeme v diagrame tried, ktorý je zobrazený na nasledujúcom obrázku (Obr. 5.17).

Obr. 5.18: Diagram tried - konzolová aplikácia

Spolu s triedami sú zobrazené aj nami navrhnuté funkcie. Okrem predprogramovaných funkcií knižnice SageMath sme pri riešení problematiky programovali aj množstvo vlastných funkcií, niektoré už boli spomenuté v návrhu riešenia. Zobrazíme si tie najdôležitejšie z nich.

5.2.1 Výpočet Moorového ohraničenia $M(k,g)$

```
# vypocita najmensi mozny pocet vrcholov pre potencionalnu klietku (testovacie data)
def calculateMooreBound(self):
    M = 0
    exp = 0
    if self.g % 2 == 1:
        exp = (self.g - 3) / 2
        for i in range(int(exp) + 1):
            M = M + (self.k * ((self.k - 1) ** i))
        M = M + 1
    else:
        exp = (self.g - 2)/2
        for i in range(int(exp) + 1):
            M = M + ((self.k - 1) ** i)
        M = 2 * M
    return M
```

Obr. 5.19: Výpočet Moorového ohraničenia $M(k,g)$ - riešenie

5.2.2 Validácia klietok Cage(k,g)

```
# vypocita potencionalny pocet hran
# na zaklade Moorovho ohranicenia (testovacie data)
def number_of_edges_by_moore_bound(self, M):
    return M * self.k / 2

# test vysledkov
def cage_verification(self, cage):
    M = self.calculate_moore_bound()
    min_pocet_hran = self.number_of_edges_by_moore_bound(M)
    # verifikacia poctu vrcholov
    if len(cage.vertices()) < M or len(
        cage.incidence_matrix().column(0)) < M:
        return False
    # verifikacia poctu hran
    if len(cage.edges()) < min_pocet_hran or len(
        cage.incidence_matrix().row(0)) < min_pocet_hran:
        return False
    return True
```

Obr. 5.20: Validácia klietok - riešenie

Funkcia *calculateMooreBound()* vypočíta najmenší možný počet vrcholov pre klietku alebo rekordný graf. V riešeniach je využívaná predovšetkým na validáciu vygenerovaných grafov, ako môžme vidieť na funkcií *cageVerification()*. Na základe funkcie *numberOfEdgesByMooreBound()* sme schopní overiť aj počet hrán grafu.

5.2.3 Konštrukcia klietky zo vstupných dát

```
# sledujeme 3 zoznamy uvazovanych klietok s ktorimi porovnavame parametre,
# pre kazdy zoznam sa grafy generuju inym sposobom
def getCage(self):
    sageCages = [[3,5], [3,6], [3,7], [3,8], [3,10], [3,11], [4,5], [7,5]]
    exoosCages = [[3,14], [3,16], [3,17], [3,18], [3,20], [3,23], [3,25],
                  [4,7], [4,9], [4,10], [5,10], [7,7], [7,8], [10,5], [11,5], [12,5], [13,5]]
    myConstructedCages = [[6,4]]
    cageInput = []
    cageInput.append(self.k)
    cageInput.append(self.g)
    if ((cageInput not in sageCages) and (
        cageInput not in exoosCages) and (cageInput not in myConstructedCages)):
        print(self.formatters.getFormatter(
            1).format(self.const.CAGE_NON_EXIST))
        return
    cage = graphs.EmptyGraph()
    if cageInput in sageCages:
        if self.k == 3:
            if self.g == 5:
                cage = graphs.PetersenGraph()
            if self.g == 6:
                cage = graphs.HeawoodGraph()
            if self.g == 7:
                cage = graphs.McGeeGraph()
            if self.g == 8:
                cage = graphs.TutteCoxeterGraph()
            if self.g == 10:
                cage = graphs.Balaban10Cage()
            if self.g == 11:
                cage = graphs.Balaban11Cage()
        if self.k == 4 and self.g == 5:
            cage = graphs.RobertsonGraph()
        if self.k == 7 and self.g == 5:
            cage = graphs.HoffmanSingletonGraph()
    elif cageInput in exoosCages:
        cage = self.generateGraphandCageFromExoosAdjacencylist(
            self.const.EXOOS_CAGE_PREFIX + str(self.k) + "_" + str(
                self.g) + self.const.TEXT_FILE)
    elif cageInput in myConstructedCages:
        if self.k == 6 and self.g == 4:
            cage = self.generate64CageGraph()
    if (self.cageVerification(cage) == False):
        print(self.const.NO_CAGE + "\n")
        return
    cage = self.setNonZeroVerticesLabels(cage)
    return cage
```

Obr. 5.21: Konštrukcia klietky Cage(k,g) - riešenie

Funkcia *getCage()* Spracováva všetky tri spôsoby generovania klietok alebo rekordných grafov. Na vstupe máme parametre pre grafy generované zo SageMath, zo zoznamov susedností pomocou parsera a pomocou nášho vlastného návrhu. Výstupom je graf klietky alebo rekordného grafu s počiatočným označením vrcholov.

5.2.4 Generovanie klietky Cage(6,4)

```
# vygeneruje Cage(6,4), bez vstupnych parametrov ako bipartitny graf
def generate64CageGraph(self):
    self.k = 6
    self.g = 4
    M = self.calculateMooreBound()
    s = []
    for i in range(int(M/2)):
        s.append(6)
    graph = graphs.DegreeSequenceBipartite(s,s)
    for i in range (M):
        graph.set_vertex(i, str(i))
    graph.name(self.const.CAGE_64)
    return graph
```

Obr. 5.22: Konštrukcia Cage(6,4) - riešenie

Funkcia *generate64CageGraph()* generuje graf Cage(6,4) na základe údajov, ktoré sú o ňom známe. Napríklad z Moorového ohraničenia vieme určiť presný počet vrcholov grafu.

5.2.5 Parser na spracovanie textových súborov zoznamov susedností

```
# odstranenie hodnot zo zoznamu na zaklade hodnoty
def removeValuesFromList(self,list, val):
    return [value for value in list if value != val]

# parsovanie Exoo dokumentov so zoznamami susednych vrcholov na generovanie grafu
def generateGraphandCageFromExoosAdjacencylist(self,filePath):
    file = open(filePath, "r")
    graph = graphs.EmptyGraph()
    mainVertex = 0
    for line in file:
        line = line.replace('\n', '')
        adjacencyVerticies = line.split(" ")
        adjacencyVerticies = self.removeValuesFromList(adjacencyVerticies, '')
        for adjacencyVertex in adjacencyVerticies:
            graph.add_edge(mainVertex, int(adjacencyVertex))
        mainVertex += 1
    file.close()
    return graph
```

Obr. 5.23: Parser zoznamu susedností - riešenie

Funkcia *generateGraphandCageFromExoosAdjacencylist()* spracováva na vstupe textový súbor so zoznamom susedností medzi vrcholmi. Funkcia je parserom, ktorý pre graf definuje hrany medzi vrcholmi tak, aby sme sa z prázdnego grafu dopracovali ku klietke alebo rekordnému grafu. Výstupom funkcie je klietka alebo rekordný graf.

5.2.6 Výpočet parametra perfektného kódu $p(n,m,d)$

```
# udava vzdialenosť nášho kódu od perfektného
# v intervale 0 - 1, kedy 1 je perfektný kód
def getPerfectCodeParameter(self,n,M,d):
    if d % 2 == 1:
        t = (d-1)/2      # t=(d-1)/2 pre nepárne
    else:
        t = (d-2)/2      # parne (d-1)/2 dostavam desatinne číslo,
    sum = 0.0            # uvažujem len cele, preto d-2
    for i in range(0,int(t) + 1):
        sum = sum + self.combinationNumber(n,i)
    parameter = (M*sum)/(2**n)
    return parameter
```

Obr. 5.24: Výpočet parametra perfektného kódu - riešenie

Funkcia `getPerfectCodeParameter()` spracováva na vstupe dĺžku lineárneho kódu, maximálny počet kódových slov a minimálnu kódovú vzdialenosť. Výstupom funkcie je parameter, ktorý porovnáva náš kód s perfektným.

5.2.7 Validácia lineárneho kódu $C(n,m,d)$

```
# ak je súčet všetkých elementov matice súčinu G a Ht rovny 0
# a súčasne platí že ma tato matice rovnaký počet riadkov ako G
# a rovnaký počet stĺpcov ako H^t potom je kód validný
def isLinearCodeValid(self,G,H):
    Ht = H.transpose()
    validationMatrix = G * Ht
    elementsSum = sum(sum(validationMatrix))
    if len(G.column(0)) == len(validationMatrix.column(0)) and len(
        Ht.row(0)) == len(validationMatrix.row(0)) and elementsSum == 0:
        return True
    else:
        return False
```

Obr. 5.25: Validácia lineárneho kódu - riešenie

Funkcia *isLinearCodeValid()* spracováva na vstupe kontrolnú a generujúcu maticu lineárneho kódu. Jej výstupom je overenie, či je uvažovaný lineárny kód validný alebo nie. Funkcia slúži na otestovanie správnosti riešenia.

5.2.8 Generovanie incidenčných a kontrolných matíc

```
# vrati kontrolnu maticu lineárneho kodu ako
# incidenčnu maticu klietky
# s lineárne nezávislými riadkami matice
def getParityCheckMatrix(self,graph):
    L = self.getIncidenceMatrix(graph)
    n = len(L.row(0))
    v0 = zero_vector(n)
    Harray = []
    for incidenceRow in L.echelon_form():
        if incidenceRow != v0:
            Harray.append(incidenceRow)
    return matrix(GF(2),Harray)
```

Obr. 5.26: Generovanie incidenčných L a kontrolných matíc H - riešenie

Funkcia *getParityCheckMatrix()* spracováva na vstupe klietku alebo rekordný graf. Z grafu získame incidenčnú maticu, z ktorej odstránením lineárne závislých riadkov získavame kontrolnú maticu v echelónovom tvare. Kontrolná matica je zároveň výstupom funkcie.

5.2.9 Ukladanie matice do textového súboru

```
# uloží maticu H
def saveParityCheckMatrix(self):
    graph = Cage(self.k, self.g)
    choice = ''
    cage = graph.getCage()
    if not os.path.exists(self.const.PARITY_CHECK_MATRIX_DIRECTORY):
        os.makedirs(self.const.PARITY_CHECK_MATRIX_DIRECTORY)
    startTime = datetime.datetime.now()
    H = graph.getParityCheckMatrix(cage)
    file = open(self.formatters.getFormatter(9).format(
        self.const.H_DIR_PREFIX, self.k, self.g, self.const.TEXT_FILE), 'w')
    file.write(str(H))
    file.close()
    time = datetime.datetime.now() - startTime
    while choice != self.const.OPTION_X:
        self.displayTitleBar()
        print(self.formatters.getFormatter(24).format([
            self.const.H_FILE_PREFIX, self.k, self.g, self.const.SUCCESS_CREATE, time.total_seconds()]))
        choice = self.getUserChoice()
        self.displayTitleBar()
        if choice == self.const.OPTION_X:
            break
        else:
            print(self.formatters.getFormatter(1).format(self.const.OTHER_OPTION))
```

Obr. 5.27: Ukladanie matice do textoveho suboru - riešenie

Funkcia *getParityCheckMatrix()* (podobne aj *getIncidenceMatrix()* a *getGeneratorMatrix()*) spracuje graf na ďalšie použitie. Vytvorí priečinok Parity-CheckMatrices v prípade, ak neexistuje (prípadne IncidenceMatrices, GeneratorMatrices), vygeneruje potrebnú maticu a uloží ju do textového súboru v spomínanom priečinku. Po vygenerovaní a uložení zobrazí čas trvania tohto procesu a výstupom funkcie je textový súbor s výslednou maticou.

5.2.10 Získanie a uloženie grupy automorfizmov z grafu

```
# ulozi grupu automorfizmov klietky alebo rec grafu
def saveAutomorphismGroup(self):
    graph = Cage(self.k, self.g)
    choice = ''
    cage = graph.getCage()
    permutations = graph.getPermutationsOfAutomorphisms(cage)
    if not os.path.exists(self.const.AUTOMORPHISM_GROUP_DIRECTORY):
        os.makedirs(self.const.AUTOMORPHISM_GROUP_DIRECTORY)
    startTime = datetime.datetime.now()
    file = open(self.formatters.getFormatter(9).format(
        self.const.AUT_GROUP_CAGE_DIR_PREFIX, self.k, self.g, self.const.TEXT_FILE), 'w')
    file.write("[\n")
    for i in range(len(permutations)):
        file.write("\t" + str(permutations[i]))
        if i < len(permutations) - 1:
            file.write(",")
        file.write("\n")
    file.write("]")
    file.close()
    time = datetime.datetime.now() - startTime
    while choice != self.const.OPTION_X:
        self.displayTitleBar()
        print(self.formatters.getFormatter(24).format(
            self.const.AUT_GROUP_FILE_PREFIX, self.k, self.g, self.const.SUCCESS_CREATE, time.total_seconds()))
        choice = self.getUserChoice()
        self.displayTitleBar()
        if choice == self.const.OPTION_X:
            break
        else:
            print(self.formatters.getFormatter(1).format(self.const.OTHER_OPTION))
```

Obr. 5.28: Získanie a uloženie grupy automorfizmov z grafu - riešenie

Funkcia `saveAutomorphismGroup()` spracuje graf na ďalšie použitie. Získa úplne permutácie tvorené z vrcholov (v tvare na vytvorenie obrazu grafu). Vytvorí priečinok AutomorphismGroups v prípade, ak neexistuje, uloží jednotlivé permutácie ako automorfizmy do textového súboru v spomínanom priečinku. Po uložení jednotlivých automorfizmov dostávame grupu automorfizmov grafu. Zobrazíme čas trvania tohto procesu a výstupom funkcie je textový súbor s výslednou grupou automorfizmou grafu.

5.2.11 Získanie a uloženie grupy automorfizmov z lineárneho kódu C(n,m,d)

```
# ulozenie grupy automorfizmov z lineárneho kódu
def saveAutomorphismGroup(self):
    linearCode = LinearCode(self.k, self.g, self.isCage)
    choice = ''
    permutations = linearCode.getPermutationsOfAutomorphisms()
    if not os.path.exists(self.const.AUTOMORPHISM_GROUP_DIRECTORY):
        os.makedirs(self.const.AUTOMORPHISM_GROUP_DIRECTORY)
    startTime = datetime.datetime.now()
    file = open(self.formatters.getFormatter(12).format(
        self.const.AUT_GROUP_CAGE_DIR_PREFIX, self.k, self.g,
        self.const.AUT_GROUP_SUFFIX, self.const.TEXT_FILE), 'w')
    file.write("[\n")
    for i in range(len(permutations)):
        file.write("\t{}.".format(permutations[i]))
        if i < len(permutations) - 1:
            file.write(",")
        file.write("\n")
    file.write("]")
    file.close()
    time = datetime.datetime.now() - startTime
    while choice != self.const.OPTION_X:
        self.displayTitleBar()
        print(self.formatters.getFormatter(28).format(
            self.const.AUT_GROUP_FILE_PREFIX, self.k, self.g,
            self.const.AUT_GROUP_SUFFIX, self.const.SUCCESS_CREATE, time.total_seconds()))
        choice = self.getUserChoiceCode()
        self.displayTitleBar()
        if choice == self.const.OPTION_X:
            break
        else:
            print(self.formatters.getFormatter(1).format(self.const.OTHER_OPTION))
```

Obr. 5.29: Získanie a uloženie grupy automorfizmov lineárneho kódu - riešenie

Funkcia `saveAutomorphismGroup()` spracuje lineárny kód na ďalšie použitie. Získa úplne permutácie reprezentujúce hrany grafu zodpovedajúcemu príslušnému lineárnemu kódu. Vytvorí priečinok AutomorphismGroups v prípade, ak neexistuje, uloží jednotlivé permutácie ako automorfizmy do textového súboru v spomínanom priečinku. Po uložení jednotlivých automorfizmov dostávame grupu automorfizmov lineárneho kódu. Zobrazíme čas trvania tohto

procesu a výstupom funkcie je textový súbor s výslednou grupou automorfizmou lineárneho kódu.

5.2.12 Inicializácia počiatočných vrcholov a doplnenie grupy automorfizmov grafu

```
# nastavi vrcholy od 1 po pocet vrcholov pre danu klietku
def setNonZeroVerticesLabels(self, cage):
    vertices = []
    for vertex in range(len(cage.vertices(sort=False))):
        vertices.append(vertex + 1)
    cage.relabel(vertices)
    return cage

# vrati doplneny zoznam automorfizmov
def getPermutationsOfAutomorphisms(self, cage):
    vertices = cage.vertices()
    automorphismGroup = cage.automorphism_group().list()
    permutations = []
    for i in range(len(automorphismGroup)):
        if i > 0:
            automorphism = str(automorphismGroup[i])
            for vertex in vertices:
                if str(vertex) not in automorphism:
                    automorphism += '(' + str(vertex) + ')'
            permutations.append(str(automorphism))
    return permutations
```

Obr. 5.30: Doplnenie automorfizmov grafu a inicializácia vrcholov - riešenie

Funkcia *setNonZeroVerticesLabels()* spracováva na vstupe klietku alebo rekordný graf. Výstupom funkcie je zoznam vrcholov s označením od jedna po celkový počet vrcholov grafu. Funkcia *getPermutationsOfAutomorphisms()* spracováva na vstupe klietku alebo rekordný graf, jej výstupom je doplnený zoznam permutácií vrcholov tak, aby obsahovali informáciu o všetkých vrcholoch grafu.

5.2.13 Inicializácia počiatočných vrcholov, hrán a doplnenie grupy automorfizmov kódu

```
# vrati zoznam automorfizmov dopnený o hrany
def getPermutationsOfAutomorphisms(self):
    L = self.getIncidenceMatrixFromCage()
    H = self.getParityCheckMatrixFromCage()
    C = self.getLinearCode(H)
    automorphismGroup = C.permutation_automorphism_group().list()
    permutations = []

    graph = Graph(L)
    graph = self.setDefaultVertices(graph)
    graph = self.setDefaultEdges(graph)

    edges=graph.edges()
    automorphism = ""
    for i in range(len(automorphismGroup)):
        if i > 0:
            for group in automorphismGroup[i]:
                automorphism += "("
                for edgesInGroup in group:
                    for edgeInGroup in self.parseEdges(edgesInGroup):
                        for edge in edges:
                            if str(edge[2]) == str(edgeInGroup):
                                automorphism += str(edge)
                                continue
                        automorphism += ")"
                for edge in edges:
                    if str(edge) not in automorphism:
                        automorphism += '(' + str(edge) + ')'
                permutations.append(str(automorphism))
                automorphism = ""
    return permutations

def parseEdges(self, group):
    return str(group).replace('(', '').replace(')', '').split(",")
```

Obr. 5.31: Doplnenie automorfizmov kódu a inicializácia vrcholov, hrán - riešenie

Funkcia `getPermutationsOfAutomorphisms()` spracováva incidenčnú maticu a jej výstupom je doplnený zoznam permutácií hrán reprezentujúcich graf

zodpovedajúci incidenčnej matici tak, aby obsahovali informáciu o všetkých hranách grafu. Dôležitým krokom je označenie hrán grafu pre lepšiu prehľadnosť v permutáciách hrán.

5.2.14 Zobrazenie obrazu grafu, jeho incidenčná kontrolná a generujúca matica

```
# zobrazi graf obrazu kliekty pokial je to mozne
# a vygeneruje jeho kontrolnu a gener maticu
def showAutomorphism():
    graph = Cage(self.k, self.g)
    cage = graph.getCage()
    p = Permutation(self.permutation)
    cage.relabel(p)

    # podmienka prehľadneho zobrazenia
    if (self.isShowable):
        cage.show(figsize=10)

    L = graph.getIncidenceMatrix(cage)
    H = graph.getParityCheckMatrix(cage)
    C = codes.from_parity_check_matrix(H)
    G = C.systematic_generator_matrix()
    choice = ''

    while choice != self.const.OPTION_X:
        self.displayTitleBar()
        print(self.formatters.getFormatter(25).format(
            self.const.INCIDENCE_MATRIX, L, self.const.PARITYCHECK_MATRIX,
            H, self.const.GENERATOR_MATRIX, G))
        choice = self.getUserChoice()
        self.displayTitleBar()
        if choice == self.const.OPTION_X:
            break
        else:
            print(self.formatters.getFormatter(1).format(self.const.OTHER_OPTION))
```

Obr. 5.32: Zobrazenie obrazu grafu, incidenčná, kontrolná a generujúca matica - riešenie

Funkcia `showAutomorphism()` spracúva graf a úplnú permutáciu vrcholov z automorfizmu grafu. Na základe permutácie preznačí označenie grafu a získavame obraz pôvodného grafu. Podmienka zobrazenia je nastavená pre

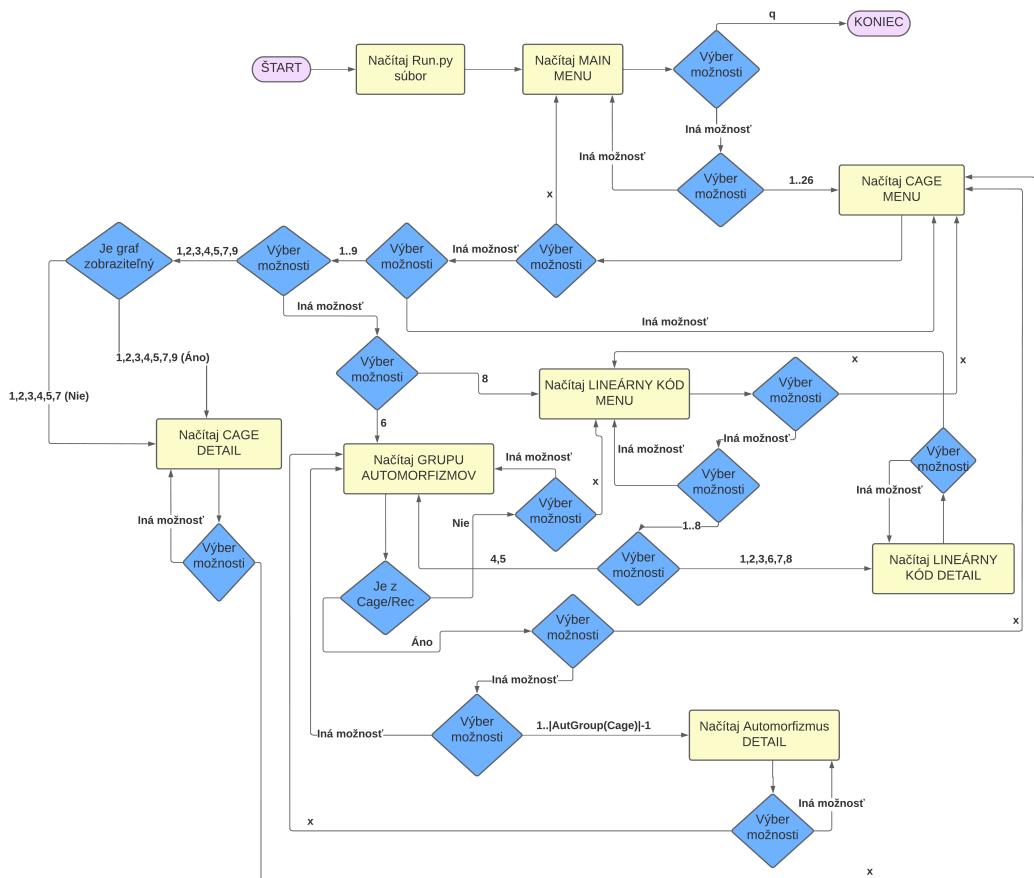
"graficky zobraziteľné klietky". Z grafu vieme získať incidenčnú, kontrolnú a generujúcu maticu, ktoré spolu s obrazom grafu tvoria výstupy funkcie.

5.2.15 Formáter na formátovanie výstupných výpisov

Obr. 5.33: Formátovanie výstupných výpisov - riešenie

Funkcia `getFormatter()` spracováva na vstupe index formátera, na základe ktorého vyberie konkrétny tvar výpisu a ten je vrátený ako výstup funkcie.

Zvyšné funkcie, ako aj obe riešenia sú dostupné v prílohách. Vo vývojovom diagrame pre našu konzolovú aplikáciu zobrazujeme všetky základné a rozhodovacie procesy, ktoré vedú k získaniu výsledkov (Obr. 5.34).

Obr. 5.34: Vývojový diagram - konzolová aplikácia

Na obrázku (Obr. 5.34) zobrazujeme vývojový diagram konzolovej aplikácie. Užívateľ sa vie navigovať pomocou výberu možností a dostať sa k potrebným výsledkom (pokiaľ je to výpočtovou náročnosťou možné). Po načítaní súboru Run.py si v MAIN MENU vyberie graf. Následne má deväť možností navigácie. Môže sa vrátiť naspäť pomocou voľby "x", pokračovať načítaním detailu grafu (možnosti "1,2,3,4,5,7,9"), načítaním grupy automorfizmov grafu (možnosť "6") alebo načítaním menu samotného lineárneho kódu (možnosť "8"). Z každej voľby je možný návrat pomocou možnosti "x" až na MAIN MENU, odtiaľ voľbou "q" ukončíme spustenie aplikácie. Z MENU LINEÁRNY KÓD

sa vieme dostať buď k detailu lineárneho kódu (možnosti "1,2,3,6,7,8") alebo ku grupe automorfizmov (možnosti "4,5"). Z grupy automorfizmov sa vieme dostať k detailu konkrétneho automorfizmu výberom jeho poradového čísla ako možnosti, avšak táto vlastnosť platí iba pre klietky alebo rekordné grafy. Vývojový diagram popisuje prehľadnú navigáciu v konzolovej aplikácii.

5.3 Ukladanie výsledkov

Ukladať si budeme incidenčné matice L vygenerované z klietok Cage(k,g) alebo rekordných grafov Rec(k,g), z nich získané kontrolné matice H, generujúce matice G vygenerované z kontrolných matíc H, a takisto automorfizmy grafov AutGroup(Cage) a automorfizmy lineárnych kódov AutGroup(C). Všetky výsledky ukladáme vo forme textových súborov. Incidenčné matice L ukladáme v adresári *IncidenceMatrices*, kontrolné matice H ukladáme v adresári *ParityCheckMatrices* a generujúce matice G ukladáme v adresári *GeneratorMatrices*. Všetky sú ukladané v maticovom tvare. Grupy automorfizmov AutGroup(Cage) a AutGroup(C) ukladáme v adresári *AutomorphismGroups* ako zoznamy úplných permutácií.

Kapitola 6

Výstupy navrhovaných riešení

V kapitole výstupy navrhovaných riešení popisujeme výstupy z oboch navrhovaných riešení vrátane vypočítaných výsledkov a ich porovnaní.

6.1 Klietky, rekordné grafy a ich reprezentujúce matice

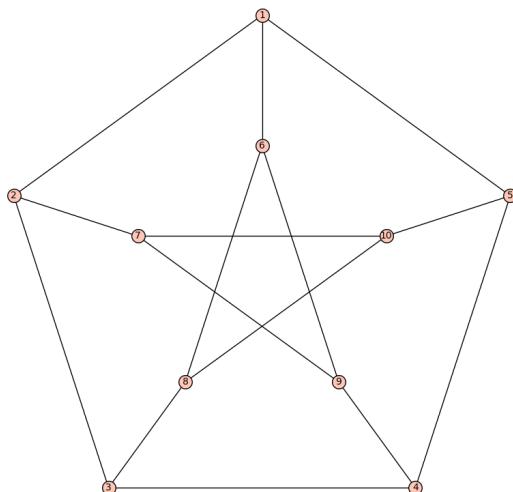
Pre každú klietku $\text{Cage}(k,g)$ a rekordný graf $\text{Rec}(k,g)$ uvádzame Moorové ohraňenie $M(k,g)$, informačný pomer R , počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ získaný z $\text{Cage}(k,g)$, rozmer incidenčnej matice L , rozmer kontrolnej matice H a čas potrebný na ich vygenerovanie a uloženie $t(L)$, $t(H)$. Moorové ohraňenie $M(k,g)$ nám slúži na overenie, či na základe počtu vrcholov môže $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$ existovať. Rozmer L získame pomocou počtu vrcholov $|ver|$ a hrán $|edg|$ grafu. Na základe $|ver|$ a $|edg|$ sme $\text{Cage}(k,g)$ a $\text{Rec}(k,g)$ rozdelili na "graficky zobraziteľné" klietky alebo rekordné grafy a "graficky nezobraziteľné" klietky alebo rekordné grafy. Toto rozdelenie je z dôvodu prehľadnosti obrázkov. $\text{Cage}(k,g)$ a $\text{Rec}(k,g)$ s príliš veľkým $|ver|$ a $|edg|$ by boli neprehľadné, a preto ich nebudeme graficky zobrazovať. Kon-

trolnú maticu H generujeme z incidenčnej matice L . Výsledky popisujeme v tabuľkách, časovú náročnosť zobrazujeme v grafoch L v závislosti od $t(L)$ a H v závislosti od $t(H)$. Výsledné L a H ukladáme v textových súboroch. V jednotlivých podkapitolách porovnávame výsledky oboch riešení.

6.1.1 Graficky zobraziteľné klietky alebo rekordné grafy

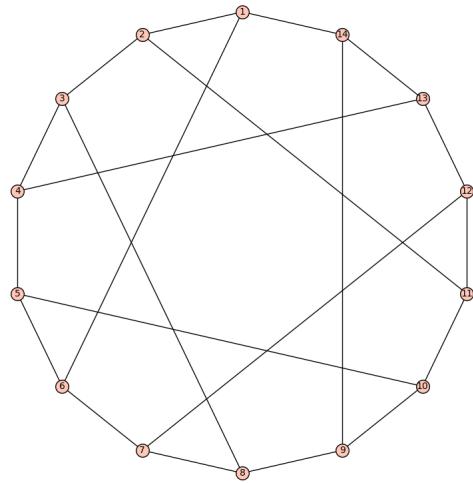
Uvádzame obrázky grafov, ktoré bolo možné prehľadne zobraziť (Obr. 6.1 - Obr. 6.12). Grafy Cage(3,5), Cage(3,6), Cage(3,7), Cage(3,8), Cage(3,10), Cage(3,11), Cage(4,5) a Cage(7,5) sme zobrazili priamo zo SageMath [sagemath]. Grafy Rec(3,14), Cage(4,7), Cage(4,9) a Cage(6,4) sme vykreslili podľa toho, akým spôsobom sa nám ich podarilo vygenerovať a zobraziť.

1. Cage(3,5) - Petersenov graf

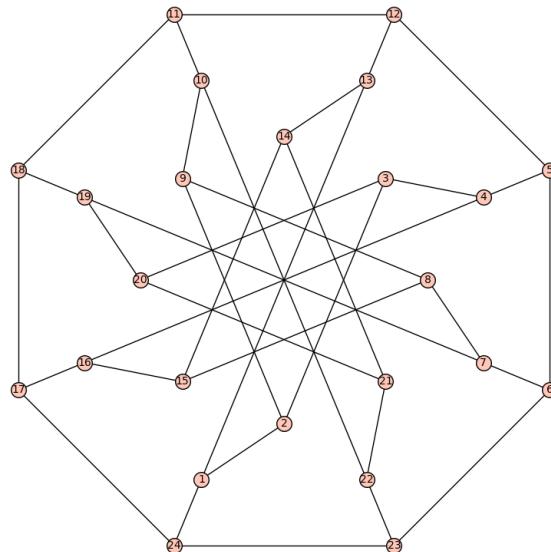
Obr. 6.1: Cage(3,5) - výstupný graf

2. Cage(3,6) - Heawoodov graf

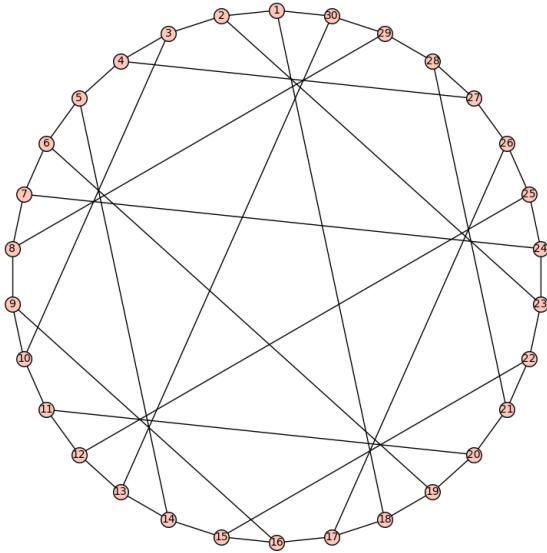
Obr. 6.2: Cage(3,6) - výstupný graf

3. Cage(3,7) - McGeeho graf

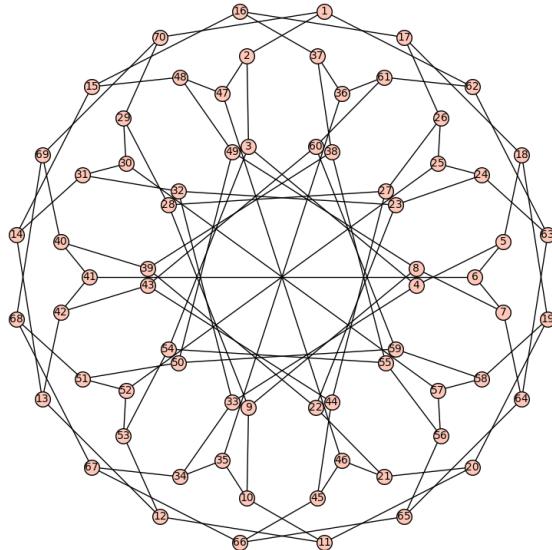
Obr. 6.3: Cage(3,7) - výstupný graf

4. Cage(3,8) - Tutteho-Coxeterov graf

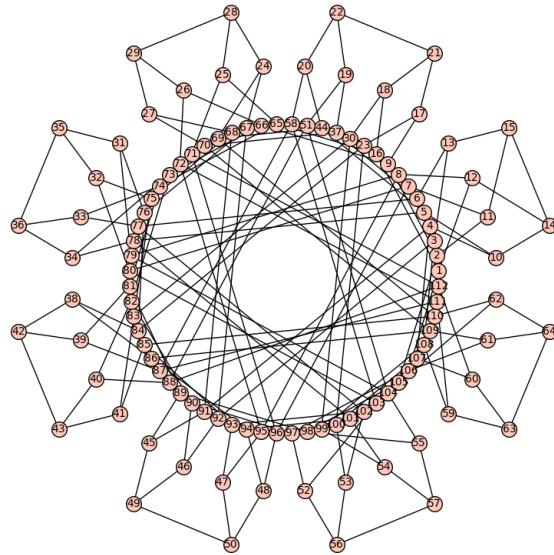
Obr. 6.4: Cage(3,8) - výstupný graf

5. Cage(3,10) - Balabanov graf

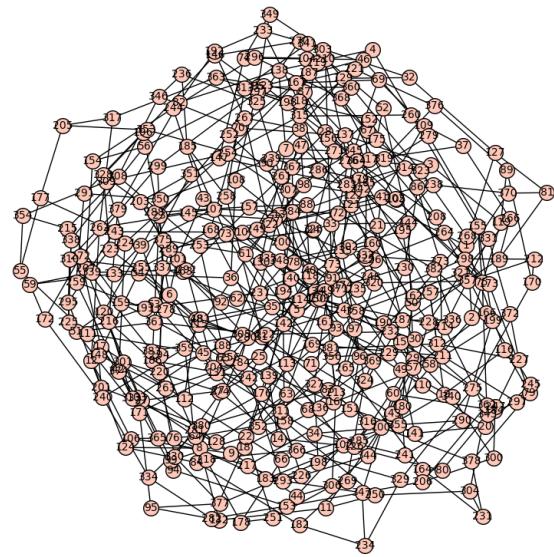
Obr. 6.5: Cage(3,10) - výstupný graf

6. Cage(3,11) - Balabanov graf

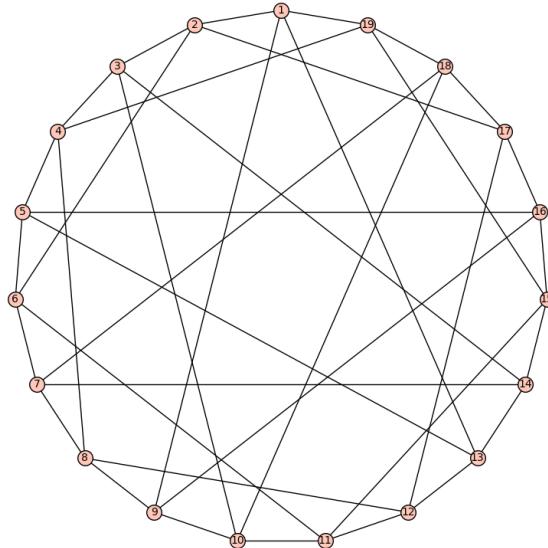
Obr. 6.6: Cage(3,11) - výstupný graf

7. Rec(3,14)

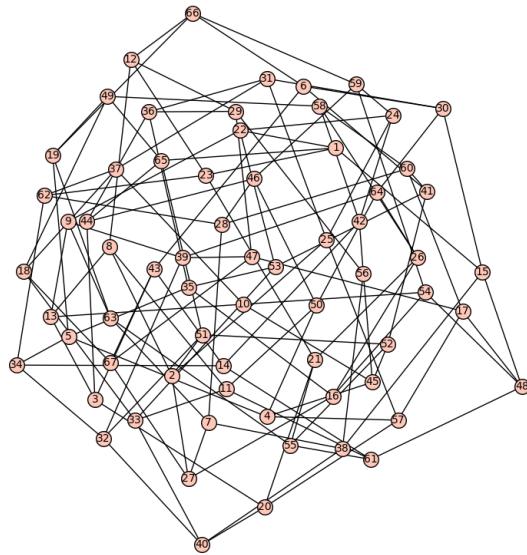
Obr. 6.7: Rec(3,14) - výstupný graf

8. Cage(4,5) - Robertsonov graf

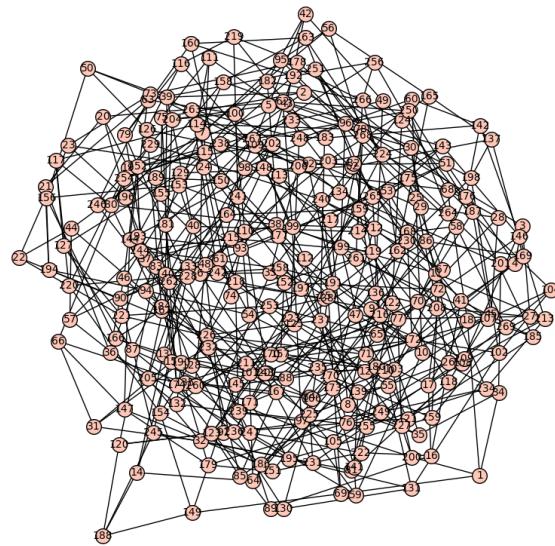
Obr. 6.8: Cage(4,5) - výstupný graf

9. Cage(4,7)

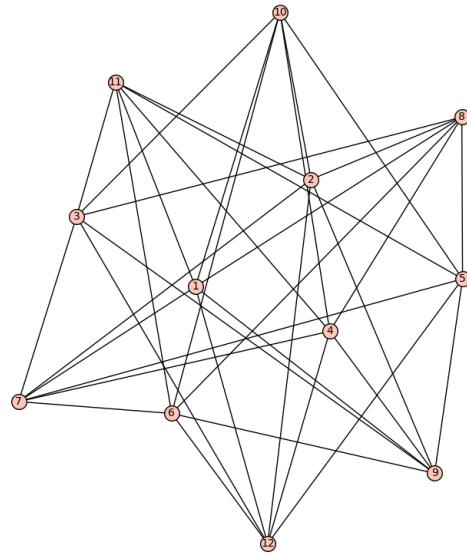
Obr. 6.9: Cage(4,7) - výstupný graf

10. Cage(4,9)

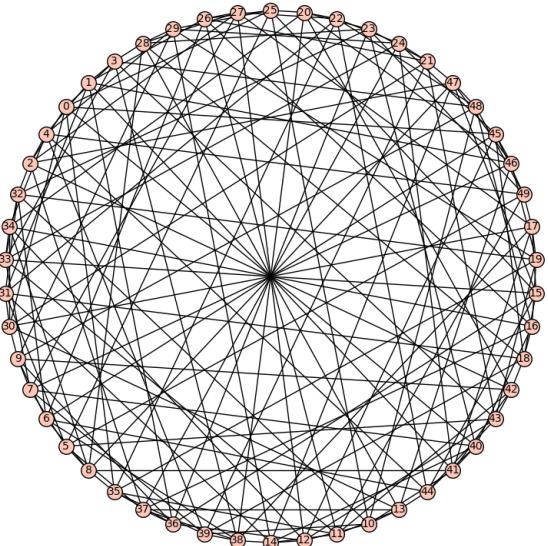
Obr. 6.10: Cage(4,9) - výstupný graf

11. Cage(6,4)

Obr. 6.11: Cage(6,4) - výstupný graf

12. Cage(7,5)

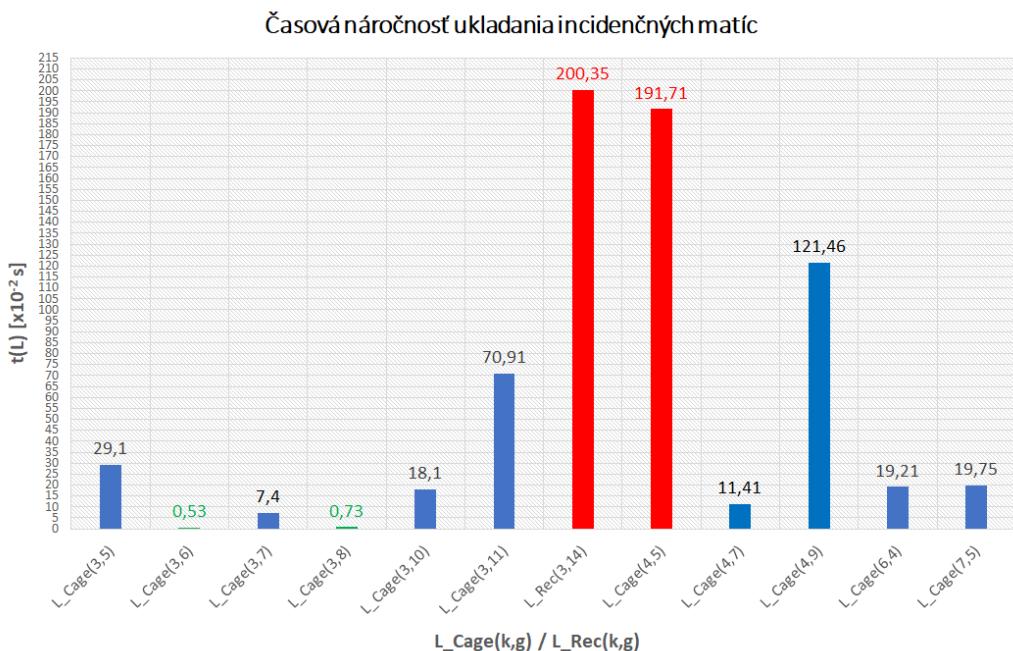
Obr. 6.12: Cage(7,5) - výstupný graf

Výstupy riešenia v CoCalc

Cage/Rec	M	A(gp)	L	t(L)s	H	t(H)s	R
Cage(3,5)	10	120	10×15	0.291	9×15	0.0421	0.4
Cage(3,6)	14	336	14×21	0.0053	13×21	0.0017	0.381
Cage(3,7)	22	32	24×36	0.074	23×36	0.0023	0.361
Cage(3,8)	30	1440	30×45	0.0073	29×45	0.0028	0.355
Cage(3,10)	62	80	70×105	0.181	69×105	0.0106	0.343
Cage(3,11)	94	64	112×168	0.7091	111×168	0.0267	0.339
Rec(3,14)	254	96	384×576	2.0035	383×576	1.0082	0.335
Cage(4,5)	17	24	19×38	1.9171	18×38	0.0038	0.526
Cage(4,7)	53	4	67×134	0.1141	66×134	0.0633	0.507
Cage(4,9)	161	90	270×540	1.2146	269×540	0.6059	0.502
Cage(6,4)	12	1036800	12×36	0.1921	11×36	0.0026	0.694
Cage(7,5)	50	252000	50×175	0.1975	49×175	0.0114	0.72

Tabuľka 6.1: Tabuľka výstupov graficky zobraziteľných klietok a rekordných grafov v CoCalc

V tabuľke výstupov graficky zobraziteľných klietok a rekordných grafov (Tabuľka 6.1) získanej zo skriptov v CoCalc popisujeme výsledky $\text{Cage}(k,g)$. Na získanie výsledkov bolo potrebné spustiť štyri skripty. Skript *mooreBounds-CageValidation* na zistenie Moorového ohraničenia pre uvažované klietky ešte predtým, ako budú zostrojené. Skript *generateIncidenceMatrices* na vygenerovanie incidenčných matíc a ich uloženie do textových súborov, skript *generateParityCheckMatrices* na vygenerovanie kontrolných matíc a ich uloženie do textových súborov a skript *cagesData* na získanie informácií o veľkosti grupy automorfizmov grafu, rozmeru incidenčných matíc a rozmeru kontrolných matíc. Vo všetkých prípadoch bola splnená podmienka Moorového ohraničenia $M(k,g)$ zaručujúca existenciu danej $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$, pretože majú rovnajúci sa, nanajvýš väčší počet vrcholov $|ver|$ ako $M(k,g)$. Najväčší počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(C)|$ má klietka $\text{Cage}(6,4)$ s hodnotou 1036800 a najmenší $|\text{AutGroup}(C)|$ má klietka $\text{Cage}(4,7)$ s hodnotou 4. Najväčšia incidenčná matica L bola vygenerovaná z rekordného grafu $\text{Rec}(3,14)$ s rozmerom 384×576 , najmenšia L bola z klietky $\text{Cage}(3,5)$ s rozmerom 10×15 . Časovú náročnosť generovania a uloženia incidenčných matíc $t(L)$ popisujeme na obrázku (Obr. 6.13).

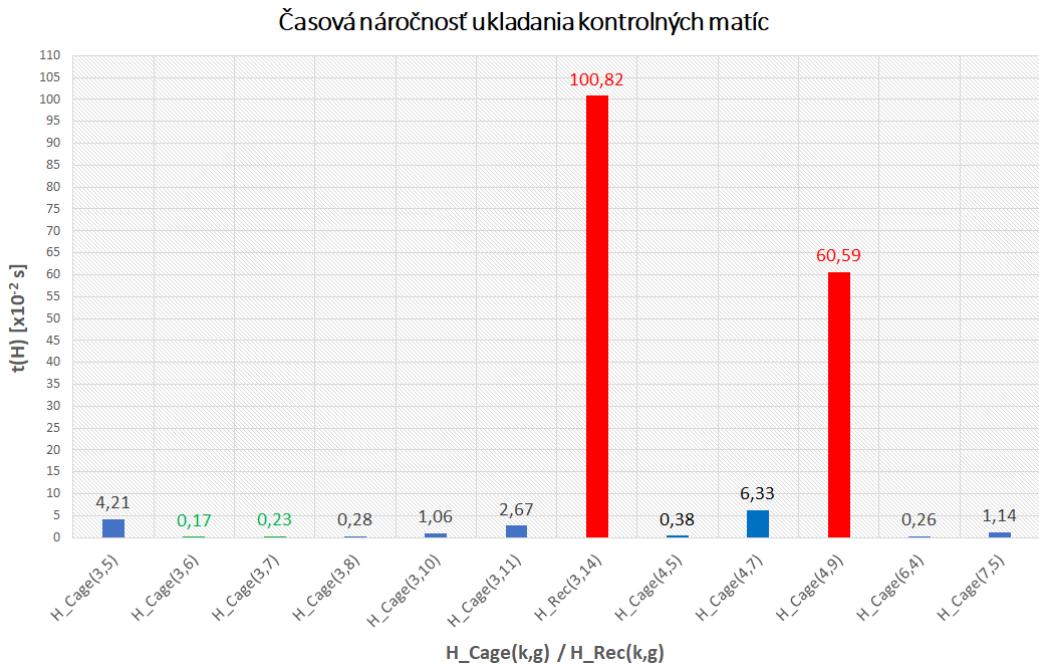

Obr. 6.13: Časová náročnosť ukladania incidenčných matíc z CoCalc č. 1

Na obrázku časová náročnosť ukladania incidenčných matíc z CoCalc č. 1 (Obr. 6.13) zobrazujeme časovú náročnosť $t(L)$ generovania a ukladania L graficky zobraziteľných klietok a rekordných grafov. Najdlhšie sa generovala a ukladala L z $\text{Rec}(3,14)$, a to 2,0035 s. Druhá najdlšie generovaná a ukladaná L bola z $\text{Cage}(4,5)$, a to 1,9171 s. Naopak najkratšie bola generovaná a ukladaná L z klietky $\text{Cage}(3,6)$, a to 0,0053 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola L z klietky $\text{Cage}(3,8)$, a to 0,0073 s.

Najväčšia kontrolná matica H bola vygenerovaná z incidenčnej matice rekordného grafu $\text{Rec}(3,14)$ s rozmerom 383×576 , najmenšia H bola vygenerovaná z incidenčnej matice klietky $\text{Cage}(3,5)$ s rozmerom 9×15 . Časovú náročnosť generovania a uloženia kontrolných matíc $t(H)$ popisujeme na obrázku (Obr.

6.14).

Obr. 6.14: Časová náročnosť ukladania kontrolných matíc z CoCalc č. 1

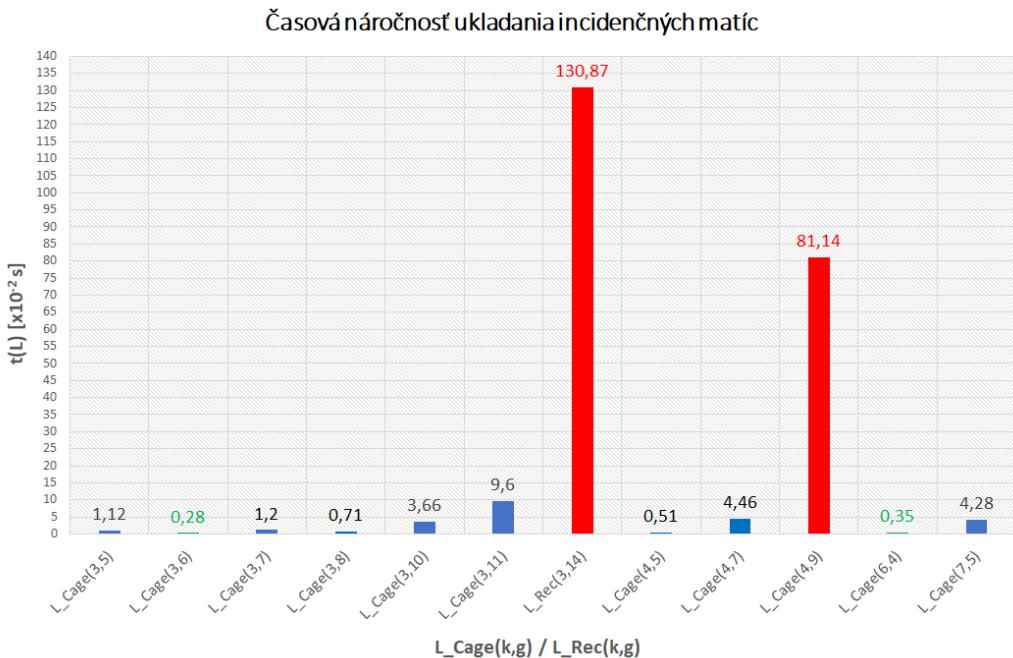
Na obrázku časová náročnosť ukladania kontrolných matíc z CoCalc č. 1 (Obr. 6.14) zobrazujeme časovú náročnosť $t(H)$ generovania a ukladania H graficky zobraziteľných klietok a rekordných grafov. Najdlhšie sa generovala a ukladala H z incidenčnej matice grafu $\text{Rec}(3,14)$, a to 1,0082 s. Druhá najdlšie generovaná a ukladaná H bola z incidenčnej matice grafu $\text{Cage}(4,9)$, a to 0,006059 s. Naopak najkratšie bola generovaná a ukladaná H z incidenčnej matice klietky Cage , a to 0,0017 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola H z incidenčnej matice klietky $\text{Cage}(3,7)$, a to 0,0023 s.

Výstupy konzolovej aplikácie

Cage/Rec	M	A(gp)	L	t(L)s	H	t(H)s	R
Cage(3,5)	10	120	10×15	0.0112	9×15	0.013	0.4
Cage(3,6)	14	336	14×21	0.0028	13×21	0.005	0.381
Cage(3,7)	22	32	24×36	0.012	23×36	0.0087	0.361
Cage(3,8)	30	1440	30×45	0.0071	29×45	0.0104	0.355
Cage(3,10)	62	80	70×105	0.0366	69×105	0.0555	0.343
Cage(3,11)	94	64	112×168	0.096	111×168	0.1259	0.339
Rec(3,14)	254	96	384×576	1.3087	383×576	1.588	0.335
Cage(4,5)	17	24	19×38	0.0051	18×38	0.0078	0.526
Cage(4,7)	53	4	67×134	0.0446	66×134	0.0628	0.507
Cage(4,9)	161	90	270×540	0.8114	269×540	1.041	0.502
Cage(6,4)	12	1036800	12×36	0.0035	11×36	0.0091	0.694
Cage(7,5)	50	252000	50×175	0.0428	49×175	0.0585	0.72

Tabuľka 6.2: Tabuľka výstupov graficky zobraziteľných klietok a rekordných grafov v konzolovej aplikácii

V tabuľke výstupov graficky zobraziteľných klietok a rekordných grafov konzolovej aplikácie (Tabuľka 6.2) popisujeme výsledky Cage(k,g) a Rec(k,g). Vo všetkých prípadoch bola splnená podmienka Moorového ohraničenia $M(k,g)$ zaručujúca existenciu danej Cage(k,g) alebo Rec(k,g), pretože majú rovnajúci sa, nanajvýš väčší počet vrcholov $|ver|$ ako $M(k,g)$. Najväčší počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(C)|$ má klietka Cage(6,4) s hodnotou 1036800 a najmenší $|\text{AutGroup}(Cage)|$ má klietka Cage(4,7) s hodnotou 4. Najväčšia incidenčná matica L bola vygenerovaná z rekordného grafu Rec(3,14) s rozmerom 384×576 , najmenšia L bola z klietky Cage(3,5) s rozmerom 10×15 . Časovú náročnosť generovania a uloženia incidenčných matíc $t(L)$ popisujeme na obrázku (Obr. 6.15).

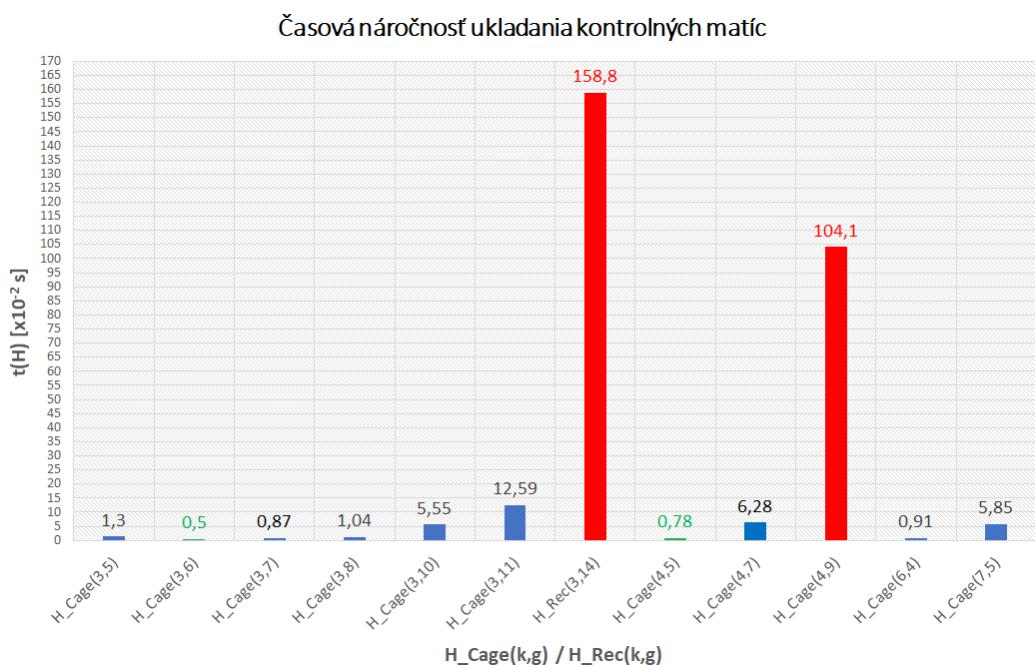

Obr. 6.15: Časová náročnosť ukladania incidenčných matíc z konzolovej aplikácie č. 1

Na obrázku časová náročnosť ukladania incidenčných matíc z konzolovej aplikácie č. 1 (Obr. 6.15) zobrazujeme časovú náročnosť $t(L)$ generovania a ukladania L graficky zobraziteľných klietok a rekordných grafov. Najdlhšie sa generovala a ukladala L z $\text{Rec}(3,14)$, a to 1,3087 s. Druhá najdlhšie generovaná a ukladaná L bola z $\text{Cage}(4,9)$, a to 0,8114 s. Naopak najkratšie bola generovaná a ukladaná L z klietky $\text{Cage}(3,6)$, a to 0,0028 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola L z klietky $\text{Cage}(6,4)$, a to 0,0035 s.

Najväčšia kontrolná matica H bola vygenerovaná z incidenčnej matice L rekordného grafu $\text{Rec}(3,14)$ a to 383×576 , najmenšia H bola zincidenčnej matice klietky $\text{Cage}(3,5)$ s hodnotou 9×15 . Časovú náročnosť generovania

a uloženia kontrolných matíc $t(H)$ popisujeme na obrázku (Obr. 6.16).

Obr. 6.16: Časová náročnosť ukladania kontrolných matíc z konzolovej aplikácie č. 1

Na obrázku časová náročnosť ukladania kontrolných matíc z konzolovej aplikácie č. 1 (Obr. 6.16) zobrazujeme časovú náročnosť $t(H)$ generovania a ukladania H z incidenčných matíc graficky zobraziteľných klietok a rekordných grafov. Najdlhšie sa generovala a ukladala H z incidenčnej matice grafu $\text{Rec}(3,14)$, a to 1,5888 s. Druhá najdlhšie generovaná a ukladaná H bola z incidenčnej matice grafu $\text{Cage}(4,9)$, a to 1,041 s. Naopak najkratšie bola generovaná a ukladaná H z incidenčnej matice grafu klietky $\text{Cage}(3,6)$, a to 0,005 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola H z incidenčnej matice grafu klietky $\text{Cage}(4,5)$, a to 0,0078 s.

6.1.2 Graficky nezobraziteľné klietky a rekordné grafy

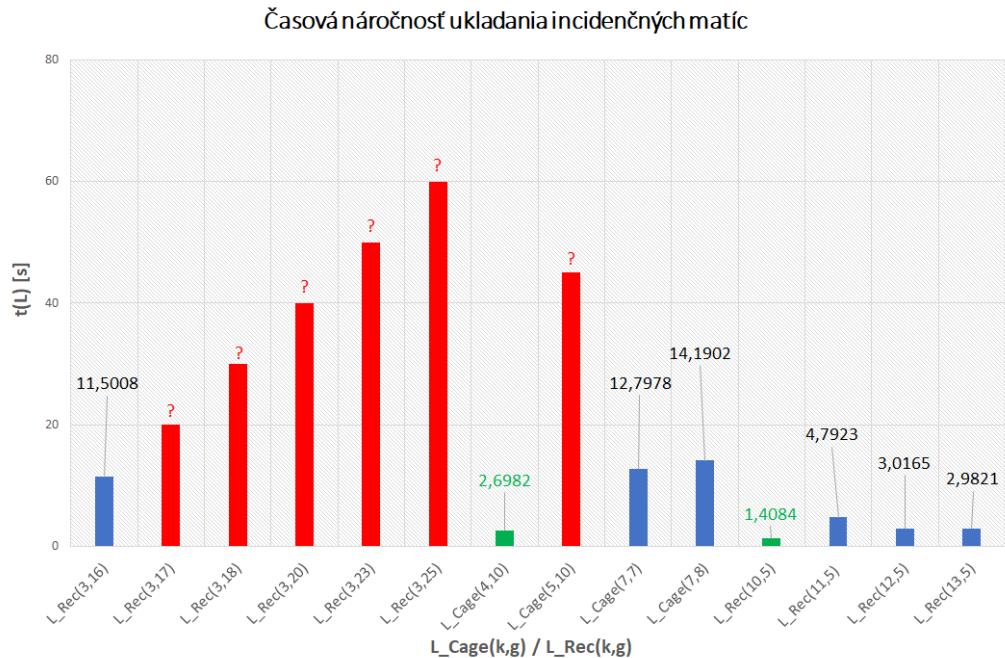
Výstupy riešenia v CoCalc

Cage/Rec	M	A(gp)	L	t(L)s	H	t(H)s	R
Rec(3,16)	510	96	960 × 1440	11.5008	959 × 1440	13.5084	0.334
Rec(3,17)	766	?	?	?	?	?	?
Rec(3,18)	1022	?	?	?	?	?	?
Rec(3,20)	2046	?	?	?	?	?	?
Rec(3,23)	6142	?	?	?	?	?	?
Rec(3,25)	12286	?	?	?	?	?	?
Cage(4,10)	242	768	384× 768	2.6982	383× 768	3.0913	0.501
Cage(5,10)	682	3888	?	?	?	?	?
Cage(7,7)	302	320	640 × 2240	12.7978	639 × 2240	11.5972	0.715
Cage(7,8)	518	14112	672 × 2352	14.1902	671 × 2352	16.6917	0.715
Rec(10,5)	101	1	124 × 620	1.4084	123 × 620	0.5767	0.802
Rec(11,5)	122	1	154 × 847	4.7923	153 × 847	1.2235	0.819
Rec(12,5)	145	203	203 × 1218	3.0165	202 × 1218	4.1971	0.834
Rec(13,5)	170	1	230 × 1495	2.9821	229 × 1495	3.2897	0.847

Tabuľka 6.3: Tabuľka výstupov graficky nezobraziteľných klietok a rekordných grafov v CoCalc

V tabuľke výstupov graficky nezobraziteľných klietok a rekordných grafov získanej zo skriptov v CoCalc (Tabuľka 6.3) popisujeme výsledky Cage(k,g) a Rec(k,g). Na získanie výsledkov bolo potrebné spustiť štyri skripty. Skript *mooreBoundsCageValidation* na zistenie Moorového ohraničenia pre uvažo-

vané klietky ešte predtým, ako budú zstrojené. Skript *generateIncidenceMatrices* na vygenerovanie incidenčných matíc a ich uloženie do textových súborov, skript *generateParityCheckMatrices* na vygenerovanie kontrolných matíc a ich uloženie do textových súborov a skript *cagesData* na získanie informácií o veľkosti grupy automorfizmov grafov, rozmeroch incidenčných matíc, rozmeroch kontrolných matíc a o informačných pomeroch. Vo všetkých prípadoch bola splnená podmienka Moorovho ohraničenia $M(k,g)$ zaručujúca existenciu danej $Cage(k,g)$ alebo $Rec(k,g)$, pretože majú rovnajúci sa, nanajvýš väčší počet vrcholov $|ver|$ ako $M(k,g)$. Najväčší počet automorfizmov $|AutGroup(Cage)|$ má klietka $Cage(7,8)$ s hodnotou 14112 a najmenší $|AutGroup(Cage)|$ majú $Rec(10,5)$, $Rec(11,5)$ a $Rec(13,5)$, všetky majú len jeden. Počet automorfizmov, rozmery incidenčných a kontrolných matíc ako aj informačný pomer sa nám nepodarilo získať pre rekordné grafy $Cage(5,10)$, $Rec(3,17)$, $Rec(3,18)$, $Rec(3,20)$, $Rec(3,23)$ a $Rec(3,25)$, pretože pre skript *generateIncidenceMatrices* bolo príliš náročné incidenčné matice vygenerovať a uložiť do textového súboru. Kontrolné matice bez vstupných súborov nebolo tým pádom tiež možné vygenerovať a uložiť a bez vstupných textových súborov nebolo ani skriptom *cagesData* možné získať potrebné informácie. Najväčšia L bola vygenerovaná z klietky $Cage(7,8)$ s rozmerom 672×2352 , najmenšia L z klietky $Rec(10,5)$ s rozmerom 124×620 . Časovú náročnosť generovania a uloženia incidenčných matíc $t(L)$ popisujeme na obrázku (Obr. 6.17).

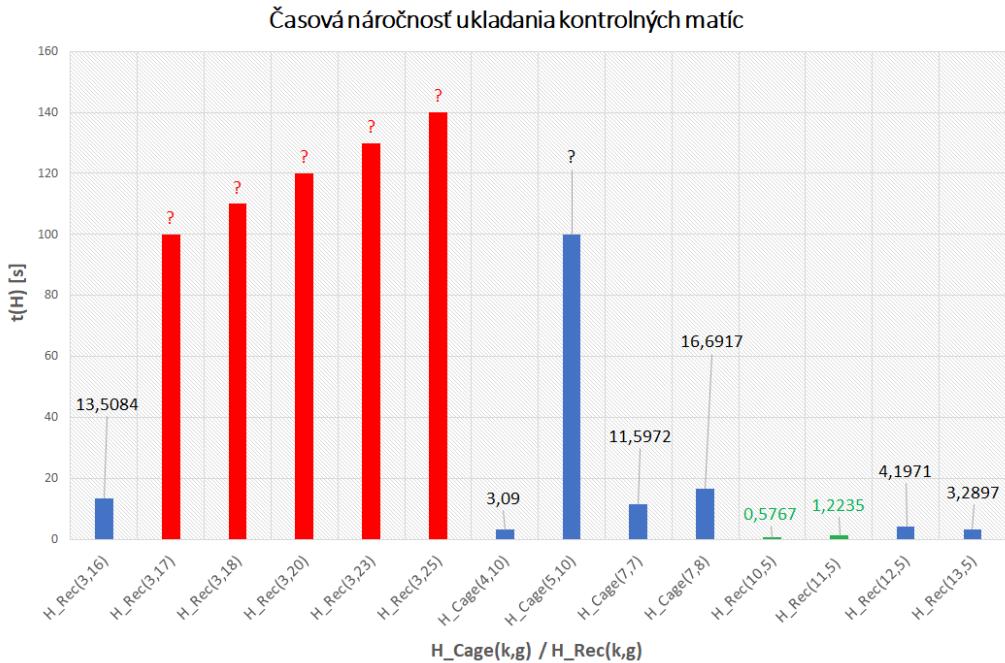

Obr. 6.17: Časová náročnosť ukladania kontrolných matíc z CoCalc č. 2

Na obrázku časová náročnosť ukladania incidenčných matíc z CoCalc č. 2 (Obr. 6.17) zobrazujeme časovú náročnosť generovania a ukladania incidenčných matíc graficky nezobraziteľných Cage(k,g) a Rec(k,g). Najdlhšie sa generovala a ukladala L z Cage(7,8), a to 14,1902 s. Rekordné grafy Cage(5,10), Rec(3,17), Rec(3,18), Rec(3,20), Rec(3,23) a (3,25) bolo príliš náročné vygenerovať a uložiť, preto ich hodnoty neuvádzame. Najkratšie bola generovaná a ukladaná L z rekordného grafu Rec(10,5), a to 1,4084 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola L z klietky Cage(4,10), a to 2,6982 s.

Najväčšia H bola vygenerovaná z incidenčnej matice klietky Cage(7,8), a to 671×2352 , najmenšia H z incidenčnej matice klietky Rec(10,5), a to 123×620 . Časovú náročnosť generovania a uloženia kontrolných matíc $t(H)$

popisujeme na obrázku (Obr. 6.18).

Obr. 6.18: Časová náročnosť ukladania kontrolných matíc z CoCalc č. 2

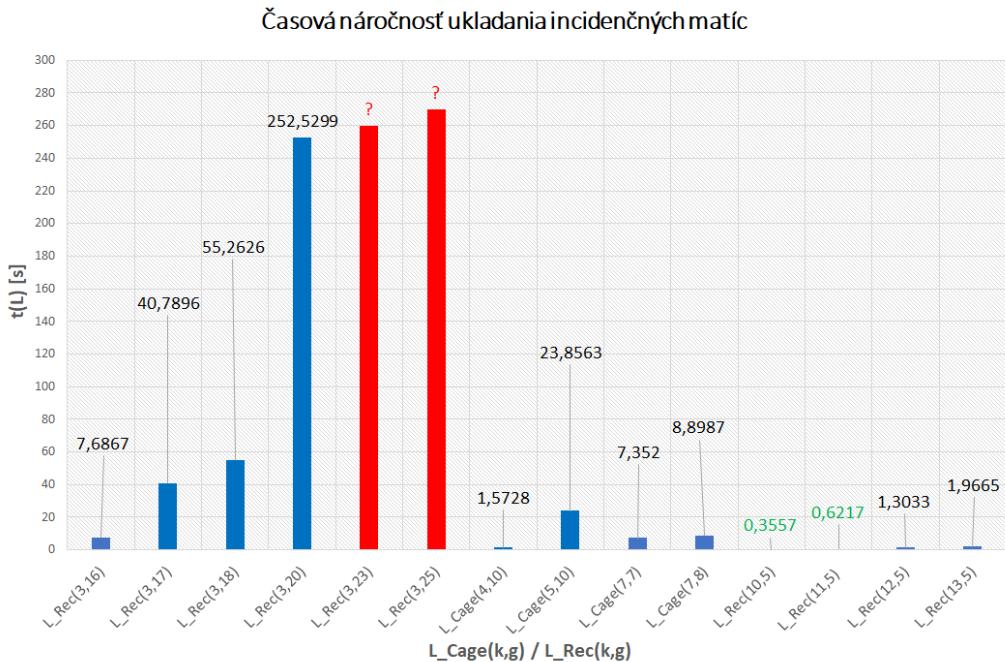
Na obrázku časová náročnosť ukladania kontrolných matíc z CoCalc č. 2 (Obr. 6.18) zobrazujeme časovú náročnosť generovania a ukladania kontrolných matíc získaných z incidenčných matíc graficky nezobraziteľných Cage(k,g) a Rec(k,g). Najdlhšie sa generovala a ukladala H z Cage(7,8), a to 16,6917 s. Rekordné grafy Rec(3,17), Rec(3,18), Rec(3,20), Rec(3,23) a Rec(3,25) spolu s klietokou Cage(5,10) bolo príliš náročné vygenerovať a uložiť, preto hodnoty ich kontrolných matíc neuvádzame. Najkratšie bola generovaná a ukladaná H z rekordného grafu Rec(10,5), a to 0,5767 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola H z rekordného grafu Rec(11,5), a to 1,2235 s. Môžme si všimnúť, že klietky, z ktorých incidenčných matíc trvalo generovanie a ukladanie H najmenej, majú najmenšiu grupu automorfizmov AutGroup(Cage).

Výstupy konzolovej aplikácie

Cage/Rec	M	A(gp)	L	t(L)s	H	t(H)s	R
Rec(3,16)	510	96	960 × 1440	7.6867	959 × 1440	9.9698	0.334
Rec(3,17)	766	544	2176 × 3264	40.7896	2175 × 3264	50.8098	0.334
Rec(3,18)	1022	640	2560 × 3840	55.2626	2559 × 3840	71.05567	0.334
Rec(3,20)	2046	2688	5376 × 8064	252.5299	5375 × 8064	338.2145	0.333
Rec(3,23)	6142	1	49326 × 73989	?	49325 × 73989	?	0.333
Rec(3,25)	12286	1	108906 × 163359	?	108905 × 163359	?	0.333
Cage(4,10)	242	768	384 × 768	1.5728	383 × 768	1.8724	0.501
Cage(5,10)	682	3888	1296 × 3240	23.8563	1295 × 3240	30.3811	0.6
Cage(7,7)	302	320	640 × 2240	7.352	639 × 2240	9.5586	0.715
Cage(7,8)	518	14112	672 × 2352	8.8987	671 × 2352	10.867	0.715
Rec(10,5)	101	1	124 × 620	0.3557	123 × 620	0.4498	0.802
Rec(11,5)	122	1	154 × 847	0.6217	153 × 847	0.8426	0.819
Rec(12,5)	145	203	203 × 1218	1.3033	202 × 1218	1.6945	0.834
Rec(13,5)	170	1	230 × 1495	1.9665	229 × 1495	2.3199	0.847

Tabuľka 6.4: Tabuľka výstupov graficky nezobraziteľných klietok a rekordných grafov v konzolovej aplikácii

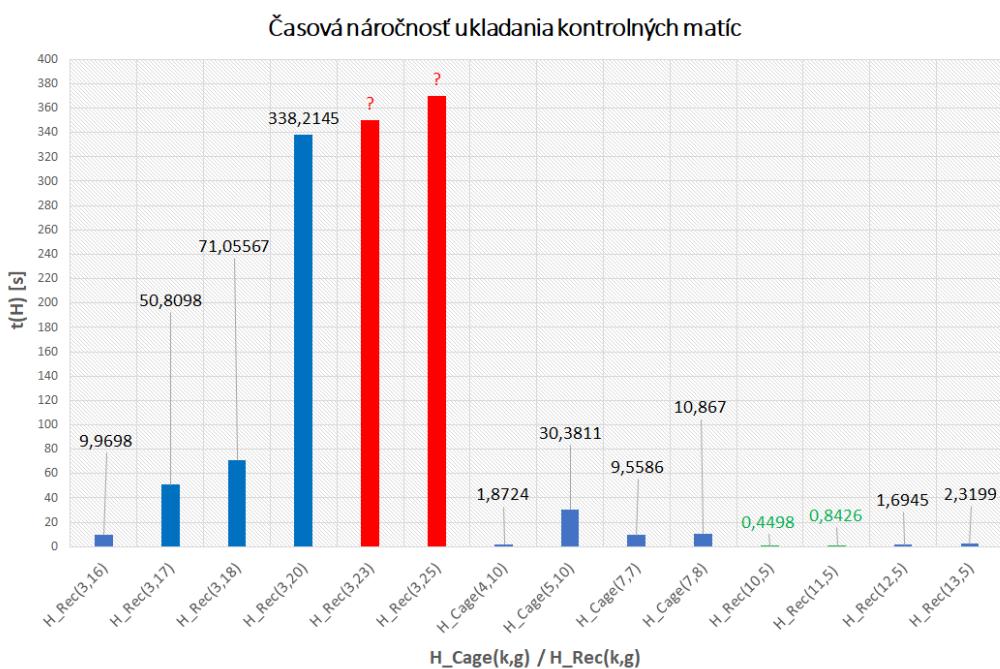
V tabuľke výstupov graficky nezobraziteľných klietok a rekordných grafov konzolovej aplikácie (Tabuľka 6.4) popisujeme výsledky $\text{Cage}(k,g)$ a $\text{Rec}(k,g)$. Vo všetkých prípadoch bola splnená podmienka Moorového ohraničenia $M(k,g)$ zaručujúca existenciu danej $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$, pretože majú rovnajúci sa, nanajvýš väčší počet vrcholov $|ver|$ ako $M(k,g)$. Najväčší počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ má klietka $\text{Cage}(7,8)$ s hodnotou 14112 a najmenší $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ majú $\text{Rec}(3,23)$, $\text{Rec}(3,25)$, $\text{Rec}(10,5)$, $\text{Rec}(11,5)$ a $\text{Rec}(13,5)$, všetky majú len jeden. Najväčšia L bola vygenerovaná z rekordného grafu $\text{Rec}(3,25)$ s rozmerom 108906×163359 , najmenšia H z klietky $\text{Rec}(10,5)$ s rozmerom 124×620 . Rozmery incidenčných matíc rekordných grafov $\text{Rec}(3,23)$ a $\text{Rec}(3,25)$ sa nám súčasť podarilo vygenerovať, ale nepodarilo sa nám matice uložiť. Časovú náročnosť generovania a uloženia incidenčných matíc t(L) popisujeme na obrázku (Obr. 6.19).

Obr. 6.19: Časová náročnosť ukladania incidenčných matíc z konzolovej aplikácie č. 2

Na obrázku časová náročnosť ukladania incidenčných matíc z konzolovej aplikácie č. 2 (Obr. 6.19) zobrazujeme časovú náročnosť generovania a ukladania incidenčných matíc graficky nezobraziteľných $Cage(k,g)$ a $Rec(k,g)$. Najdlhšie sa generovala a ukladala L z $Rec(3,20)$, a to 252,5299 s. Rekordné grafy $Rec(3,23)$ a $(3,25)$ bolo príliš náročné vygenerovať a uložiť, preto ich časové hodnoty kontrolných matíc neuvádzame. Najkratšie bola generovaná a ukladaná L z rekordného grafu $Rec(10,5)$, a to 0,3557 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola L z rekordného grafu $Rec(11,5)$, a to 0,6217 s. Opäť si môžme všimnúť, že klietky, z ktorých generovanie a ukladanie L trvalo najmenej, majú najmenšiu grupu automorfizmov $AutGroup(Cage)$.

Najväčšia H bola vygenerovaná a uložená z rekordného grafu $\text{Rec}(3,20)$ s rozmerom 5375×8064 , najmenšia H z klietky $\text{Rec}(10,5)$, a to 123×620 . Rozmery kontrolných matíc z incidenčných matíc rekordných grafov $\text{Rec}(3,23)$ a $\text{Rec}(3,25)$ sa nám sice podarilo vygenerovať, ale nepodarilo sa nám matice uložiť. Časovú náročnosť generovania a uloženia kontrolných matíc $t(H)$ popisujeme na obrázku (Obr. 6.20).

Obr. 6.20: Časová náročnosť ukladania kontrolných matíc z konzolovej aplikácie č. 2

Na obrázku časová náročnosť ukladania kontrolných matíc z konzolovej aplikácie č. 2 (Obr. 6.20) zobrazujeme časovú náročnosť generovania a ukladania kontrolných matíc z incidenčných matíc graficky nezobraziteľných $\text{Cage}(k,g)$ a $\text{Rec}(k,g)$. Najdlhšie sa generovala a ukladala H z incidenčnej matice $\text{Rec}(3,20)$, a to 338,2145 s. Incidenčné matice rekordných grafov $\text{Rec}(3,23)$ a $(3,25)$ bolo príliš náročné vygenerovať a uložiť, preto neuvádzame ani hodnoty kontrol-

ných matíc. Najkratšie bola generovaná a ukladaná H z rekordného grafu $\text{Rec}(10,5)$, a to 0,4498 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola H z rekordného grafu $\text{Rec}(11,5)$, a to 0,8426 s. Opäť si môžeme všimnúť, že klietky, z ktorých generovanie a ukladanie H trvalo najmenej, majú najmenšiu grupu automorfizmov $\text{AutGroup}(\text{Cage})$.

6.2 Konštrukcia lineárneho kódu z klietky a rekordného grafu

Pre každú klietku $\text{Cage}(k,g)$ a rekordný graf $\text{Rec}(k,g)$ uvádzame parameter r vyjadrujúci počet lineárne nezávislých vektorov, lineárny kód $C(n,m,d)$, počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ získaný z $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$, parameter perfektného kódu $p(n,m,d)$ a optimálneho kódu $o(n,m,d)$, rozmer generujúcej matice G a čas potrebný na jej vygenerovanie a uloženie $t(G)$. Parameter r nám slúži na výpočet maximálneho počtu slov m . Lineárny kód $C(n,m,d)$ je definovaný okrem maximálneho počtu slov aj jeho dĺžkou n a minimálnou kódovou vzdialenosťou d , ktoré vieme získať. Parameter $p(n,m,d)$ vieme vypočítať a určiť, do akej miery je kód perfektný. Parameter $o(n,m,d)$ vieme vypočítať pomocou tabuľkových hodnôt optimálnych lineárnych kódov. Na základe r a n vieme určiť rozmer matice G a $t(G)$ potrebný na vygenerovanie a uloženie G . Výpočet niektorých parametrov je príliš náročný, preto budeme rozlišovať lineárne kódy so všetkými uvažovanými parametrami, lineárne kódy bez parametra optimálneho kódu, lineárne kódy bez minimálnej dĺžky, parametrov perfektného a optimálneho kódu, lineárne kódy bez parametrov.

6.2.1 Lineárne kódy so všetkými uvažovanými parametrami

Výstupy riešenia v CoCalc

Cage	r	$C(n,m,d)$	$p(C)$	$o(C)$	$ A(C) $	G	$t(G)s$
Cage(3,5)	6	$C(15,64,5)$	0.236	0.25	120	6×15	0.0025
Cage(3,6)	8	$C(21,256,6)$	0.028	0.1	336	8×21	0.0023

Tabuľka 6.5: Tabuľka výstupov lineárnych kódov so všetkými uvažovanými parametrami z CoCalc

V tabuľke výstupov lineárnych kódov $C(n,m,d)$ so všetkými uvažovanými parametrami z CoCalc (Tabuľka 6.5) popisujeme výsledky Cage(k,g), pre ktoré sa nám podarilo určiť všetky parametre. Z Cage(k,g) sme vedeli určiť $C(n,m,d)$, rozmery generujúcich matíc G, ako aj samotné matice vytvoriť a uložiť. Na získanie výsledkov bolo potrebné spustiť 2 skripty. Skript *generateGeneratorMatrices* na vygenerovanie generujúcich matíc a ich uloženie do textových súborov a skript *linearCodesData* na získanie informácií o počte riadkov generujúcej matice, dĺžke lineárneho kódu, parametri lineárneho kódu, maximálneho počtu kódových slov, minimálnej Hammingovej vzdialnosti v kóde, počte automorfizmov a rozmeru generujúcej matice.

Výstupy konzolovej aplikácie

Cage	r	$C(n,m,d)$	$p(C)$	$o(C)$	$ A(C) $	G	$t(G)s$
Cage(3,5)	6	$C(15,64,5)$	0.236	0.25	120	6×15	0.0028
Cage(3,6)	8	$C(21,256,6)$	0.028	0.1	336	8×21	0.0065

Tabuľka 6.6: Tabuľka výstupov lineárnych kódov so všetkými uvažovanými parametrami z konzolovej aplikácie

V tabuľke výstupov lineárnych kódov $C(n,m,d)$ so všetkými uvažovanými parametrami z konzolovej aplikácie (Tabuľka 6.6) popisujeme výsledky $\text{Cage}(k,g)$, pre ktoré sa nám podarilo určiť všetky parametre. Z $\text{Cage}(k,g)$ sme vedeli určiť $C(n,m,d)$, rozmery generujúcich matíc G , ako aj samotné matice vytvoriť a uložiť. Takisto bolo možné určiť z lineárnych kódov počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(C)|$, ktoré sú zhodné s počtom automorfizmov z príslušných klietok $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$. Určili sme aj parameter perfektného $p(n,m,d)$ a optimálneho kódu $o(n,m,d)$, ktoré sme medzi sebou porovnali a zistili mierny rozdiel. Lineárny kód $C(15,64,5)$ má parameter optimálneho kódu $o(n,m,d)$ najbližšie k hodnote 1, preto sa javí ako najviac optimálny v porovnaní s kódom $C(21,256,6)$.

6.2.2 Lineárne kódy bez parametra optimálneho kódu

Výstupy riešenia v CoCalc

Cage	r	$C(n,m,d)$	$p(C)$	$A(C)$	G	$t(G)s$
Cage(3,7)	13	$C(36,8192,7)$	0.000931	32	13×36	0.0035
Cage(3,8)	16	$C(45,65536,8)$	0.000028	1440	16×45	0.0205
Cage(4,5)	20	$C(38,1048576,5)$	0.002831	24	20×38	0.005
Cage(4,7)	68	$C(134,29515 \times 10^{16},7)$	5.436×10^{-15}	4	68×134	0.1072
Cage(6,4)	25	$C(36,33554432,4)$	0.018066	1036800	25×36	0.0053

Tabuľka 6.7: Tabuľka výstupov lineárnych kódov bez parametra optimálneho kódu z CoCalc

V tabuľke výstupov lineárnych kódov $C(n,m,d)$ z CoCalc (Tabuľka 6.7) bez parametra optimálneho kódu popisujeme výsledky $\text{Cage}(k,g)$, pre ktoré sa nám podarilo určiť všetky parametre bez $o(n,m,d)$. Z $\text{Cage}(k,g)$ sme vedeli určiť lineárne kódy $C(n,m,d)$, rozmery generujúcich matíc G , ako aj samotné

matice vytvoriť a uložiť. Na získanie výsledkov bolo potrebné spustiť niekoľko skriptov. Skript *generateGeneratorMatrices* na vygenerovanie generujúcich matíc a ich uloženie do textových súborov, skript *linearCodesData* na získanie informácií o počte riadkov generujúcej matice, dĺžke lineárneho kódu, parametri lineárneho kódu, maximálneho počtu kódových slov, minimálnej Hammingovej vzdialenosťi v kóde, počte automorfizmov a rozmeru generujúcej matice. Pre časovú náročnosť však tento skript nezvládne získať informácie pre úplne všetky klietky. Použijeme preto skripty, ktoré získavajú údaje jednotlivo. Pomocou skriptu *maxNWordsLinearCodes* získame maximálne počty kódových slov. Pomocou skriptu *sizeNlinearCodesData* získame dĺžky lineárnych kódov a rozmery generujúcich matíc. Parametre lineárnych kódov získame pomocou skriptu *perfectLinearCodesParameter*. Počet grúp automorfizmov získame pomocou skriptu *autLinearCodesData*. Skript *min-DistanceLinearCodes* nám pomôže získať minimálnu kódovú vzdialenosť.

Výstupy konzolovej aplikácie

Cage	r	C(n,m,d)	p(C)	A(C)	G	t(G)s
Cage(3,7)	13	C(36,8192,7)	0.000931	32	13×36	0.0105
Cage(3,8)	16	C(45,65536,8)	0.000028	1440	16×45	0.0172
Cage(4,5)	20	C(38,1048576,5)	0.002831	24	20×38	0.0182
Cage(4,7)	68	C(134,29515 \times 10^{16} ,7)	5.436 \times 10^{-15}	4	68×134	0.1471
Cage(6,4)	25	C(36,33554432,4)	0.018066	1036800	25×36	0.0157

Tabuľka 6.8: Tabuľka výstupov lineárnych kódov bez parametra optimálneho kódu z konzolovej aplikácie

V tabuľke výsledkov lineárnych kódov $C(n,m,d)$ z konzolovej aplikácie (Tabuľka 6.8) bez parametra optimálneho kódu popisujeme výsledky Cage(k,g), pre ktoré sa nám podarilo určiť všetky parametre bez o(n,m,d). Z Cage(k,g)

sme vedeli určiť lineárny kód $C(n,m,d)$, rozmery generujúcich matíc G , ako aj samotné matice vytvoriť a uložiť. Takisto bolo možné určiť z lineárnych kódov počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(C)|$, ktoré sú zhodné s počtom automorfizmov z príslušných klietok $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$. Určili sme aj parameter perfektného kódu $p(n,m,d)$. Parameter optimálneho kódu $o(n,m,d)$ nie je možné určiť, pretože pre získané $C(n,m,d)$ nie sú známe tabuľkové hodnoty optimálnych kódov. Lineárny kód $C(15,64,5)$ má parameter perfektného kódu $p(n,m,d)$ najbližšie k hodnote 1, preto sa javí ako najviac perfektný v porovnaní s ostatnými kódmi kategórie lineárne kódy bez $o(n,m,d)$ a lineárne kódy so všetkými parametrami. Najväčšiu maticu G s rozmerom 68×134 , najväčší počet kódových slov m s hodnotou 29515×10^{16} a najmenší parameter $p(n,m,d)$ s rozmerom 5.436×10^{-15} sme získali z klietky $\text{Cage}(4,7)$. V tabuľke tiež môžeme pozorovať, že hodnota $p(n,m,d)$ sa znižuje v závislosti od zvyšujúceho sa obvodu g v klietkach. Takisto môžme pozorovať, že zistené d sa zhodujú s hodnotou obvodov klietok $\text{Cage}(k,g)$.

6.2.3 Lineárne kódy bez minimálnej dĺžky, parametrov perfektného a optimálneho kódu

Výstupy riešenia v CoCalc

Cage	r	$C(n,m,d)$	$ A(C) $	G	$t(G)s$
Cage(3,10)	36	$C(105,68719 \times 10^6,?)$	80	36×105	0.037
Cage(3,11)	57	$C(168,14412 \times 10^{13},?)$	64	57×168	0.1124
Rec(3,14)	193	$C(576,12554 \times 10^{54},?)$	96	193×576	1.4845
Rec(3,16)	481	$C(1440,62435 \times 10^{140},?)$	96	481×1440	10.0769
Cage(4,9)	271	$C(540,37943 \times 10^{77},?)$	90	271×540	1.6189
Cage(4,10)	385	$C(768,78804 \times 10^{111},?)$	768	385×768	3.4982
Cage(7,5)	126	$C(175,85071 \times 10^{33},?)$	252000	126×175	0.2828
Cage(7,7)	1601	$C(2240,88925 \times 10^{476},?)$	320	1601×2240	38.6138
Cage(7,8)	1681	$C(2352,10750 \times 10^{502},?)$	14112	1681×2352	60.9157
Rec(10,5)	497	$C(620,40918 \times 10^{144},?)$	1	497×620	3.0941
Rec(11,5)	694	$C(847,82190 \times 10^{204},?)$	1	694×847	6.4677
Rec(12,5)	1016	$C(1218,70222 \times 10^{301},?)$	203	1016×1218	14.0166
Rec(13,5)	1266	$C(1495,12705 \times 10^{377},?)$	1	1266×1495	19.7162

Tabuľka 6.9: Tabuľka výstupov lineárnych kódov bez minimálnej dĺžky, parametrov perfektného a optimálneho kódu z CoCalc

V tabuľke výstupov lineárnych kódov $C(n,m,d)$ z CoCalc (Tabuľka 6.9) bez minimálnej dĺžky d , parametrov perfektného $p(n,m,d)$ a optimálneho $o(n,m,d)$ kódu popisujeme výsledky Cage(k,g) a Rec(k,g), pre ktoré sa nám podarilo určiť všetky parametre bez d , $o(n,m,d)$ a $p(n,m,d)$. Z Cage(k,g) a Rec(k,g) sme vedeli určiť lineárne kódy $C(n,m,d)$, rozmery generujúcich matíc G , ako aj samotné matice vytvoriť a uložiť. Takisto bolo možné určiť z lineárnych kódov počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(C)|$, ktoré sú zhodné s počtom automorfizmov z príslušných klietok $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$. Parametre $o(n,m,d)$ a $p(n,m,d)$ nie je možné určiť, pretože pre získané lineárne kódy

nie sú známe tabuľkové hodnoty optimálnych kódov a d je príliš náročné. Najväčšiu maticu G s rozmerom 1945×3240 a najväčší počet kódových slov m s hodnotou 31867×10^{581} sme získali z klietky Cage(5,10).

Výstupy konzolovej aplikácie

Cage	r	C(n,m,d)	A(C)	G	t(G)s
Cage(3,10)	36	C($105,68719 \times 10^6,?$)	80	36×105	0.0662
Cage(3,11)	57	C($168,14412 \times 10^{13},?$)	64	57×168	0.163
Rec(3,14)	193	C($576,12554 \times 10^{54},?$)	96	193×576	1.9973
Rec(3,16)	481	C($1440,62435 \times 10^{140},?$)	96	481×1440	15.4061
Rec(3,17)	1089	C($3264,66323 \times 10^{323},?$)	544	1089×3264	71.3121
Rec(3,18)	1281	C($3840,41632 \times 10^{381},?$)	640	1281×3840	93.942
Cage(4,9)	271	C($540,37943 \times 10^{77},?$)	90	271×540	2.4518
Cage(4,10)	385	C($768,78804 \times 10^{111},?$)	768	385×768	4.8246
Cage(5,10)	1945	C($3240,31867 \times 10^{581},?$)	3888	1945×3240	108.6707
Cage(7,5)	126	C($175,85071 \times 10^{33},?$)	252000	126×175	0.3401
Cage(7,7)	1601	C($2240,88925 \times 10^{476},?$)	320	1601×2240	56.0774
Cage(7,8)	1681	C($2352,10750 \times 10^{502},?$)	14112	1681×2352	67.2594
Rec(10,5)	497	C($620,40918 \times 10^{144},?$)	1	497×620	4.5527
Rec(11,5)	694	C($847,82190 \times 10^{204},?$)	1	694×847	8.7172
Rec(12,5)	1016	C($1218,70222 \times 10^{301},?$)	203	1016×1218	18.4707
Rec(13,5)	1266	C($1495,12705 \times 10^{377},?$)	1	1266×1495	28.5862

Tabuľka 6.10: Tabuľka výstupov lineárnych kódov bez minimálnej dĺžky, parametrov perfektného a optimálneho kódu z konzolovej aplikácie

V tabuľke výstupov lineárnych kódov C(n,m,d) z konzolovej aplikácie (Tabuľka 6.10) bez minimálnej dĺžky d, parametrov perfektného p(n,m,d) a optimálneho o(n,m,d) kódu popisujeme výsledky Cage(k,g) a Rec(k,g), pre ktoré sa nám podarilo určiť všetky parametre bez d, o(n,m,d) a p(n,m,d). Z Cage(k,g) a Rec(k,g) sme vedeli určiť lineárne kódy C(n,m,d), rozmery generujúcich matíc G, ako aj samotné matice vytvoriť a uložiť. Takisto bolo

možné určiť z lineárnych kódov počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(C)|$, ktoré sú zhodné s počtom automorfizmov z príslušných klietok $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$. $o(n,m,d)$ a $p(n,m,d)$ nie je možné určiť, pretože pre získané lineárne kódy nie sú známe tabuľkové hodnoty optimálnych kódov a d je príliš náročné. Najväčšiu maticu G s rozmerom 1945×3240 a najväčší počet kódových slov m s hodnotou 31867×10^{581} sme získali z klietky Cage(5,10).

6.2.4 Lineárne kódy bez parametrov

Výstupy riešenia v CoCalc

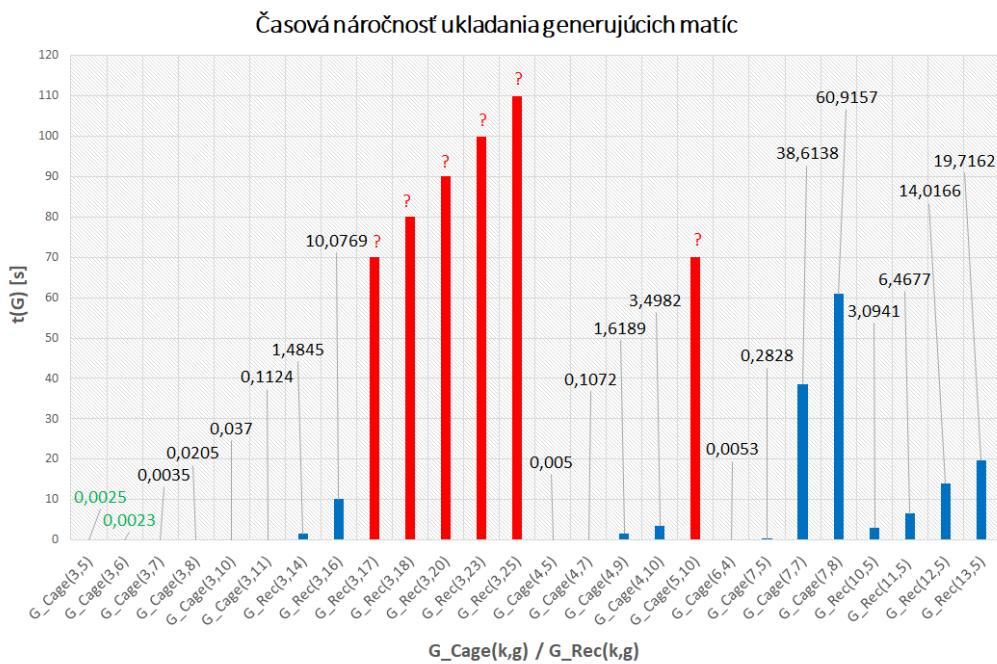
Pre Cage(5,10), Rec(3,17), Rec(3,18), Rec(3,20), Rec(3,23) a Rec(3,25) sa nám nepodarilo z online aplikácie CoCalc určiť žiadnen parameter. Generovanie informácií bolo výpočtovo príliš náročné pri použití akéhokoľvek skriptu vychádzajúceho zo vstupných generujúcich matíc. Z Rec(k,g) sme nevedeli určiť ani jeden parameter $C(n,m,d)$, rozmery generujúcich matíc G , ako aj samotné matice vytvoriť a uložiť. Takisto nebolo možné určiť z $C(n,m,d)$ počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(C)|$. Bez d nie sme schopní určiť parameter perfektného a optimálneho kódu.

Výstupy konzolovej aplikácie

Pre Rec(3,20), Rec(3,23) a Rec(3,25) sa nám nepodarilo z konzolovej aplikácie určiť žiadnen parameter, rozmery generujúcich matíc G , ako aj samotné matice vytvoriť a uložiť. Takisto nebolo možné určiť z $C(n,m,d)$ počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(C)|$. Bez d nie sme schopní určiť parameter perfektného a optimálneho kódu. Určiť všetky parametre je pre naše zariadenie príliš náročné.

Výstupy riešenia v CoCalc

Časovú náročnosť generovania a uloženia generujúcich matíc $t(G)$ z CoCalc popisujeme na obrázku (Obr. 6.21).

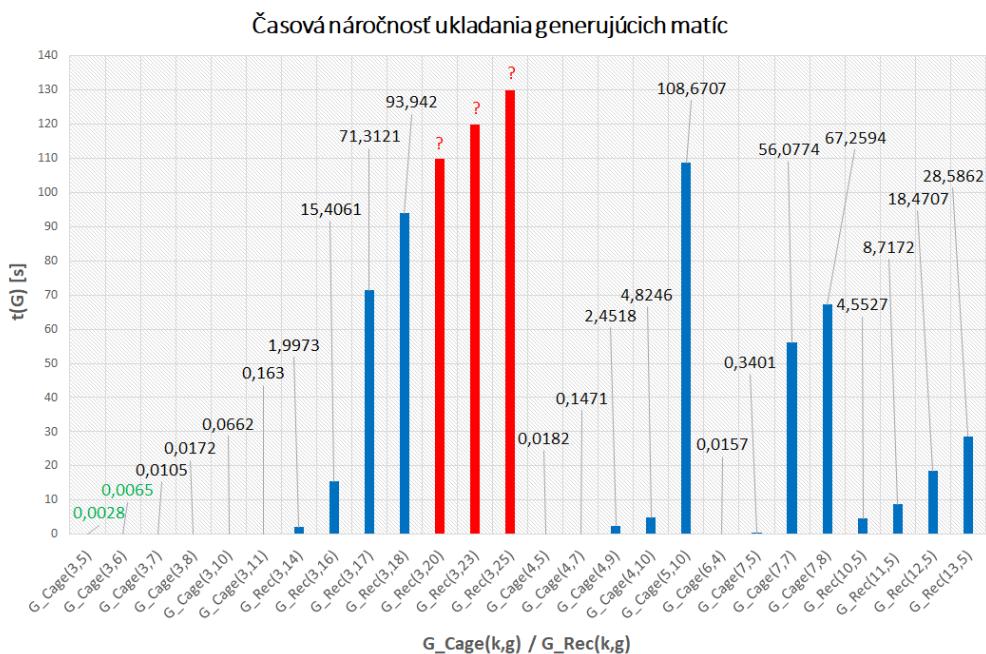

Obr. 6.21: Časová náročnosť ukladania generujúcich matíc z CoCalc

Na obrázku časová náročnosť ukladania generujúcich matíc z CoCalc (Obr. 6.21) zobrazujeme časovú náročnosť generovania a ukladania G. Najdlhšie sa generovala a ukladala G z klietky Cage(7,8), a to 60,9157 s. G z rekordných grafov Cage(5,10), Rec(3,17), Rec(3,18), Rec(3,20), Rec(3,23) a Rec(3,25) bolo príliš náročné vygenerovať a uložiť, preto ich $t(G)$ neuvádzame. Najkratšie bola generovaná a ukladaná G z klietky Cage(3,6), a to 0,0023 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola G z klietky Cage(3,5), a to 0,0025 s.

Výstupy riešenia v konzolovej aplikácii

Časovú náročnosť generovania a uloženia generujúcich matíc $t(G)$ z konzolovej aplikácie popisujeme na nasledujúcom obrázku (Obr. 6.22).

Obr. 6.22: Časová náročnosť ukladania generujúcich matíc z konzolovej aplikácie

Na obrázku časová náročnosť ukladania generujúcich matíc z konzolovej aplikácie (Obr. 6.22) zobrazujeme časovú náročnosť generovania a ukladania G . Najdlhšie sa generovala a ukladala G z klietky $\text{Cage}(5,10)$, a to 108,6707 s. G z rekordných grafov $\text{Rec}(3,20)$, $\text{Rec}(3,23)$ a $\text{Rec}(3,25)$ bolo príliš náročné vygenerovať a uložiť, preto ich $t(G)$ neuvádzame. Najkratšie bola generovaná a ukladaná G z klietky $\text{Cage}(3,5)$, a to 0,0028 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola G z klietky $\text{Cage}(3,6)$, a to 0,0065 s.

6.3 Konštrukcia grupy automorfizmov z grafu

Pre každú klietku $\text{Cage}(k,g)$ a rekordný graf $\text{Rec}(k,g)$ uvádzame počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ získaný z $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$ a čas potrebný na uloženie $t(\text{AutG}(\text{Cage}))$. Z lineárnych kódov $C(n,m,d)$ vytvorených z klietok a rekordných grafov sme zistili, že veľkosť grupy automorfizmov $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ vygenerovaná z $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$ je totožná s veľkosťou grupy automorfizmov vygenerovanou z lineárneho kódu $\text{AutGroup}(C)$, ktorý sme získali z rovnakej $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$. Tieto $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ ukladáme jednotlivo do textových súborov. Z jednotlivých automorfizmov grupy $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ však vieme zistiť pre každý jeden automorfizmus matice L , H , G a porovnať ich s predošlými výsledkami matíc získaných priamo z $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$. Výsledky porovnávame v nasledujúcej tabuľke.

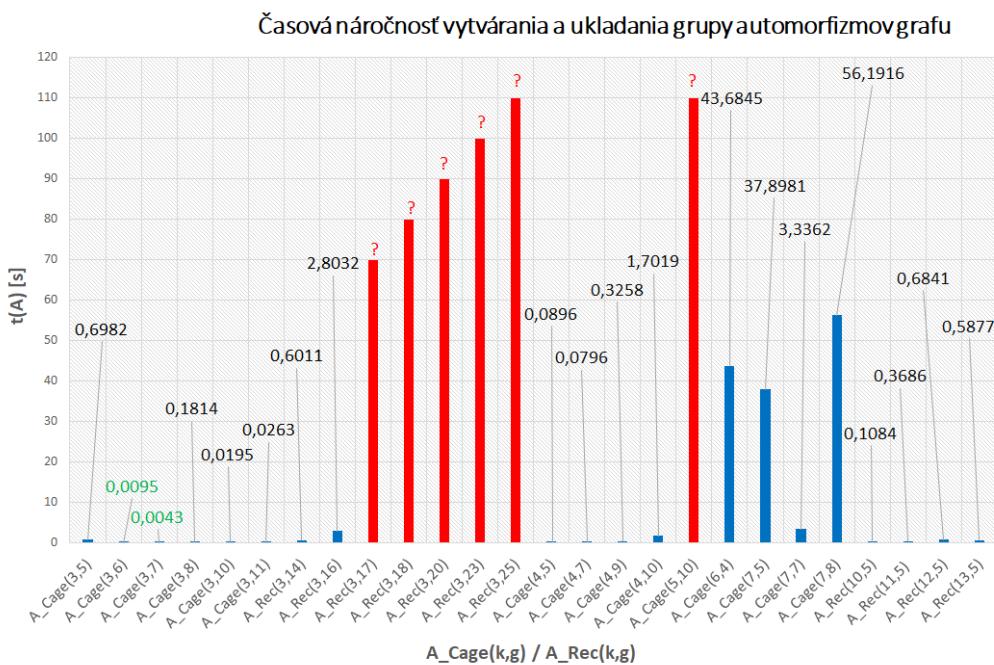
Výstupy riešenia v CoCalc

Cage	$ \text{AutGroup}(\text{Cage}) $	$t(\mathbf{A})s$
Cage(3,5)	120	0.6982
Cage(3,6)	336	0.0095
Cage(3,7)	32	0.0043
Cage(3,8)	1440	0.1814
Cage(3,10)	80	0.0195
Cage(3,11)	64	0.0263
Rec(3,14)	96	0.6011
Rec(3,16)	96	2.8032
Rec(3,17)	?	?
Rec(3,18)	?	?
Rec(3,20)	?	?
Rec(3,23)	?	?
Rec(3,25)	?	?
Cage(4,5)	24	0.0896
Cage(4,7)	4	0.0796
Cage(4,9)	90	0.3258
Cage(4,10)	768	1.7019
Cage(5,10)	?	?
Cage(6,4)	1036800	43.6845
Cage(7,5)	252000	37.8981
Cage(7,7)	320	3.3362
Cage(7,8)	14112	56.1916
Rec(10,5)	1	0.1084
Rec(11,5)	1	0.3686
Rec(12,5)	203	0.6841
Rec(13,5)	1	0.5877

Tabuľka 6.11: Tabuľka výstupov grúp automorfizmov získaných z klietok alebo rekordných grafov z CoCalc

V tabuľke výstupov grúp automorfizmov získaných z klietok alebo rekordných grafov z CoCalc (Tabuľka 6.11) popisujeme čas generovania a uloženie

nia grupy automorfizmov grafu, ako aj veľkosť samotnej grupy. Pomocou skriptu *generateAutCodesFromCages* vieme získať časy generovania a uloženia jednotlivých grúp automorfizmov. Informácia o počte automorfizmov je už známa z predošlých riešení. Na obrázku (Obr. 6.23) znázorňujeme časovú náročnosť ukladania grúp automorfizmov klietok alebo rekordných grafov z CoCalc.

Obr. 6.23: Časová náročnosť ukladania grúp automorfizmov Cage/Rec z CoCalc

Na obrázku časová náročnosť ukladania grúp automorfizmov klietok alebo rekordných grafov (Obr. 6.23) z CoCalc zobrazujeme časovú náročnosť $t(A)$. Z grafov Rec(3,17), Rec(3,18), Rec(3,20), Rec(3,23), Rec(3,25) a Cage (5,10) nemáme uložené incidenčné matice, ktoré sú potrebné na vstupe pre skript *generateAutCodesFromCages*, takže pre ne nevieme určiť grupy automorfizmov grafov. Najdlhšie sa generovala a ukladala AutGroup(Cage) z klietky

$\text{Cage}(7,8)$, a to 56,1916 s. Ako druhá sa generovala a ukladala $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ z klietky $\text{Cage}(6,4)$, a to 43,6845 s. Najkratšie bola generovaná a ukladaná $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ z $\text{Cage}(3,7)$, a to 0,0043 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ z klietky $\text{Cage}(3,6)$, a to 0,0095 s.

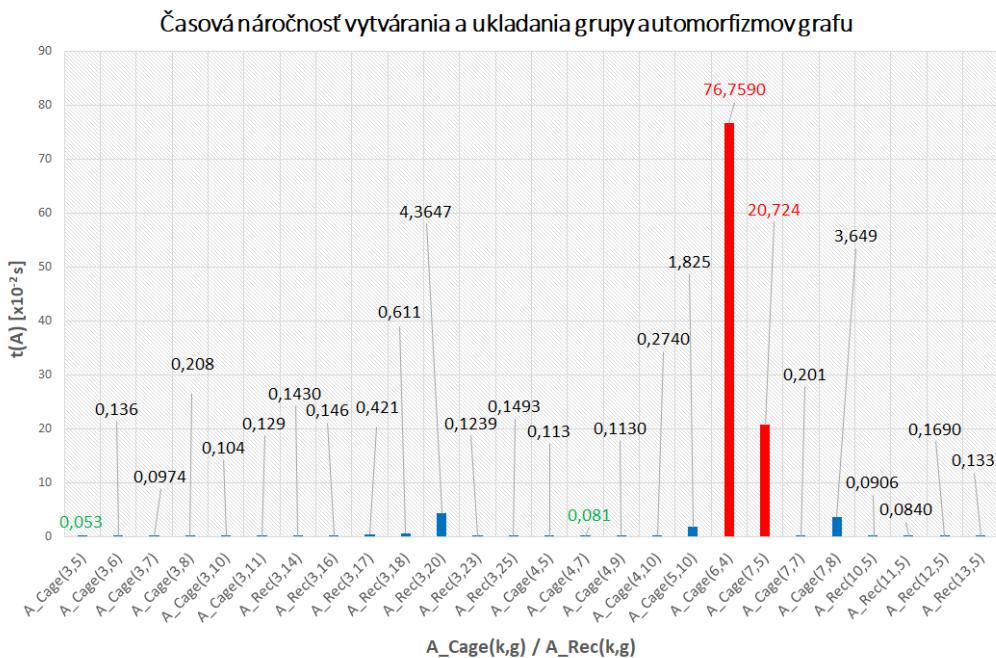
Výstupy konzolovej aplikácie

Cage	$ \text{AutGroup}(\text{Cage}) $	$t(\mathbf{A})s$
Cage(3,5)	120	0.00053
Cage(3,6)	336	0.00136
Cage(3,7)	32	0.000974
Cage(3,8)	1440	0.00208
Cage(3,10)	80	0.00104
Cage(3,11)	64	0.00129
Rec(3,14)	96	0.00143
Rec(3,16)	96	0.00146
Rec(3,17)	544	0.00421
Rec(3,18)	640	0.00611
Rec(3,20)	2688	0.043647
Rec(3,23)	1	0.001239
Rec(3,25)	1	0.001493
Cage(4,5)	24	0.00113
Cage(4,7)	4	0.00081
Cage(4,9)	90	0.00113
Cage(4,10)	768	0.00274
Cage(5,10)	3888	0.01825
Cage(6,4)	1036800	0.76759
Cage(7,5)	252000	0.20724
Cage(7,7)	320	0.00201
Cage(7,8)	14112	0.03649
Rec(10,5)	1	0.000906
Rec(11,5)	1	0.00084
Rec(12,5)	203	0.00169
Rec(13,5)	1	0.00133

Tabuľka 6.12: Tabuľka výstupov grúp automorfizmov získaných z klietok alebo rekordných grafov z konzolovej aplikácie

Vo všetkých prípadoch majú Cage(k,g) a Rec(k,g) totožné matice G z automorfizmov s G získanou priamo z lineárneho kódu $C(n,m,d)$, ktorý bol

vygenerovaný z totožnej $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$. Rovnako sú totožné aj kontrolné matice H získané z automorfizmov s kontrolnými maticami získanými z incidenčných matíc grafu. V prípade incidenčnej matice L platí, že L získané z jednotlivých automorfizmov príslušnej grupy automorfizmov $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ sa medzi sebou líšia, avšak rozmery L ostávajú zachované pre všetky rovnaké. Tým pádom sa všetky okrem jednej jedinej L nezhodujú ani s L získanou priamo z príslušnej $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$. Tieto výsledky neuvádzme v tabuľke, ale je možné si ich porovnať na základe uložených L , H , G v textových súboroch a zobrazených matíc L , H , G v konzolovej aplikácii, kde je možné pre jednotlivé automorfizmy tieto matice zobraziť. V tabuľke (Tabuľka 6.12) popisujeme časovú náročnosť generovania $t(A)$ a uloženia $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ získaných z $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$ $t(A)$ v konzolovej aplikácii a zobrazíme si ju na obrázku (Obr. 6.20).

Obr. 6.24: Časová náročnosť ukladania grúp automorfizmov Cage/Rec z konzolovej aplikácie

Na obrázku časová náročnosť ukladania grúp automorfizmov Cage/Rec z konzolovej aplikácie (Obr. 6.24) zobrazujeme $t(A)$. Najdlhšie sa generovala a ukladala AutGroup(Cage) z klietky Cage(6,4), a to 0,76759 s. Ako druhá sa generovala a ukladala AutGroup(Cage) z klietky Cage(7,5), a to 0,20724 s. Najkratšie bola generovaná a ukladaná AutGroup(Cage) z rekordného grafu Rec(3,5), a to 0,00053 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola AutGroup(Cage) z klietky Cage(4,7), a to 0,00081 s. Môžeme si všimnúť, že Cage(k,g) a Rec(k,g), z ktorých generovanie a ukladanie AutGroup(Cage) trvalo najviac, majú najväčšiu AutGroup(Cage). Generovať lineárne kódy je v našom prípade možné 2 spôsobmi. Prvý spôsob je priamo z klietky a druhý spôsob je z automorfizmu získaného z toho istého grafu. Ak porovnáme lineárne kódy vygenerované z klietky alebo rekordného grafu s lineárnymi kódmi

vygenerovanými z klietkového automorfizmu alebo automorfizmu rekordného grafu tej istej klietky alebo rekordného grafu, tak zistíme, že sa jedná o totožné lineárne kódy s rovnakou generujúcou maticou a kontrolnou maticou, ale rozdielnou incidenčnou maticou, avšak rozmery matíc ostávajú takisto zachované. Rozdielnosť incidenčných matíc je spôsobená permutáciou vrcholov.

6.4 Konštrukcia grupy automorfizmov z lineárneho kódu

Pre každú klietku $\text{Cage}(k,g)$ a rekordný graf $\text{Rec}(k,g)$ uvádzame z nich vygenerovaný lineárny kód, počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(C)|$ získaný z lineárneho kódu a čas potrebný na uloženie grupy automorfizmov $t(A)$. Z lineárnych kódov $C(n,m,d)$ klietok a rekordných grafov sme zistili, že grupa automorfizmov $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ vygenerovaná z $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$ je totožná s grupou automorfizmov vygenerovanou z lineárneho kódu $\text{AutGroup}(C)$, ktorý sme získali z rovnakej $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$. Tým pádom majú aj rovnakú veľkosť $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$, avšak lišia sa v tom, aké údaje reprezentujú. Kým $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ sa skladá z permutácií vrcholov, $\text{AutGroup}(C)$ sa skladá z permutácií hrán. $\text{AutGroup}(C)$ ukladáme jednotlivovo do textových súborov. Výsledné automorfizmy lineárnych kódov je možné porovnať s automorfizmami klietok alebo rekordných grafov. Výsledky zobrazujeme v nasledujúcej tabuľke.

Výstupy riešenia v CoCalc

Cage	$C(n,m,d)$	$ \text{AutGroup}(C) $	$t(A)s$
Cage(3,5)	$C(15,64,5)$	120	0.000729
Cage(3,6)	$C(21,256,6)$	336	0.001508
Cage(3,7)	$C(36,8192,7)$	32	?
Cage(3,8)	$C(45,65536,8)$	1440	?
Cage(3,10)	$C(105,68719 \times 10^6,?)$	80	?
Cage(3,11)	$C(168,14412 \times 10^{13},?)$	64	?
Rec(3,14)	$C(576,12554 \times 10^{54},?)$	96	?
Rec(3,16)	$C(1440,62435 \times 10^{140},?)$	96	?
Rec(3,17)	?	?	?
Rec(3,18)	?	?	?
Rec(3,20)	?	?	?
Rec(3,23)	?	?	?
Rec(3,25)	?	?	?
Cage(4,5)	$C(38,1048576,5)$	24	?
Cage(4,7)	$C(134,29515 \times 10^{16},7)$	4	?
Cage(4,9)	$C(540,37943 \times 10^{77},?)$	90	?
Cage(4,10)	$C(768,78804 \times 10^{111},?)$	768	?
Cage(5,10)	?	?	?
Cage(6,4)	$C(36,33554432,4)$	1036800	?
Cage(7,5)	$C(175,85071 \times 10^{33},?)$	252000	?
Cage(7,7)	$C(2240,88925 \times 10^{476},?)$	320	?
Cage(7,8)	$C(2352,10750 \times 10^{502},?)$	14112	?
Rec(10,5)	$C(620,40918 \times 10^{144},?)$	1	?
Rec(11,5)	$C(847,82190 \times 10^{204},?)$	1	?
Rec(12,5)	$C(1218,70222 \times 10^{301},?)$	203	?
Rec(13,5)	$C(1495,12705 \times 10^{377},?)$	1	?

Tabuľka 6.13: Tabuľka výstupov grúp automorfizmov získaných z lineárnych kódov v CoCalc

V tabuľke výstupov grúp automorfizmov získaných z lineárnych kódov v CoCalc (Tabuľka 6.13) popisujeme čas generovania a uloženia grupy automor-

fizmov grafu, ako aj veľkosť samotnej grupy a parametre lineárneho kódu, z ktorého bola grúpa automorfizmov vygenerovaná. Pomocou skriptu *generateAutGroupLCode* vieme získať časy generovania a uloženia jednotlivých grúp automorfizmov. Informácie o počte automorfizmov a parametroch lineárnych kódov sú už známe z predošlých riešení. Podarilo sa nám vygenerovať grúpy automorfizmov iba pre 2 lineárne kódy. Pre C(15,64,5) generovanie a ukladanie trvalo 0,000729 s. a pre C(21,256,6) generovanie a ukladanie trvalo 0,001508 s. Pre malý počet vygenerovaných a uložených grúp neuvádzame ani obrázok časovej náročnosti ukladania grúp automorfizmov lineárnych kódov z CoCalc.

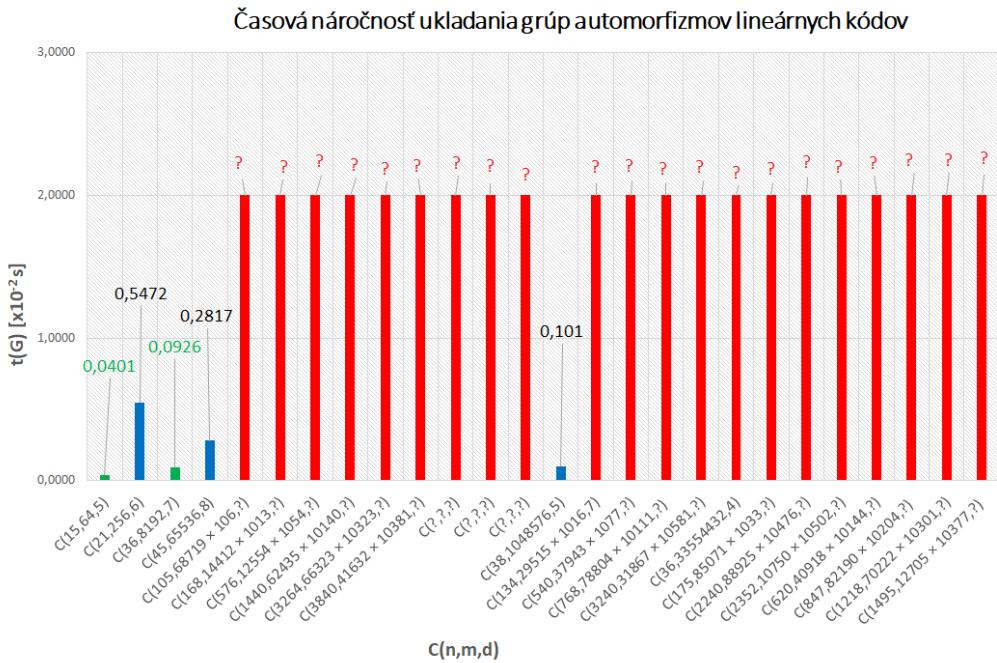
Výstupy konzolovej aplikácie

Cage	C(n,m,d)	AutGroup(C)	t(A)s
Cage(3,5)	C(15,64,5)	120	0.000401
Cage(3,6)	C(21,256,6)	336	0.005472
Cage(3,7)	C(36,8192,7)	32	0.000926
Cage(3,8)	C(45,65536,8)	1440	0.002817
Cage(3,10)	C($105,68719 \times 10^6,?$)	80	?
Cage(3,11)	C($168,14412 \times 10^{13},?$)	64	?
Rec(3,14)	C($576,12554 \times 10^{54},?$)	96	?
Rec(3,16)	C($1440,62435 \times 10^{140},?$)	96	?
Rec(3,17)	C($3264,66323 \times 10^{323},?$)	544	?
Rec(3,18)	C($3840,41632 \times 10^{381},?$)	640	?
Rec(3,20)	C(?, ?, ?)	2688	?
Rec(3,23)	C(?, ?, ?)	1	?
Rec(3,25)	C(?, ?, ?)	1	?
Cage(4,5)	C(38,1048576,5)	24	0.00101
Cage(4,7)	C($134,29515 \times 10^{16},7$)	4	?
Cage(4,9)	C($540,37943 \times 10^{77},?$)	90	?
Cage(4,10)	C($768,78804 \times 10^{111},?$)	768	?
Cage(5,10)	C($3240,31867 \times 10^{581},?$)	3888	?
Cage(6,4)	C(36,33554432,4)	1036800	?
Cage(7,5)	C($175,85071 \times 10^{33},?$)	252000	?
Cage(7,7)	C($2240,88925 \times 10^{476},?$)	320	?
Cage(7,8)	C($2352,10750 \times 10^{502},?$)	14112	?
Rec(10,5)	C($620,40918 \times 10^{144},?$)	1	?
Rec(11,5)	C($847,82190 \times 10^{204},?$)	1	?
Rec(12,5)	C($1218,70222 \times 10^{301},?$)	203	?
Rec(13,5)	C($1495,12705 \times 10^{377},?$)	1	?

Tabuľka 6.14: Tabuľka výstupov grúp automorfizmov získaných z lineárnych kódov v konzolovej aplikácii

V tabuľke výsledkov grúp automorfizmov získaných z lineárnych kódov v konzolovej aplikácii (Tabuľka 6.14) popisujeme časovú náročnosť generovania

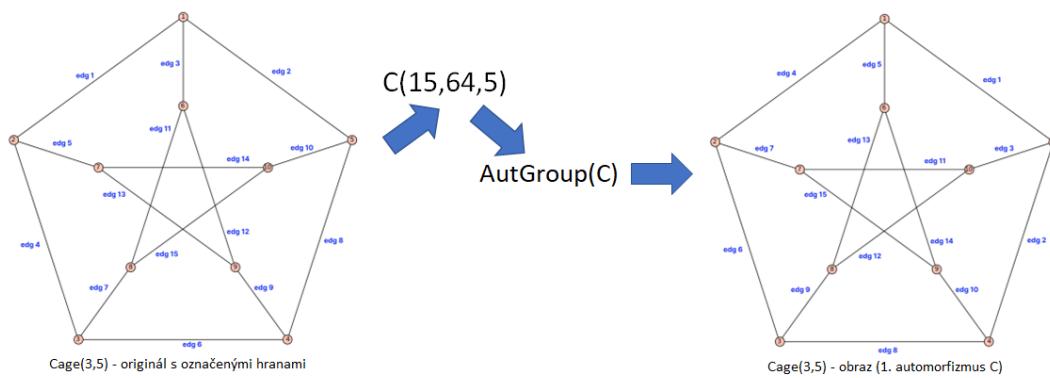
$t(A)$ a uloženia $\text{AutGroup}(C)$ lineárnych kódov získaných z $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$ $t(A)$ a zobrazíme si ju na nasledujúcom obrázku (Obr. 6.25).

Obr. 6.25: Časová náročnosť ukladania grúp automorfizmov lineárnych kódov z konzolovej aplikácie

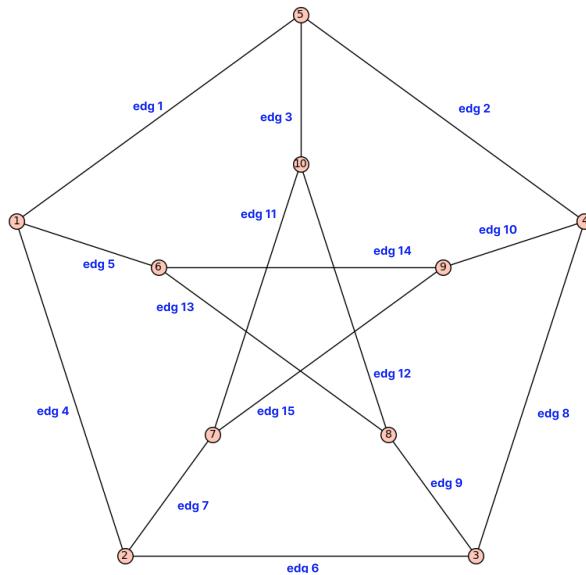
Generovanie výsledných grúp automorfizmov z lineárnych kódov v konzolovej aplikácii bolo výpočtovo príliš náročné, pretože sa nám podarilo vygenerovať a uložiť grupy iba pre 5 lineárnych kódov, a to $C(15,64,5)$, $C(21,256,6)$, $C(36,8192,7)$, $C(45,65536,8)$ a $C(38,1048576,5)$. Najkratšie bola generovaná a ukladaná $\text{AutGroup}(C)$ z lineárneho kódu $C(15,64,5)$, a to 0,000401 s. Druhá najkratšie bola generovaná a ukladaná $\text{AutGroup}(C)$ z lineárneho kódu $C(36,8192,7)$, a to 0,000926 s. Veľa $\text{AutGroup}(C)$ z lineárneho kódu sme nevedeli určiť. Výpočet sa skomplikoval tým, že berieme do úvahy aj vrcholy, medzi ktorými hrana existuje, avšak bez nich nevieme určiť preusporiadanie hrán. Domnievame sa, že automorfizmy z grupy automorfizmov

lineárneho kódu získaného z klietky alebo rekordného grafu zodpovedajú automorfizmom z grupy automorfizmov samotnej klietky alebo rekorného grafu. Pre overenie tohto tvrdenia sme klietke Cage(3,5) pridali označenie hrán a na základe prvého automorfizmu, ktorý sme získali z lineárneho kódu C(15,64,5) sme nakreslili obraz Cage(3,5) (Obr. 6.26).

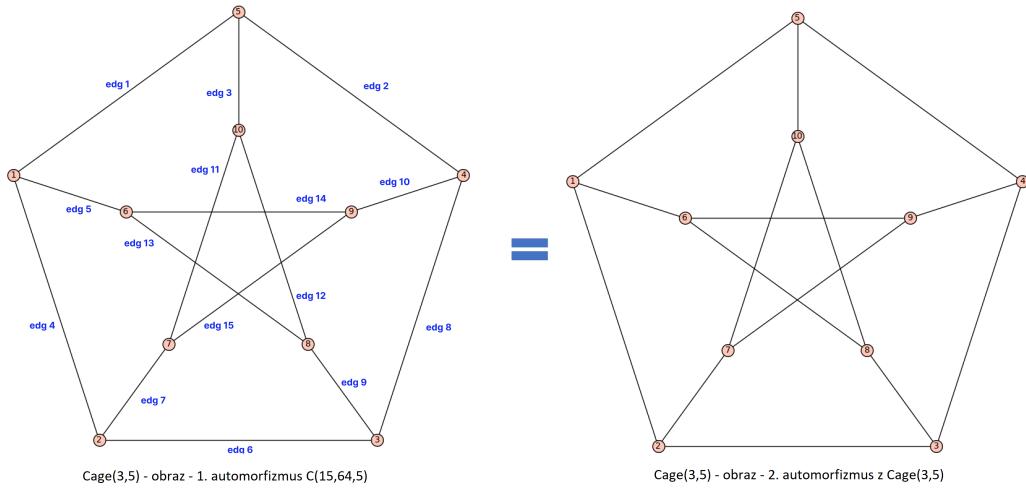
Obr. 6.26: Obraz Cage(3,5) zostrojený z prvého automorfizmu C(15,64,5)

Ak by sme získaný obraz Cage(3,5) zostrojený z prvého automorfizmu C(15,64,5) upravili tak, aby sa jednotlivé hrany nachádzali na pôvodných miestach ako má originálny graf Cage(3,5), dostaneme obraz (Obr. 6.27).

Obr. 6.27: Obraz Cage(3,5) zostrojený z prvého automorfizmu $C(15,64,5)$ s preusporiadanými vrcholmi

Obrazy sme porovnali so získanými obrazmi automorfizmov pre tú istú klietku a zistili sme, že prvý automorfizmus získaný z $C(15,64,5)$ je totožný s druhým automorfizmom získaným priamo z Cage(3,5) (Obr. 6.28).

Obr. 6.28: Porovnanie obrazov z Cage(3,5)

Grupy automorfizmov grafu a lineárneho kódu reprezentujú rovnaké obrazy. Obe grupy automorfizmov majú rovnakú veľkosť, líšia sa iba v poradí automorfizmov a údajmi, ktoré sú automorfizmami reprezentované (permutáciami vrcholov alebo hrán).

6.5 Porovnanie výstupov

Pri konštrukcii klietok Cage(k,g), rekordných grafov Rec(k,g) incidenčných matíc L a z nich aj kontrolných matíc H sme Cage(k,g) a Rec(k,g) rozdelili na základe možnosti zobrazenia ich grafu na graficky zobraziteľné Cage(k,g) alebo Rec(k,g) a graficky nezobraziteľné Cage(k,g) alebo Rec(k,g). Vo všetkých prípadoch bola splnená podmienka Moorového ohraničenia M(k,g) zaručujúca existenciu danej Cage(k,g) alebo Rec(k,g). Schopnosť získať parametre R, $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$, rozmery incidenčnej L a kontrolnej matice H sa líšila v závislosti od použitého riešenia. Kým v konzolovej aplikácii sme

získali všetky údaje, pre riešenie z online aplikácie CoCalc bolo príliš náročné získať spomínané údaje z $\text{Rec}(3,17)$, $\text{Rec}(3,18)$, $\text{Rec}(3,20)$, $\text{Rec}(3,23)$, $\text{Rec}(3,25)$ a $\text{Cage}(5,10)$. Správnosť $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ sme overili pomocou hodnôt $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ z tabuľky $\text{Rec}(k,g)$ tým, že sme výsledok porovnali s očakávanou hodnotou, a takisto nám ho potvrdil aj dokument [EJ13], kde sú niektoré informácie o známych $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$ uvedené. Najväčší počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ v oboch riešeniach má klietka $\text{Cage}(6,4)$ s hodnotou 1036800 a najmenší počet $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ majú podľa riešenia konzolovej aplikácie $\text{Rec}(3,23)$, $\text{Rec}(3,25)$, $\text{Rec}(10,5)$, $\text{Rec}(11,5)$ a $\text{Rec}(13,5)$. Ich grupy automorfizmov majú veľkosť 1. Podľa online aplikácie CoCalc majú najmenší počet $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ $\text{Rec}(10,5)$, $\text{Rec}(11,5)$ a $\text{Rec}(13,5)$. Rekordné grafy $\text{Rec}(3,23)$ a $\text{Rec}(3,25)$ nebolo možné vygenerovať. Najmenšia incidenčná matica L bola vygenerovaná v oboch riešeniach z klietky $\text{Cage}(3,5)$ s rozmerom 10×15 a najväčšia L bola vygenerovaná z rekordného grafu $\text{Rec}(3,25)$ s hodnotou 108906×163359 z konzolovej aplikacie. Najmenšia kontrolná matica H bola vygenerovaná v oboch riešeniach z klietky $\text{Cage}(3,5)$ s hodnotou 9×15 a najväčšia H bola vygenerovaná z rekordného grafu $\text{Rec}(3,25)$ s hodnotou 108905×163359 z konzolovej aplikacie. V online aplikácii CoCalc bola najväčšia H aj L vygenerovaná z klietky $\text{Cage}(7,8)$. Incidenčná matica mala rozmer 672×2352 a kontrolná matica mala rozmer 671×2352 . Incidenčné aj kontrolné matice rekordných grafov $\text{Rec}(3,23)$ a $\text{Rec}(3,25)$ bolo pre konzolovú aplikáciu príliš náročné vygenerovať a uložiť, preto ich hodnoty neuvádzame. Najdlhšie sa generovala a ukladala L z rekordného $\text{Rec}(3,20)$, a to 252,5299 s. a z nej sme dostali kontrolnú maticu a uložili ju za 338,2145 s. Najkratšie bola generovaná a ukladaná L z klietky $\text{Cage}(3,6)$, a to 0,0028 s. a z nej sa najrýchlejšie generovala a uložila kontrolná matica (za 0,005 s). Pre online aplikáciu CoCalc bolo prí-

liš náročné vygenerovať a uložiť incidenčné a kontrolné matice z rekordných grafov Rec(3,17), Rec(3,18), Rec(3,20), Rec(3,23) a Rec(3,25) a Cage(5,10), preto rovnako ich hodnoty neuvádzame. Najkratšie bola generovaná a ukladaná L z klietky Cage(3,6), a to 0,0053 s. a z nej sa najrýchlejšie generovala a uložila kontrolná matica (za 0,0017 s).

Na základe incidenčnej matice grafu, z ktorej sme najskôr získali H, sme boli schopní vygenerovať lineárny kód $C(n,m,d)$, ako aj jeho generujúcu maticu G. Z generujúcich matíc G sme zistovali r, m, d, a takisto $p(n,m,d)$. Tento parameter sme porovnávali s parametrom optimálneho kódu $o(n,m,d)$ v dvoch prípadoch Cage(3,5), Cage(3,6), kedy to bolo možné pre obe riešenia a zistili sme, že hodnoty sa len mierne líšili. Sledovali sme aj čas generovania kontrolných $t(H)$ a generujúcich matíc $t(G)$, ktorý naznačoval výpočtovú náročnosť. Pri konštrukcii $C(n,m,d)$ sme lineárne kódy rozdelili na základe výpočtovej náročnosti parametrov na lineárne kódy so všetkými uvažovanými parametrami, lineárne kódy bez parametra optimálneho kódu, lineárne kódy bez minimálnej dĺžky, parametrov perfektného a optimálneho kódu, lineárne kódy bez parametrov. Všetky parametre sa nám podarilo určiť pre obe riešenia z klietok Cage(3,5) a Cage(3,6), iba parameter $o(n,m,d)$ sa nám nepodarilo určiť v oboch riešeniach pre Cage(3,7), Cage(3,8), Cage(4,5), Cage(4,7), Cage(6,4). Parametre d, $p(n,m,d)$ a $o(n,m,d)$ sme nevedeli určiť kvôli výpočtovej náročnosti v riešení konzolovej aplikácie consoleAppC- ges pre Cage(3,10), Cage(3,11), Rec(3,14), Rec(3,16), Rec(3,17), Rec(3,18), Cage(4,9), Cage(4,10), Cage(5,10), Cage(7,5), Cage(7,7), Cage(7,8), Rec(10,5), Rec(11,5), Rec(12,5) a Rec(13,5). Pre online aplikáciu CoCalc sú to klietky a rekordné grafy Cage(3,10), Cage(3,11), Rec(3,14), Rec(3,16), Cage(4,9), Cage(4,10), Cage(7,5), Cage(7,7), Cage(7,8), Rec(10,5), Rec(11,5), Rec(12,5)

a $\text{Rec}(13,5)$. Lineárne kódy, ktorým nebolo možné určiť parametre sme sa pokúšali vygenerovať v konzolovej aplikácii z rekordných grafov $\text{Rec}(3,20)$, $\text{Rec}(3,23)$, $\text{Rec}(3,25)$. Zo všetkých $C(n,m,d)$, okrem tých, ktoré boli vygenerované z rekordných grafov $\text{Rec}(3,20)$, $\text{Rec}(3,23)$, $\text{Rec}(3,25)$, sme dokázali zistiť počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(C)|$, ktorý je zároveň zhodný s $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$. V online aplikácii CoCalc sme sa pokúšali lineárne kódy, ktorým nebolo možné určiť parametre, vygenerovať z $\text{Cage}(5,10)$, $\text{Rec}(3,17)$, $\text{Rec}(3,18)$, $\text{Rec}(3,20)$, $\text{Rec}(3,23)$, $\text{Rec}(3,25)$. Zo všetkých $C(n,m,d)$, okrem tých, ktoré boli vygenerované z rekordných grafov $\text{Cage}(5,10)$, $\text{Rec}(3,17)$, $\text{Rec}(3,18)$, $\text{Rec}(3,20)$, $\text{Rec}(3,23)$, $\text{Rec}(3,25)$, sme dokázali zistiť počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(C)|$, ktorý je zároveň zhodný s $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$. Lineárny kód $C(15,64,5)$ má parametre optimálneho kódu $o(n,m,d)$ a perfektného kódu $p(n,m,d)$ pre obe riešenia najbližšie k hodnote 1. Zistili sme, že hodnota $p(n,m,d)$ sa znižuje v závislosti od zvyšujúceho sa obvodu g v $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$ pre obe riešenia. Minimálne Hammingové vzdialnosti v kódoch d sa zhodujú s hodnotami obvodov $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$ v oboch riešeniach, kedy to výpočtová náročnosť umožňovala. V konzolovej aplikácii sme najväčšiu maticu G získali s rozmerom 1945×3240 , najväčší počet kódových slov m s hodnotou rádovo 31867×10^{581} sme získali z klietky $\text{Cage}(5,10)$. Najdlhšie sa generovala a ukladala G z klietky $\text{Cage}(5,10)$, a to 108,6707 s. G z rekordných grafov $\text{Rec}(3,20)$, $\text{Rec}(3,23)$ a $(3,25)$ bolo príliš náročné vygenerovať a uložiť, preto ich $t(G)$ neuvádzame. Najkratšie bola generovaná a ukladaná G z klietky $\text{Cage}(3,5)$, a to 0,0028 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola G z klietky $\text{Cage}(3,6)$, a to 0,0065 s. V online aplikácii CoCalc sme najväčšiu maticu G získali s rozmerom 1681×2352 , najväčší počet kódových slov m s hodnotou 10750×10^{502} sme získali z klietky $\text{Cage}(7,8)$. Najdlhšie sa generovala a ukladala G z klietky $\text{Cage}(7,8)$

a to 60,9157 s. G z Cage(5,10), Rec(3,17), Rec(3,18), Rec(3,20), Rec(3,23), Rec(3,25) bolo príliš náročné vygenerovať a uložiť, preto ich $t(G)$ neuvádzame. Najkratšie bola generovaná a ukladaná G z klietky Cage(3,6), a to 0,0023 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola G z klietky Cage(3,5), a to 0,0025 s.

Z grúp automorfizmov klietok a rekordných grafov sme zistili, že obraz z automorfizmu $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ je rovnaký práve s jedným obrazom z automorfizmu $\text{AutGroup}(C)$, ktorý sme získali z rovnakej $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$. Obe grupy automorfizmov majú rovnakú veľkosť $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$. V konzolovej aplikácii sa najdlhšie generovala a ukladala $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ z klietky Cage(6,4), a to 0,76759 s. Ako druhá sa generovala a ukladala $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ z klietky Cage(7,5), a to 0,20724 s. Najkratšie bola generovaná a ukladaná $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ z rekordného grafu $\text{Rec}(3,5)$, a to 0,00053 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ z klietky Cage(4,7), a to 0,00081 s. V online aplikácii CoCalc sa najdlhšie generovala a ukladala $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ z klietky Cage(7,8), a to až 56,1916 s. Ako druhá sa generovala, a ukladala $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ z klietky Cage(6,4), a to až 43,6845 s. Najkratšie bola generovaná a ukladaná $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ z Cage(3,7), a to 0,0043 s. Druhá najkratšie generovaná a ukladaná bola $\text{AutGroup}(\text{Cage})$ z $\text{Rec}(3,6)$, a to 0,0095 s. Pri generovaní a ukladaní automorfizmov grafu poskytuje online aplikácia CoCalc omnoho pomalšie výsledky ako konzolová aplikácia a pre riešenie z CoCalc nebolo možné vygenerovať a uložiť grupy automorfizmov grafu z rekordných grafov $\text{Rec}(3,20)$, $\text{Rec}(3,23)$, $\text{Rec}(3,25)$, $\text{Rec}(3,17)$, $\text{Rec}(3,18)$ a klietku Cage(5,10). Vo všetkých prípadoch majú $\text{Cage}(k,g)$ a $\text{Rec}(k,g)$ totožnú maticu G s G získanou priamo z $C(n,m,d)$, ktorý bol vygenerovaný z totožnej $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$ a to isté platí aj pre kontrolnú

maticu získanú z automorfizmu a kontrolnú maticu získanú priamo z incidenčnej matice grafu. V prípade incidenčnej matice L platí, že L získané z jednotlivých automorfizmov príslušnej grupy automorfizmov sa medzi sebou líšia, avšak rozmery L ostávajú zachované pre všetky rovnaké.

Grupu automorfizmov lineárneho kódu sme schopní vygenerovať v riešení z konzolovej aplikácie iba z $C(15,64,5)$, $C(21,256,6)$, $C(36, 8192, 7)$, $C(45,65536,8)$ a $C(38,1048576,5)$, pretože pre ostatné kódy sa jednalo o výpočtovo príliš náročný problém. Najrýchlejšie sa vygenerovala a uložila grupa automorfizmov z lineárneho kódu $C(15,64,5)$ za 0,000401 s. V online aplikácii CoCalc sme boli schopní vygenerovať grupu automorfizmov lineárneho kódu iba z $C(15,64,5)$, $C(21,256,6)$, pretože pre ostatné kódy sa jednalo o výpočtovo príliš náročný problém. Najrýchlejšie sa vygenerovala a uložila grupa automorfizmov z lineárneho kódu $C(15,64,5)$ za 0,000729 s. $C(21,256,6)$ sa vygenerovala a uložila za 0,001508 s. Ukázali sme, že obrazy z automorfizmov grupy lineárneho kódu sú totožné s obrazmi automorfizmov grafu, ktoré zodpovedajú incidenčným maticiam, z ktorých sa vieme prostredníctvom kontrolných matíc dostať k tomu istému lineárному kódu. Dvojice týchto automorfizmov majú vo svojej grupe automorfizmov rôzne poradia.

Po porovnaní oboch riešení sme zistili, že vo väčšine prípadov nám konzolová aplikácia poskytuje rýchlejšie výsledky a prehľadnejší prístup, avšak riešenie v Cocalc nám umožňuje získavať jeden typ údajov alebo viac jednoducho vypočítateľných údajov pre takmer všetky klietky alebo rekordné grafy, matice a automorfizmy naraz, dokonca pre niektoré aj rýchlejšie ako tomu bolo pre grupy automorfizmov klietok alebo rekordných grafov. Výpočtová náročnosť a nižší výkon však majú veľký vplyv na to, že získame menej výsledkov ako

z konzolovej aplikácie.

Kapitola 7

Záver

Problémom pri komunikácii a prenose informácií cez médium alebo komunikačný kanál je možná strata alebo skreslenie informácie v dôsledku pôsobenia šumu. Sekvencia kódov s rýchlosťou menšou ako je kapacita kanála má schopnosť opraviť všetky chyby spôsobené šumom pridaním redundantných symbolov k pôvodným údajom. Táto realizácia viedla k vývoju kódov na opravu chýb (ECC), ktorých cieľom je zakódovať údaje pridaním určitého množstva redundancie do správy, aby bolo možné pôvodnú správu obnoviť a dekódovať.

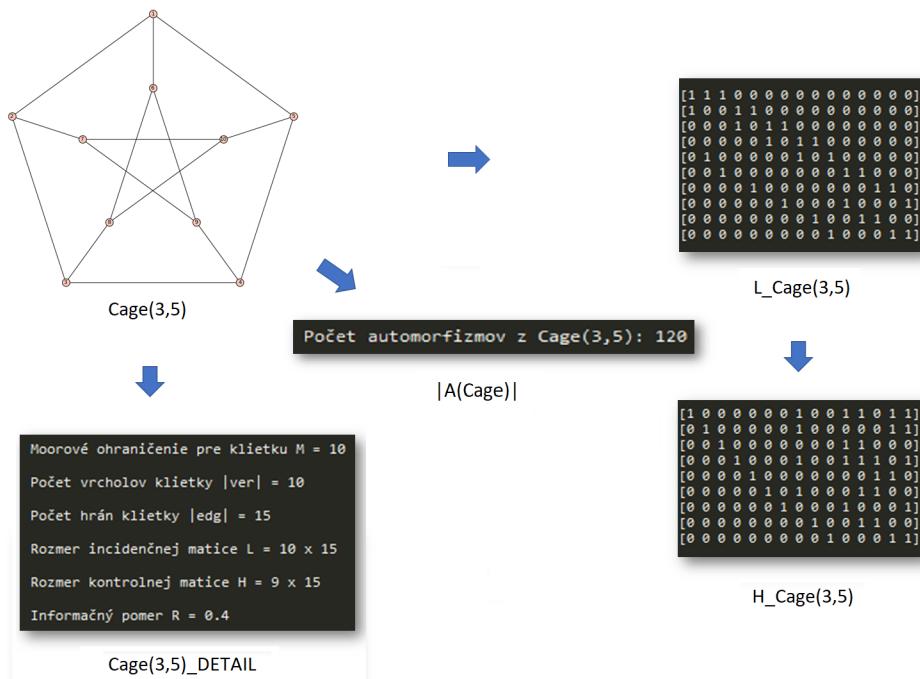
Lineárny kód $C[n,r]$ je r -rozmerný lineárny podpriestor priestoru $F(2)$, ktorý má bohatú grupu automorfizmov $\text{AutGroup}(C)$. Grupy automorfizmov obsahujú množstvo informácií o uvažovanom kóde $C(n,m,d)$. Cieľom našej práce bolo zstrojiť $C(n,m,d)$ s predpísanou $\text{AutGroup}(\text{Cage})$, ako aj pokúsiť sa určiť $\text{AutGroup}(C)$ pre daný kód.

Využívali sme programovací jazyk Python a aplikovali sme v ňom knižnicu SageMath [The+20]. Navrhli sme 2 riešenia na skúmanie problematiky. Prvé riešenie bolo implementované v online aplikácii CoCalc [Sag20] vo forme Sa-

geMath skriptov. Nevýhodami SageMath skriptov, ktoré nás limitovali sú pomalší výkon, výpočtovo náročný a neprehľadný prístup k výsledkom. Druhé riešenie bolo implementované ako konzolová aplikácia v programovacom jazyku Python, kde bola knižnica SageMath naimportovaná. Riešenie je závislé od výkonu zariadenia používateľa. Využitím vlastného zariadenia čiastočne eliminujeme problém prvého riešenia v pomalšom výkone. Po porovnaní oboch riešení sme zistili, že vo väčšine prípadov nám konzolová aplikácia poskytuje rýchlejšie výsledky a prehľadnejší prístup, avšak riešenie v Cocalc nám umožňuje získať jeden typ údajov alebo viac jednoducho vypočítateľných údajov pre takmer všetky klietky alebo rekordné grafy matice a automorfizmy naraz, dokonca pre niektoré aj rýchlejšie. Výpočtová náročnosť a nižší výkon majú veľký vplyv na to, že získame menej výsledkov ako z konzolovej aplikácie.

Nami navrhnuté riešenia sme rozdelili do štyroch častí. Ako prvé sme generovali Cage(k,g) a Rec(k,g) využitím "SageMath grafov", použitím nami navrhnutého parsera zdrojových údajov a použitím vlastného generovania Cage(k,g) na základe známych údajov z literatúry. Existenciu Cage(k,g) a Rec(k,g) sme overovali pomocou Moorového ohraničenia. Pri konštrukcii Cage(k,g), Rec(k,g) a ich kontrolných matíc H sme Cage(k,g) a Rec(k,g) rozdelili na základe možnosti zobrazenia ich grafu. Z Cage(k,g) sme vedeli získať údaje, ktoré sme vedeli vyhodnotiť. Z údajov sme zistili, že vo všetkých prípadoch bola splnená podmienka Moorového ohraničenia $M(k,g)$ zaručujúca existenciu danej Cage(k,g) alebo Rec(k,g). Takisto sa nám podarilo zistiť informačný pomer R , počet automorfizmov $|\text{AutGroup}(\text{Cage})|$ a rozmeru incidenčnej L a kontrolnej matice H . Vyhodnotili sme časovú náročnosť generovania kontrolných matíc H . Rekordné grafy Rec(3,23) a (3,25) bolo príliš

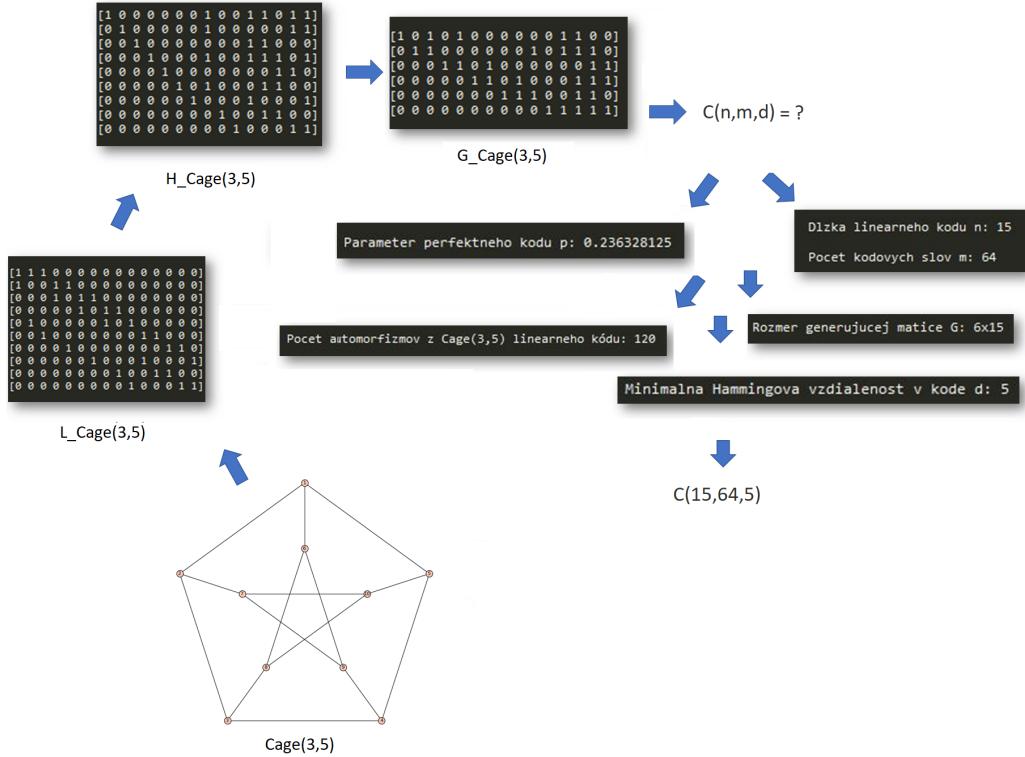
náročné vygenerovať a uložiť, preto ich hodnoty neuvádzame. Na obrázku (Obr. 7.1) je znázornený spôsob ako sme z grafov získavali informácie.

Obr. 7.1: Cage(3,5) - získavanie údajov

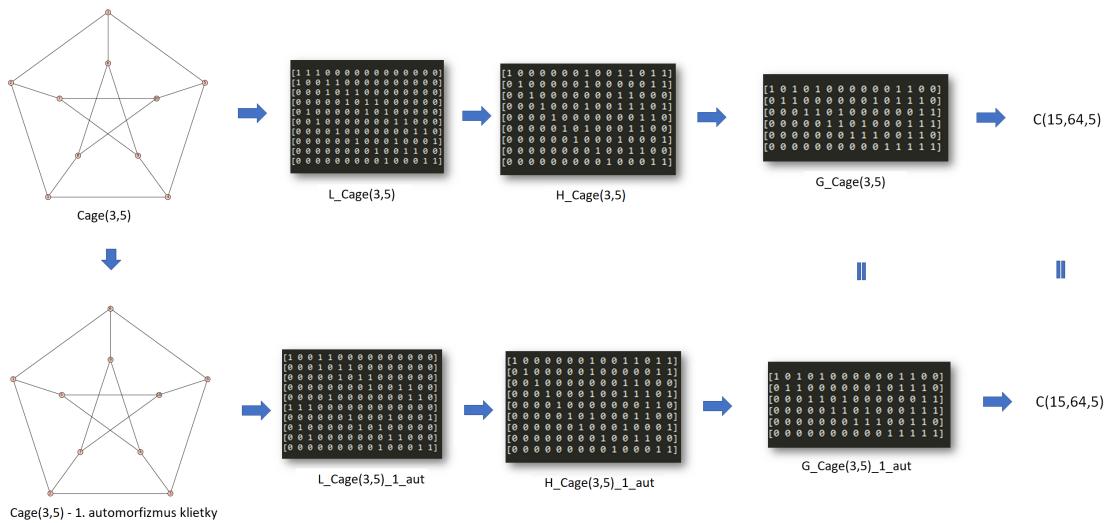
Ako druhé sme generovali $C(n,m,d)$ a generujúcu maticu G z $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$. Lineárny kód sme overili pomocou jeho H a G . Z generujúcich matíc G sme zistovali r , maximálny počet kódových slov m v kóde a minimálnu kódovú vzdialenosť d , a takisto parameter perfektného kódu $p(n,m,d)$, ktorý vyjadruje vzdialenosť nášho $C(n,m,d)$ od perfektného kódu. Tento parameter sme porovnávali s parametrom optimálneho kódu $o(n,m,d)$ v dvoch prípadoch $\text{Cage}(3,5)$, $\text{Cage}(3,6)$, kedy to bolo možné a zistili sme, že hodnoty sa mierne líšili. Takisto sme sledovali aj čas generovania a ukladania generujúcich matíc $t(G)$. Pri konštrukcii $C(n,m,d)$ z $\text{Cage}(k,g)$ a $\text{Rec}(k,g)$ sme lineárne kódy rozdelili na základe výpočtovej náročnosti parametrov na lineárne kódy so všetkými uvažovanými parametrami, $C(n,m,d)$ bez parametra optimálneho kódu,

$C(n,m,d)$ bez minimálnej dĺžky, parametrov perfektného a optimálneho kódu, $C(n,m,d)$ bez parametrov. Zo všetkých $C(n,m,d)$ okrem tých, ktoré boli vygenerované z rekordných grafov $Rec(3,20)$, $Rec(3,23)$, $Rec(3,25)$ sme dokázali zistiť počet automorfizmov $|AutGroup(C)|$, a tie sú zároveň zhodné s počtom automorfizmov z príslušných klietok $|AutGroup(Cage)|$ alebo $Rec(k,g)$. Lineárny kód $C(15,64,5)$ má parametre optimálneho kódu $o(n,m,d)$ a perfektného kódu $p(n,m,d)$ najbližšie k hodnote 1. Zistili sme, že hodnota $p(n,m,d)$ sa znižuje v závislosti od zvyšujúceho sa obvodu g v klietkach alebo rekordných grafov a minimálne kódové vzdialenosťi d sa zhodujú s hodnotou obvodov klietok $Cage(k,g)$. Na obrázku (Obr. 7.2) je znázornený spôsob, ako sme z lineárneho kódu $C(15,64,5)$ získavali informácie a na základe nich sme ho vedeli pomenovať.

Obr. 7.2: $C(15,64,5)$ - získavanie údajov

Generovali sme aj $C(n,m,d)$ z grupy automorfizmov klietky a rekordného grafu, kde je potrebné spracovať jednotlivé automorfizmy z grupy tak, aby sme boli schopní vytvoriť obraz danej $\text{Cage}(k,g)$ alebo rekordného grafu, vygenerovať z automorfizmov $C(n,m,d)$ a spracovať výsledky. Vo všetkých prípadoch majú $\text{Cage}(k,g)$ a $\text{Rec}(k,g)$ totožnú maticu G s G získanou priamo z $C(n,m,d)$, ktorý bol vygenerovaný z totožnej $\text{Cage}(k,g)$ alebo $\text{Rec}(k,g)$. Kontrolná matica získaná z incidenčnej matice automorfizmu sa takisto zhoduje s kontrolnou maticou získanou priamo z incidenčnej matice klietky alebo rekordného grafu. V prípade incidenčnej matice L platí, že L získané z jednot-

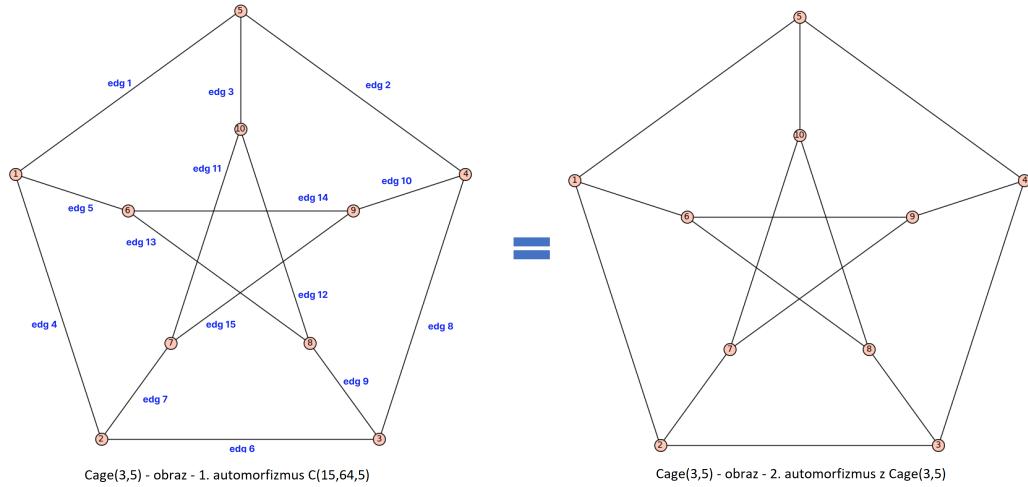
livých automorfizmov príslušnej grupy automorfizmov sa medzi sebou líšia, avšak rozmery L ostávajú zachované pre všetky rovnako. Na nasledujúcom obrázku zobrazujeme generovanie lineárnych kódov 2 spôsobmi. Prvý spôsob je priamo z klietky a druhý spôsob je z automorfizmu získaného z toho istého grafu. Ilustračný príklad je pre klietku Cage(3,5) a jej prvý automorfizmus (Obr. 7.3).

Obr. 7.3: Porovnanie lineárneho kódu $C(15,64,5)$ zostrojeného z klietky a z automorfizmu klietky

Grupu automorfizmov lineárneho kódu sme boli schopní vygenerovať iba z maximálne piatich lineárnych kódov zo všetkých uvažovaných, pretože pre ostatné kódy sa jednalo o príliš výpočtovo náročný problém. Ukázali sme, že obrazy z automorfizmov grupy lineárneho kódu sú totožné s obrazmi automorfizmov grafu, ktoré zodpovedajú incidenčným maticiam, z ktorých prostredníctvom kontrolných matíc dostávame ten istý lineárny kód. Dvojice týchto automorfizmov majú vo svojej grupe automorfizmov rôzne poradia. Ilustračný príklad je pre 1. automorfizmus lineárneho kódu $C(15,64,5)$ a 2.

automorfizmus klietky Cage(3,5) (Obr. 7.4).

Obr. 7.4: Porovnanie obrazov z $C(15,64,5)$ a Cage(3,5)

Výsledné incidenčné matice L, kontrolné matice H, generujúce matice G a grupy automorfizmov sme uložili do textových súborov. Na uložené výsledky je možné nadviazať a použiť ich ako vstupy pre ďalšie práce, ktoré budú využívať incidenčné matice L, matice H, matice G, grupy automorfizmov alebo sa inšpirujú informáciami z našich tabuľiek.

Zoznam použitej literatúry

- [Sha48] Claude Elwood Shannon. “A Mathematical Theory of Communication”. In: *The Bell System Technical Journal* 27 (1948), s. 379–423. DOI: [10.1002/j.1538-7305.1948.tb01338.x](https://doi.org/10.1002/j.1538-7305.1948.tb01338.x).
- [FG65] D. R. Fulkerson a O. A. Gross. “Incidence matrices and interval graphs.” In: *Pacific Journal of Mathematics* 15.3 (1965), s. 835–855. DOI: [pjm/1102995572](https://doi.org/10.2307/2435572).
- [Hil88] R. Hill. *A First Course in Coding Theory*. Zv. 72-74. Oxford applied mathematics and computing science series 459. Oxford University Press, 1988, s. 251. ISBN: 0-19-853803-0. DOI: [10.2307/3618021](https://doi.org/10.2307/3618021).
- [Wes97] Stephan Wesemeyer. *On the automorphism group of various Goppa codes. Dissertation Thesis*. University of Exeter in the Faculty of Science, 1997.
- [HP03] W Cary Huffman a Vera Pless. *Fundamentals of Error-Correcting Codes, Basic concepts of linear codes*. Cambridge Univ. Press, 2003, s. 1–20. ISBN: 9780511807077. DOI: <https://doi.org/10.1017/CBO9780511807077>.
- [ML06] Gabofetswe Malema a Michael Liebelt. “High Girth Column-Weight Two LDPC Codes Based on Distance Graphs”. In: *EURASIP Journal on Advances in Signal Processing* 2006, s. 1–10. DOI: [10.1155/2006/10350](https://doi.org/10.1155/2006/10350).

- SIP Journal on Wireless Communications and Networking* 2007 (2006), s. 5. DOI: doi:10.1155/2007/48158.
- [Mal07] G.A. Malema. *Low-Density Parity-Check Codes: Construction and Implementation. Dissertation Thesis*. School of Electrical, Electronic Engineering, Faculty of Engineering, Computer a Mathematical Sciences The University of Adelaide, Australia, 2007.
- [VD09] Guido Van Rossum a Fred L. Drake. *Python 3 Reference Manual*. Scotts Valley, CA: CreateSpace, 2009. ISBN: 1441412697.
- [Van10] Peter Vandendriessche. “LDPC codes associated with linear representations of geometries”. In: *American Institute of Mathematical Sciences’ Journals* 4.3 (2010), s. 405–417.
- [Bee12] R.A. Beezer. *A First Course in Linear Algebra*. Open Textbook Library. Congruent Press, 2012, s. 630. ISBN: 9780984417551.
- [Gos12] Sharma Rakesh Goswami Ashish. “Low Complexity, High Performance LDPC Codes Based on Defected Fullerene Graphs”. In: *International Journal of Mathematical and Computational Sciences* 6.2 (2012), s. 136–138. DOI: 10.5281.
- [EJ13] Geoffrey Exoo a Robert Jajcay. “Dynamic cage survey”. In: *The Electronic Journal of Combinatorics* DS16.3 (2013), s. 55. DOI: 10.37236/37.
- [Mis+13] Rafael Misoczki et al. *MDPC-McEliece: New McEliece variants from Moderate Density Parity-Check codes*. IEEE, 2013, s. 1–21. ISBN: 978-1-4799-0446-4. DOI: 10.1109/ISIT.2013.6620590.
- [Mic15] Microsoft. *Visual Studio Code*. Available at: <https://code.visualstudio.com/docs>. 2015.

- [Bor18] Branislav Boráň. *Hustota inverzií riedkych cyklických matíc. Bachelor's Thesis.* Slovenská technická univerzita v Bratislave, Fakulta elektrotechniky a informatiky, Slovenská republika, 2018.
- [Bro18] Andries Brouwer. *Small binary codes.* Available at: <https://www.win.tue.nl/~aeb/codes/binary-1.html>. 2018.
- [Nas19] Nisreen Mohammad Nashash. *On Then Automorphism Groups of Some Linear Codes. Master's Thesis.* Faculty of Graduate Studies, Hebron University, Palestine, 2019.
- [Sag20] Inc. Sagemath. *CoCalc – Collaborative Calculation and Data Science.* Available at: <https://cocalc.com>. 2020.
- [The+20] W. Stein The Sage Developers et al. *SageMath, version 9.0.* Available at: <http://www.sagemath.org>. 2020.
- [Exo] Geoffrey Exoo. *Regular Graphs of Given Degree and Girth.* Available at: <http://cs.indstate.edu/ge/CAGES/index.html>.

Zoznam skratiek

|AutGroup(C)| Počet automorfizmov získaný z lineárneho kódu. 16, 27, 30, 64, 90, 93, 107, 109, 110, 112, 122, 123, 125, 132

|AutGroup(Cage)| Počet automorfizmov získaný z klietky. 16, 17, 24, 25, 29, 63, 82, 93, 97, 102, 105, 107, 109, 110, 112, 115, 116, 119, 122, 129, 130, 132, 133, 137, 139

|Hrows| Počet riadkov kontrolnej matice. 26

|edg| Počet hrán grafu. 24, 25, 63, 82

|ver| Počet vrcholov grafu. 12, 15–18, 22–25, 63, 82, 90, 93, 97, 102

AutGroup(C) Grupa automorfizmov získaná z lineárneho kódu. 26, 27, 33, 64, 81, 115, 122, 126, 133, 136

AutGroup(Cage) Grupa automorfizmov získaná z klietky. 14, 33, 63, 64, 81, 99, 103, 105, 115, 117, 118, 120–122, 133, 136

C(n,m,d) Lineárny kód. xii, 6, 7, 10, 11, 15, 24, 26–28, 33, 71, 75, 105–112, 115, 119, 122, 123, 125, 131–133, 136, 138–140

C[n,r] Lineárny kód. 6, 7, 136

Cage(k,g) Klietka. xii, 15, 17, 22–25, 29, 30, 33, 63, 64, 66, 81, 82, 90, 93, 96–99, 102–111, 115, 119–122, 126, 129, 130, 132, 133, 137–140

d Minimálna Hammingova vzdialenosť v kóde. x, 6–10, 26–28, 64, 105, 109–112, 131, 132, 138, 139, 149

F(2) Priestor n rozmernych vektorov. 7, 11, 136

G Generujúca matica lineárneho kódu. x, 6, 7, 10, 26–28, 30, 33, 63, 64, 81, 105–115, 119, 120, 131–133, 138, 142

g Veľkosť obvodu grafu. x, 12, 14, 15, 23, 24, 34, 36, 39, 109, 132, 139

H Kontrolná matica lineárneho kódu, Incidenčná matica klietky. 6, 10, 11, 14, 15, 26, 28, 29, 33, 63, 64, 72, 81–83, 89, 91–96, 98, 99, 101, 102, 104, 105, 115, 120, 129–131, 137, 138, 142, 152

k Stupeň vrcholov v grafe. 12, 15, 23, 24, 34, 36, 39

L Incidenčná matica. 12, 13, 15, 25, 26, 29–31, 33, 63, 64, 72, 81–83, 89–91, 93, 94, 96–98, 101–103, 115, 120, 129–131, 134, 137, 140–142, 152

LDPC Low density parity check codes - Lineárne kódy s malou hustotou matice H. x, xi, 11, 12, 14, 15, 25

m Počet slov v kóde. x, 6, 7, 11, 26–28, 64, 105, 109, 111, 112, 131, 132, 138

M(k,g) Moorové ohraničenie pre klietku. xii, 15, 23, 24, 63, 66, 82, 90, 93, 97, 102, 129, 137

MDPC Moderate density parity check codes - Lineárne kódy s väčšou hustotou matice H. 12

n Dĺžka lineárneho kódu. x, 5–11, 25–27, 64, 105, 149

o(n,m,d) Parameter optimálneho kódu. 27, 105, 107–112, 131, 132, 138

p(n,m,d) Parameter perfektného kódu. xii, 28, 64, 71, 105, 107, 109–112, 131, 132, 138, 139

QC Kvázickyklický blokový lineárny kód. 11

QC-MDPC Kvázickyklické lineárne kódy s väčšou hustotou matice H ako LDPC. 11

R Informačný pomer. x, 10, 24, 26, 63, 82, 89, 93, 96, 101, 129, 137

r Počet lineárne nezávislých vektorov, Dimenzia pod priestoru lineárneho kódu. 5–7, 10, 25, 26, 105–108, 110, 111, 131, 136, 138

Rec(k,g) Rekordný graf. 17, 18, 22–25, 29, 30, 33, 63, 64, 81, 82, 90, 93, 96–99, 102–105, 110–112, 115, 119–122, 126, 129, 130, 132, 133, 137–140

t(A) Čas generovania a ukladania grupy automorfizmov klietky alebo re-kordného grafu. 116, 117, 119–121, 123, 125, 126

t(G) Čas generovania a ukladania generujúcej matice lineárneho kódu. 105–108, 110, 111, 113, 114, 131–133, 138

t(H) Čas generovania a ukladania kontrolnej matice lineárneho kódu. 82, 83, 89, 91–93, 95, 96, 98, 101, 104, 131

t(L) Čas generovania a ukladania incidenčnej matice. 82, 83, 89–91, 93, 94, 96, 97, 101, 102

V(n,2) Množina všetkých usporiadaných n-tíc F(2). 5, 7

Zoznam tabuliek

3.1	Tabuľka známych abecied $A_2(n, d)$ č. 1	8
3.2	Tabuľka známych abecied $A_2(n, d)$ č. 2	9
3.3	Tabuľka známych rekordných grafov Rec(k,g)	18
4.1	Tabuľka technických parametrov zariadenia	21
6.1	Tabuľka výstupov graficky zobraziteľných klietok a rekordných grafov v CoCalc	89
6.2	Tabuľka výstupov graficky zobraziteľných klietok a rekordných grafov v konzolovej aplikácii	93
6.3	Tabuľka výstupov graficky nezobraziteľných klietok a rekordných grafov v CoCalc	96
6.4	Tabuľka výstupov graficky nezobraziteľných klietok a rekordných grafov v konzolovej aplikácii	101
6.5	Tabuľka výstupov lineárnych kódov so všetkými uvažovanými parametrami z CoCalc	106
6.6	Tabuľka výstupov lineárnych kódov so všetkými uvažovanými parametrami z konzolovej aplikácie	106
6.7	Tabuľka výstupov lineárnych kódov bez parametra optimálneho kódu z CoCalc	107

6.8 Tabuľka výstupov lineárnych kódov bez parametra optimálneho kódu z konzolovej aplikácie	108
6.9 Tabuľka výstupov lineárnych kódov bez minimálnej dĺžky, parametrov perfektného a optimálneho kódu z CoCalc	110
6.10 Tabuľka výstupov lineárnych kódov bez minimálnej dĺžky, parametrov perfektného a optimálneho kódu z konzolovej aplikácie	111
6.11 Tabuľka výstupov grúp automorfizmov získaných z klietok alebo rekordných grafov z CoCalc	116
6.12 Tabuľka výstupov grúp automorfizmov získaných z klietok alebo rekordných grafov z konzolovej aplikácie	119
6.13 Tabuľka výstupov grúp automorfizmov získaných z lineárnych kódov v CoCalc	123
6.14 Tabuľka výstupov grúp automorfizmov získaných z lineárnych kódov v konzolovej aplikácii	125

Zoznam obrázkov

3.1	Prenos informácií od zdroja k prijímateľovi	4
3.2	Vzťah medzi grafom vzdialenosť a incidenčnou maticou	13
3.3	Petersenov graf (vľavo) a Heawoodov graf (vpravo)	16
3.4	McGeeho graf (vľavo) a Tutteov-Coxeterov graf (vpravo)	16
4.1	SageMath a CoCalc	19
5.1	Vývojový diagram - generateCageAndLinearCodeByParameters skript	34
5.2	Vývojový diagram - autCodesFromCages skript	36
5.3	Vývojový diagram - mooreBoundsCageValidation skript	38
5.4	Vývojový diagram - generateIncidenceMatrices skript	39
5.5	Vývojový diagram - generateParityCheckMatrices skript	41
5.6	Vývojový diagram - cagesData skript	43
5.7	Vývojový diagram - generateAutCodesFromCages skript	45
5.8	Vývojový diagram - generateGeneratorMatrices skript	47
5.9	Vývojový diagram - linearCodesData skript	49
5.10	Vývojový diagram - getLinearCodesParameter skript	50
5.11	Vývojový diagram - minDistanceLinearCodes skript	52
5.12	Vývojový diagram - maxWordsLinearCodes skript	53
5.13	Vývojový diagram - sizeNLinearCodesData skript	55

5.14	Vývojový diagram - autLinearCodesData skript	56
5.15	Vývojový diagram - generateAutGroupLCode skript	58
5.16	Vývojový diagram - linearCodeValidation skript	60
5.17	Vývojový diagram - autGroupCode skript	61
5.18	Diagram tried - konzolová aplikácia	65
5.19	Výpočet Moorového ohraničenia $M(k,g)$ - riešenie	66
5.20	Validácia klietok - riešenie	66
5.21	Konštrukcia klietky Cage(k,g) - riešenie	68
5.22	Konštrukcia Cage(6,4) - riešenie	69
5.23	Parser zoznamu susedností - riešenie	70
5.24	Výpočet parametra perfektného kódu - riešenie	71
5.25	Validácia lineárneho kódu - riešenie	71
5.26	Generovanie incidenčných L a kontrolných matíc H - riešenie .	72
5.27	Ukladanie matice do textoveho suboru - riešenie	73
5.28	Získanie a uloženie grupy automorfizmov z grafu - riešenie .	74
5.29	Získanie a uloženie grupy automorfizmov lineárneho kódu - riešenie	75
5.30	Doplnenie automorfizmov grafu a inicializácia vrcholov - riešenie	76
5.31	Doplnenie automorfizmov kódu a inicializácia vrcholov, hrán - riešenie	77
5.32	Zobrazenie obrazu grafu, incidenčná, kontrolná a generujúca matica - riešenie	78
5.33	Formátovanie výstupných výpisov - riešenie	79
5.34	Vývojový diagram - konzolová aplikácia	80
6.1	Cage(3,5) - výstupný graf	83
6.2	Cage(3,6) - výstupný graf	84
6.3	Cage(3,7) - výstupný graf	84

6.4	Cage(3,8) - výstupný graf	85
6.5	Cage(3,10) - výstupný graf	85
6.6	Cage(3,11) - výstupný graf	86
6.7	Rec(3,14) - výstupný graf	86
6.8	Cage(4,5) - výstupný graf	87
6.9	Cage(4,7) - výstupný graf	87
6.10	Cage(4,9) - výstupný graf	88
6.11	Cage(6,4) - výstupný graf	88
6.12	Cage(7,5) - výstupný graf	89
6.13	Časová náročnosť ukladania incidenčných matíc z CoCalc č. 1	91
6.14	Časová náročnosť ukladania kontrolných matíc z CoCalc č. 1 .	92
6.15	Časová náročnosť ukladania incidenčných matíc z konzolovej aplikácie č. 1	94
6.16	Časová náročnosť ukladania kontrolných matíc z konzolovej aplikácie č. 1	95
6.17	Časová náročnosť ukladania kontrolných matíc z CoCalc č. 2 .	98
6.18	Časová náročnosť ukladania kontrolných matíc z CoCalc č. 2 .	99
6.19	Časová náročnosť ukladania incidenčných matíc z konzolovej aplikácie č. 2	103
6.20	Časová náročnosť ukladania kontrolných matíc z konzolovej aplikácie č. 2	104
6.21	Časová náročnosť ukladania generujúcich matíc z CoCalc . . .	113
6.22	Časová náročnosť ukladania generujúcich matíc z konzolovej aplikácie	114
6.23	Časová náročnosť ukladania grúp automorfizmov Cage/Rec z CoCalc	117

6.24 Časová náročnosť ukladania grúp automorfizmov Cage/Rec z konzolovej aplikácie	121
6.25 Časová náročnosť ukladania grúp automorfizmov lineárnych kódov z konzolovej aplikácie	126
6.26 Obraz Cage(3,5) zostrojený z prvého automorfizmu C(15,64,5)	127
6.27 Obraz Cage(3,5) zostrojený z prvého automorfizmu C(15,64,5) s preusporiadanými vrcholmi	128
6.28 Porovnanie obrazov z Cage(3,5)	129
7.1 Cage(3,5) - získavanie údajov	138
7.2 C(15,64,5) - získavanie údajov	140
7.3 Porovnanie lineárneho kódu C(15,64,5) zostrojeného z klietky a z automorfizmu klietky	141
7.4 Porovnanie obrazov z C(15,64,5) a Cage(3,5)	142

Príloha A: Používateľská príručka

Po stiahnutí obsahu karty(Príloha B) do svojho zariadenia je potrebné spustiť súbor *SageMath-9.3-Installer-v0.6.3.exe*, ktorý nainštaluje SageMath konzolu do zariadenia používateľa. V ďalšom kroku bude potrebné sa zaregistrovať na webovom prehliadači na stránke <https://cocalc.com/>, kde si užívateľ založí prázdný projekt. Do projektu je potrebné aby si užívateľ vložil celý obsah priečinka CoCalc. Po tomto kroku je už užívateľ pripravený spustiť prvé navrhované riešenie. V projekte sa vytvorí rovnaká štruktúra ako na SDHC karte v priečinku CoCalc. Používateľ môže spúštať jednotlivé skripty prostredníctvom online editora, v ktorom sa skript otvára dvojitým kliknutím. Po spustení skriptu sleduje výpisy a výstuoné textové súbory v priečinkoch *IncidenceMatrices*, *GeneratorMatrices*, *ParityCheckMatrices*, *AutomorphismGroups*. Pre spustenie druhého riešenia užívateľ otvorí nainštalovanú SageMath konzolu. Je potrebné sa pomocou príkazu "*cd*" presunúť do priečinka *consoleAppCages*. Konzolová aplikácia sa v SageMath konzole následne spustí zavolením príkazu "*load('Run.py')*", ktorý načíta základnú triedu. Užívateľ sa následne naviguje podľa voľby možností.

Príloha B: Obsah SDHC karty

Práca obsahuje prílohu vo formáte SDHC karty s nasledujúcou štruktúrou:

- priečinok **CoCalc** so zdrojovými súbormi a výsledkami .
 - priečinok **IncidenceMatrices** s textovými súbormi incidenčných matíc
 - priečinok **GeneratorMatrices** s textovými súbormi generujúcich matíc
 - priečinok **ParityCheckMatrices** s textovými súbormi kontrolných matíc
 - priečinok **AutomorphismGroups** s textovými súbormi grúp automorfizmov
 - priečinok **ExoosCages** s textovými súbormi vstupných zoznamov susedností
 - skript **autCodesFromCages.sagews**
 - skript **autGroupCode.sagews**
 - skript **autLinearCodesData.sagews**
 - skript **cagesData.sagews**
 - skript **generateAutCodesFromCages.sagews**

- skript **generateAutGroupLCode.sagews**
- skript **generateCageAndLinearCodeByParameters.sagews**
- skript **generateGeneratorMatrices.sagews**
- skript **generateIncidenceMatrices.sagews**
- skript **generateParityCheckMatrices.sagews**
- skript **linearCodesData.sagews**
- skript **linearCodeValidation.sagews**
- skript **maxnWordsLinearCodes.sagews**
- skript **minDistanceLinearCodes.sagews**
- skript **mooreBoundsCageValidation.sagews**
- skript **perfectLinearCodesParameter.sagews**
- skript **sizeNlinearCodesData.sagews**
- priečinok **consoleAppCages** so zdrojovými súbormi a výsledkami .
 - priečinok **IncidenceMatrices** s textovými súbormi incidenčných matíc
 - priečinok **GeneratorMatrices** s textovými súbormi generujúcich matíc
 - priečinok **ParityCheckMatrices** s textovými súbormi kontrolných matíc
 - priečinok **AutomorphismGroups** s textovými súbormi grúp automorfizmov
 - priečinok **ExoosCages** s textovými súbormi vstupných zoznamov susedností

- súbor **AutomorphismDetail.py**
- súbor **AutomorphismMenu.py**
- súbor **Cage.py**
- súbor **CageDetail.py**
- súbor **CageMenu.py**
- súbor **Constants.py**
- súbor **Formatters.py**
- súbor **LinearCode.py**
- súbor **LinearCodeMenu.py**
- súbor **MainMenu.py**
- súbor **Run.py**
- priečinok **installers** s inšatelečným súborm SageMAth konzoly .
 - súbor **SageMath-9.3-Installer-v0.6.3.exe**
- priečinok **sourceMaterials** s použitou literatúrou
- súbor **Diplomova_Praca.pdf**